

KRING STENARNA

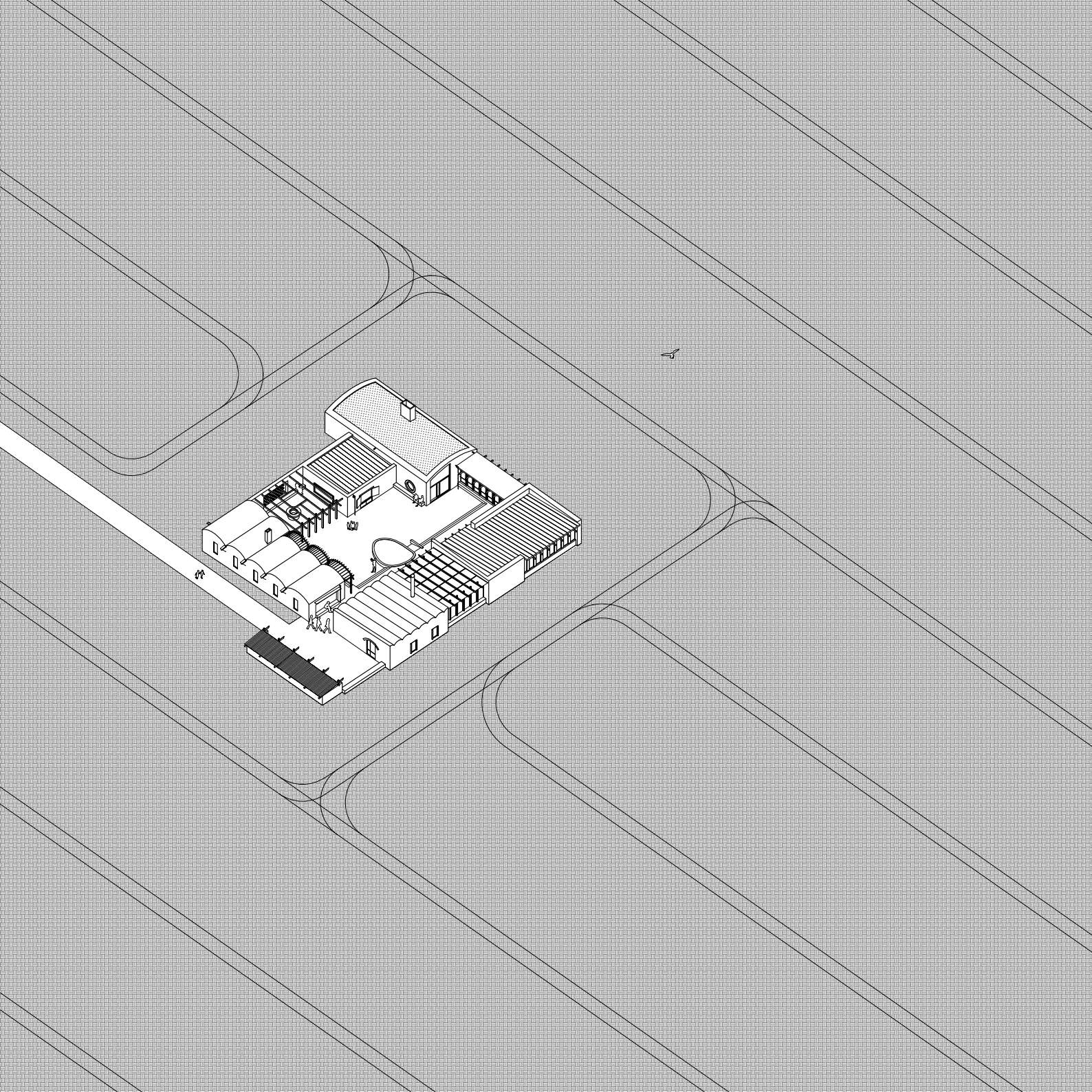
En lägerskola i tegel

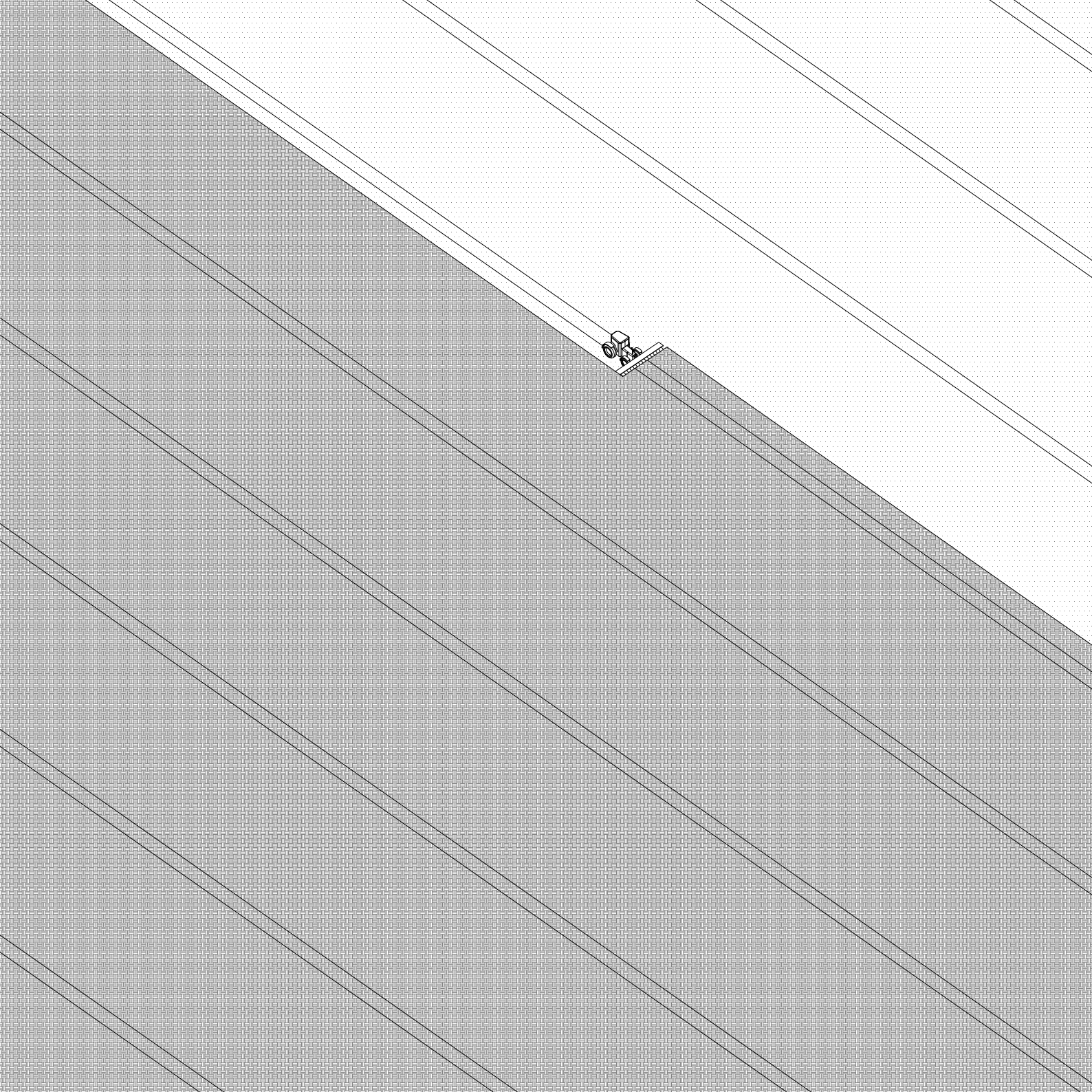
Oskar Wallin

AAHM01: Examensarbete i arkitektur/Degree Project in Architecture, LTH, 2018

Examinator: Tomas Tägil

Handledare: Ingegärd Johansson

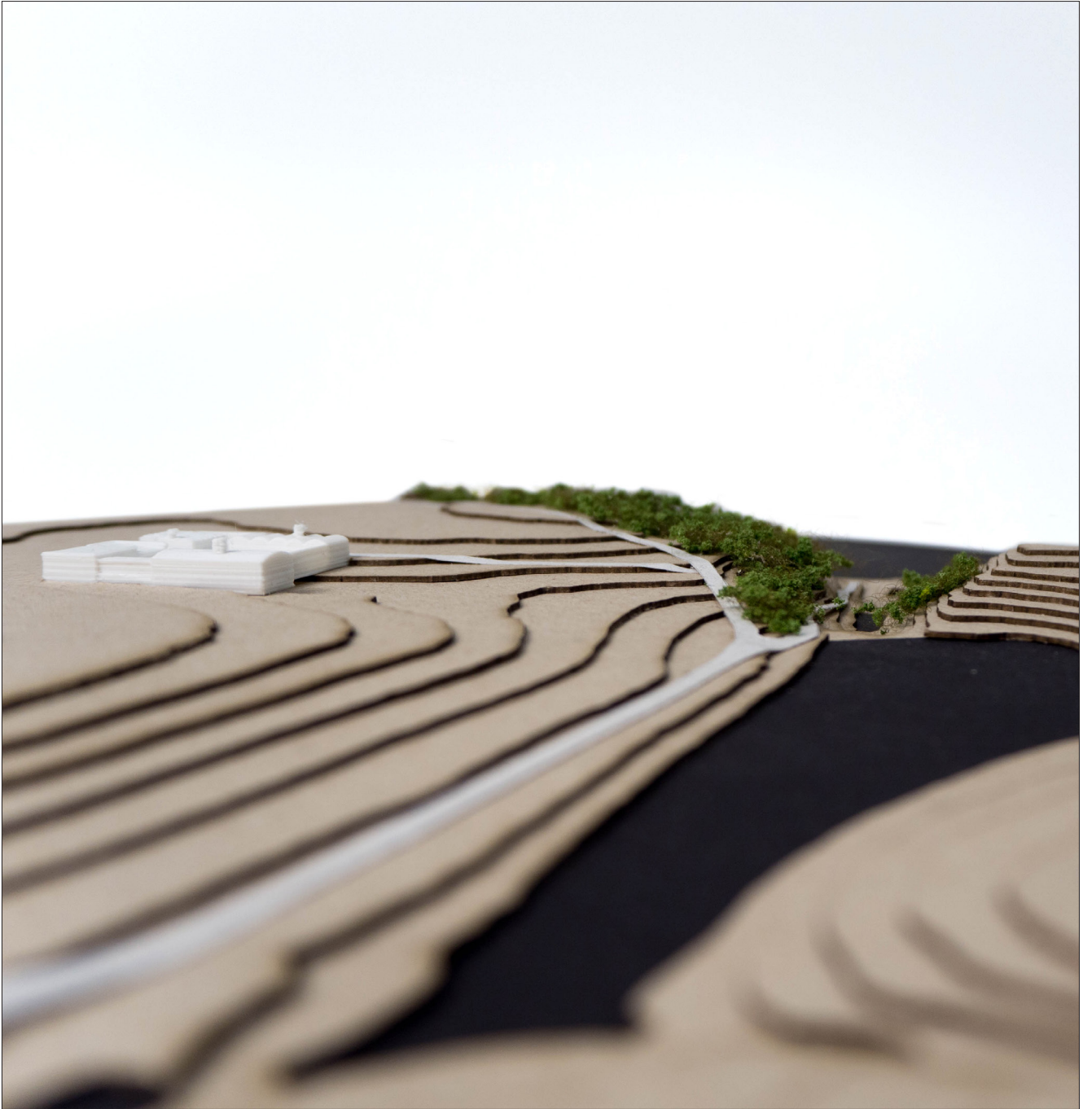

<i>Introduction</i>	6
<i>Ven</i>	8
<i>En promenad i april</i>	18
<i>Program</i>	20
<i>Byggnaden</i>	22
<i>Förebilder</i>	27
<i>Skisser</i>	28
<i>Åta</i>	32
<i>Vila</i>	48
<i>Detaljer</i>	55
<i>Referenslista</i>	98

When you first step ashore the island of Ven, in Öresund right between Sweden and Denmark, you have two options. Either you go straight ahead, towards the bike rental, or you turn to your right and start walking along the shore. If you do so, you will soon start to find colourful pebbles on the ground along the waterline. Some are round and soft to the touch, others are rough and edgy, and they are red, yellow, brown, grey and everything in between. They are remains from an industry that shaped the whole island, but that is now

long gone. Ven used to be one of the main brick making sites in the region, exporting the product to the growing cities of the Öresund region via the waterways. Today no bricks are made here anymore, but in this thesis, I've tried to revive the memories by delving in to the world of bricks. I've designed a space for education on Ven, a building that pupils and teachers on the main land can visit for a few days to learn about the local history and biology, what is in Swedish called a Lägerskola. The project is about education in a personal basis as

well. My ambition has been to learn as much about bricks and brick architecture as possible, doing so by drawing and designing into the smallest detail. The result is a building with walls and roofs, but it is also a collection of details, building parts and furniture that could stand together or by themselves. In the same way as I hope the users of the building would be inspired to learn more about bricks and architecture, it is my hope that this thesis will inspire any readers to do the same.

När man stiger iland på Ven har man två alternativ. Antingen går man rakt fram, upp för backen, och hyr en av de tusentals gula cyklar som står uppradade på cykeluthyrningens gräsmatta. Eller så svänger man av till höger och promenerar längs de branta sluttningarna på öns östra kant. Snart kommer man fram till Hakens fyr och dess sandbankar som kontinuerligt formas av Öresunds strömmar, och om man tittar nedåt när promenaden nu svänger av västerut ser man något förbryllande. Strandens rundade småsten är uppblandade med massvis av märkliga olikformade stenar. Röda, gula, bruna och beige, håliga och kantiga, stora och små. Det är tegelstenar man ser, rester från en industri som under sin storhetstid formade ön, men som idag mest kan anas på de färgglada stenar som ligger längs öns norra stränder. Är man uppmärksam märker man att de flesta av husen verkar vara byggda i samma slags tegel, och att de branta sluttningarna som kantar resten av

ön inte återfinns här. Istället är det en svagare lutning och något som liknar vikar i landmassan in mot öns mitt. Men mycket mer än så finns det inte som avslöjar platsens historia, i alla fall inte för den oinvidde.

Under mina besök på Ven som liten förundrades jag över dessa stenar. Hur hade de hamnat här? Vem hade skaffat tegelstenar att bygga hus med och sedan slängt dem på marken? Jag tog med några hem och använde som pennställ, blyertspennor passar bra i håltegets runda hål, men i en tid utan sökmotorer och Wikipedia förblev frågan obesvarad. Först under senare år har jag fått förklaringen och efter att jag bestämt att mitt examensarbete skulle kretsa kring tegel kändes valet av plats givet.

Ven var under första halvan av 1900-talet platsen för några av Skånes största tegelbruk. Härifrån skeppades tegel till regionens växande städer och stora delar av öns befolkning arbetade på

bruken men efter nedläggningarna revs de flesta av brukets byggnader och de flesta av spåren är idag igensopade.

I den här rapporten beskriver jag mitt examensarbete som kretsar kring tegel. Jag har arbetat med teglet som rumsskapande och skulpturalt element och studerat detaljlösningar utefter stenarnas möjligheter och begränsningar. Resultatet är en byggnad, en lägerskola, som formats dels av sin omgivning men också av livet och aktiviteterna som ska pågå i den: Av omgivningen dels genom öns och platsens förutsättningar men också genom det faktum att byggnadsmaterialet kommer ur marken som huset står på, och aktiviteterna genom ambitionen att ge plats och möjlighet till lärande, umgänge och avkoppling. Den ger en möjlighet för barn och unga att komma ut i naturen och att undersöka öns rika historia.

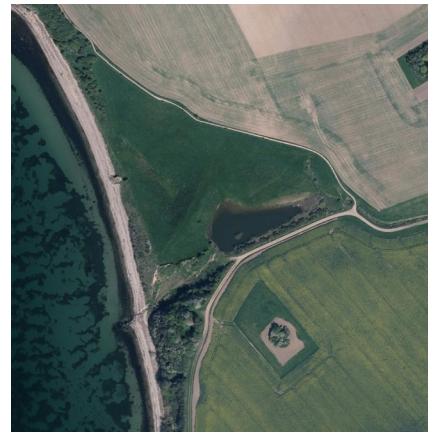
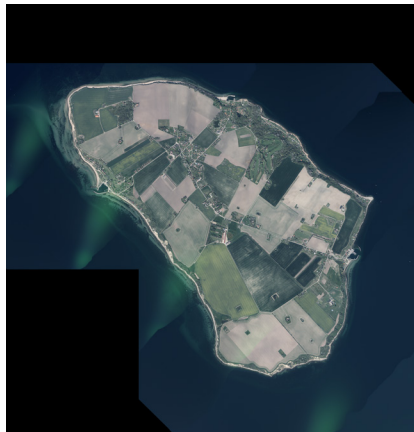

Så varför tegel? I en tid när tegel främst fyller en funktion som fasadmaterial och det inte ens finns någon storskalig tillverkning i Sverige kan man ju fråga sig om det finns något värde i att undersöka ett material och en byggnadsteknik som verkar tillhöra historien. Att bygga väggar i massivtegel som jag föreslår i den här rapporten rimmar inte särskilt väl med att bygga energieffektiva hus, och det är förmodligen inte ens lämpligt i de allra flesta fall. Men när man bygger hus med tunna innerväggar och bärande väggar i material som inte går att varken se eller känna på tror jag man går miste om något. Man tappar möjligheten att sträcka ut handen och

känna på byggnadsmaterialet, ett material som kommer direkt från marken man står på. Möjligheten att logiskt förstå hur ens hus håller ihop och att vara i ett rum som formats av en hantverkarens hand, enligt en metod som gått i arv i generationer. Det hantverkskunnande som äldre tiders murare besitter går förlorat i en tid när bara en bråkdel av det som byggs görs enligt hantverkets traditionella principer. Men inte bara hantverkarens kunskap går förlorad, även arkitektens kunskap brister. Den som ska rita byggnader där byggnadsmaterialen kan bli mer än bara en sten eller en skiva behöver stor kunskap, erfarenhet och materialkännedom. I det här projektet

skrapar jag på ytan av ett tusenårigt hantverk, med ambitionen att skaffa en grund att stå på i vidare undersökningar och att kanske i bästa fall väcka intresse för byggnaders taktilitet och hantverkets betydelse för arkitekturen.

Genom att utforma en skolmiljö i tegel kan besökarna uppmärksammas på byggmaterialet som haft en så stor påverkan på deras hembygd. Tegelmuren har en tydlighet i sin uppbyggnad, och genom att utforma byggnaden som ett slags provkarta över teglets möjligheter kan man förhoppningsvis väcka nyfikenhet hos både stora och små.

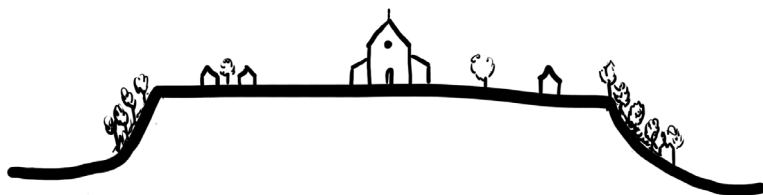

Mitt i Öresund ligger Ven, en halvtimmes båtresa från Landskrona. Mest känd är ön som turistdestination och för att vetenskapsmannen Tycho Brahe huserade här under 1500-talet, men däremellan utgjorde tegelindustrin en viktig epok i öns historia. De första stenarna som brändes på ön var troligtvis för husbehov (Petersson och Hermansson, 1999, 22), men vid 1800-talets mitt började några av bönderna uppföra små anläggningar som en extra inkomst utöver vad skörden gav. (Petersson och Hermansson, 1999, 35) På Ven fanns inte så många sätt att tjäna sitt levebröd och för varje generation styckades gårdarna upp mer och mer, så alla sätt att tjäna en extra hacka var säkerligen välkomna. Leran

var lättillgänglig i backafallen runt ön, och snart hade fler småskaliga tegelbruk startats upp. Behovet var stort, inte minst i Köpenhamn som växte snabbt vid den här tiden. (Jönsson, 1999, 93). Öns läge mitt i sundet var strategiskt i en tid när transporter till sjöss var att föredra, och med närheten till flera växande städer blev ekonomin god. När vi närmar oss sekelskiftet har de många småbruket köpts upp och slagits ihop, och kvar finns två stora tegelbruk, ett vid Husvik och ett vid Norrebro. Hamnen i Norrebro byggs för att lättare kunna lasta båtarna, men även fast lerlagerna anses vara outtömliga (Petersson och Hermansson, 1999, 67) skeppas de sista stenarna från ön år 1949. Efterfrågan på murtegel hade

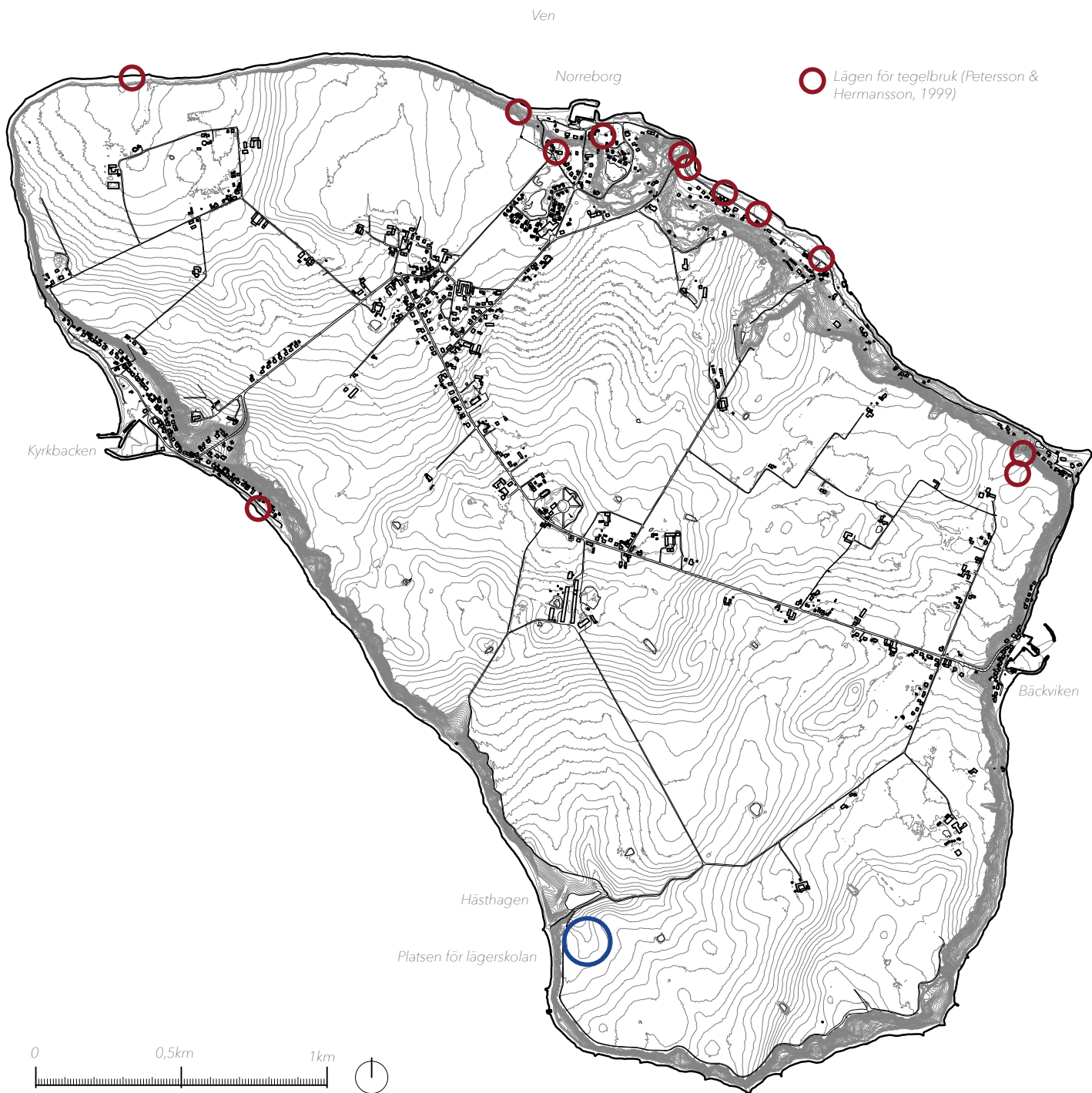
minskat och i likhet med många andra svenska tegelbruk som inte hade resurser för att moderniseras (Tägil et al. 2011, 74) lades det sista tegelbruket på Ven ner. Nedläggningen av den enda industrin blev ett dräpslag för ön. Försök gjordes att locka nya intressenter till tegelbruket, men utgifterna och moderniseringsbehovet ansågs vara för stora. Idag finns inte mycket kvar som minner om tegelbrukstiden på ön, några arbetarbostäder och disponentvillor längs öns norra kust är allt som återstår. Samt, inte att förglömma, de mystiska tegelskärvarorna som ligger utspridda längs stenstränderna.

Tegelbruk

på Hven till salu,

med outtömligt lerlager af bästa beskaffenhet, utan sälta. 43 års återstående arrenderätt till lertäkt. Ugn för 50,000 tegel. Lador i förhållande. Lätt att lasta. Priset billigt. Konsul Joh. Liljenström, Landskrona, uppgör af fären.

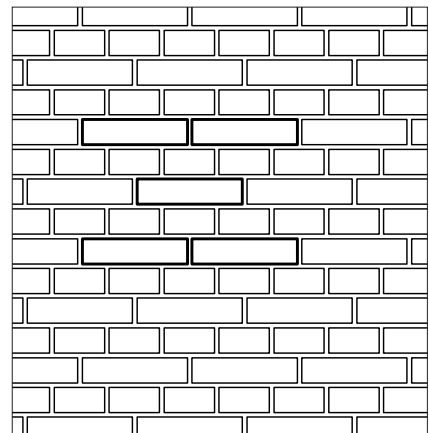
Karta öven Ven. Platsen för lägerskolan är markerat med blått, platser där det funnits tegelbruk med rött. 1:20 000

De äldre tegelbyggnaderna på Ven är byggda i antingen ett varmt rött tegel eller ett brokigt gul-brun-rött tegel. I sortimentslistan från Hvens Tegelbruks AB från 1903 framgår att det finns prima rött fasadtegel och ett flammigt tegel som man får anta var den billigare sorten. Det stämmer bra med observationer från ön, de lite finare byggnaderna är ofta uppförda i det röda teglet, medan bruksbyggnader och enklare bostadshus oftast är uppförda i det brokiga teglet. Gemensamt för de alla

flesta hus är att fogen är ljus grå, nästan vit. Hvens Tegelbruk saluförde tegel i både svenskt och danskt format, men på ön är det danska 9"-formatet det absolut vanligast förekommande. Så gott som alla murar är uppförda med kryssförband, ett förband med fyra skift där löpskiften är förskjutna med en halv sten. Vartannat skift ligger med kopsidan utåt.

Det är också detta förband jag valt som grund för lägerskolan. Med sin

regelbundenhet är det vilsamt för ögat, och det är lätt att förstå hur det är uppbyggt. Det ger bra möjligheter till variationer med till exempel utskjutande stenar etc, och dessutom ger det en subtil lokal förankring. Det går inte att få tag på tegel från Ven längre, men jag har valt en sten i liknande röd nyans som venteglet, i det danska formatet som är det vanligaste på ön.

Fasadtegel

röd, 1:ma fabrikat, kalk och stenfri, af slammad lera;

Formtegel

af flera olika slag enligt särskild katalog, samt vid beställning äfven andra slag;

Flammigt tegel

af såväl s. k. 9" (230×110×55 mm.) som 10" (250×120×60 mm.) format.

Tegelskåvor från Vens stränder tillsammans med helstenar i matchande kulör.

Platsen jag valt ligger på öns sydvästra del, nära den äng som av lokalbefolkningen kallas Hästhagen. I Hästhagen låg Tycho Brahes pappersmölla som innehöll en serie dammar som samlade vatten till kvarnen. Under 2000-talet har länsstyrelsen åter anlagt en damm i hagen i samma läge som en av de ursprungliga dammarna. Hästhagen ligger i naturreservatet Vens Backafall som omfattar en smal remsa längs nästan hela öns kust, vars flora och fauna innefattar flera ovanliga arter, bland annat en stor population av sandödla och grönfläckig padda som är mycket ovanlig i Sverige. Jättefråken har en av sina två kända svenska lokaler på ön. (Länsstyrelsen Malmöhus län, 1990, 3) Det finns också ett stort antal fornminnen på ön, däribland hällristningar, gravhögar, boplatser, och i hästhagen, rester från Tycho Brahes pappersmölla.

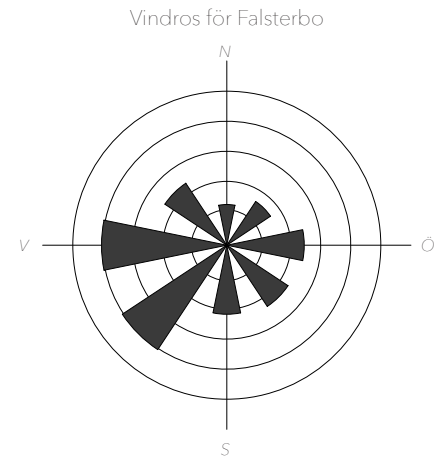
Cirka hundra meter söder om dammen, utanför naturreservatet, finns en hög med stenar som samlats ihop på åkern under årens lopp, omkring högen växer en hagtornsbuske och det hela omgärdas av en gräsyta som lantbrukaren inte brukar. Åkern är en del av Vens Kungsgårds arealer, marken ägs av Statens Fastighetsverk och arrenderas till en lokal lantbrukare. Platsen, som ligger i en naturlig sänka ner mot Möllebäcken och dammen, nyttjas idag mest av de stora inplanterade populationerna av hare och fasan som huserar på ön.

Det är blåsigt på Ven. SMHI har ingen mätstation på ön, så för att få information om vädret får vi titta på närbelägna mätstationer med liknande förhållanden. Falsterbo, Oskarsgrundet, Kullen och Hallands Väderö ligger på ett band längs Skånes västkust, med Ven beläget ungefär mittemellan Oskarsgrundet och Kullens fyr. De fyra stationerna har ett årsgenomsnitt på 6-7 m/s (Alexandersson, 2006, 7) och

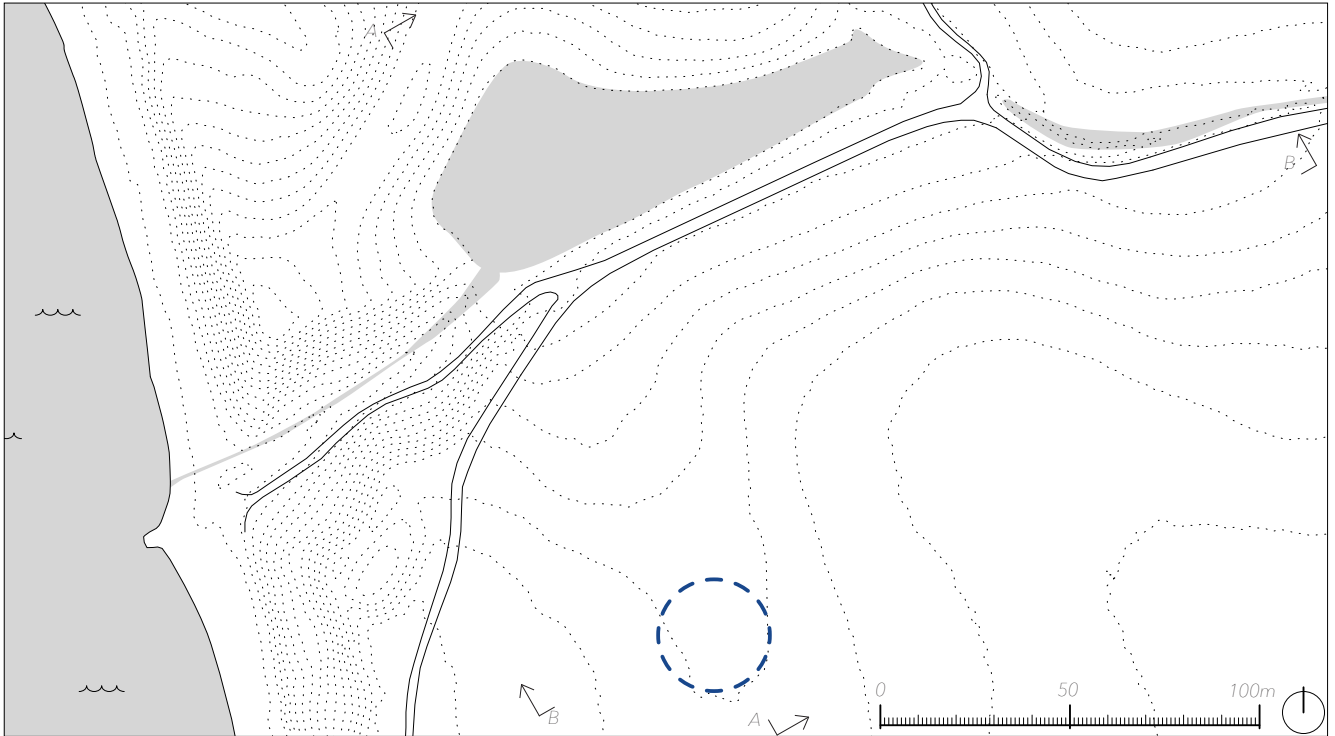
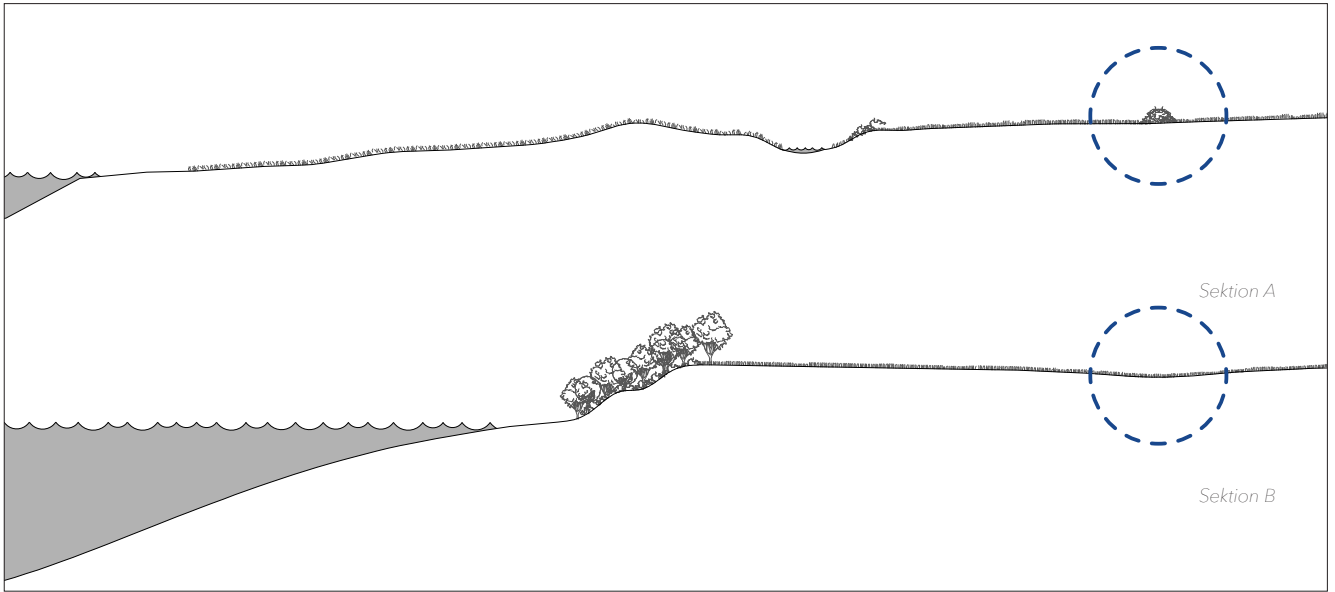
Foto: Lars Dareberg, Helsingborgs Dagblad

vindrosen för Falsterbo visar att det är lugnt (<0,5 m/s) 0,0% av tiden (SMHI, 2017). Det finns inte mycket vegetation som skyddar på Ven, så behovet av vindskydd är uppenbart.

Att platsen ligger i en sänka gör att den får ett visst naturligt skydd, men för att skapa en behaglig miljö krävs det ytterligare vindskydd. Platsen sluttar ner mot Möllebäcken och dammen i norr, och har en vacker vy över Hästhagen och norrut längs öns sydvästra kust till Kyrkbacken och över sundet till Själland.

Ven

En promenad i april

Avstigning vid Bäckvikens hamn. Postbilen kommer från Landskrona med dagens post.

På hamnplan väntar handlaren på dagens tidningsleverans och Venbussen hämtar upp passagerare som ska vidare till Kyrkbacken.

Backen upp mot cykeluthyrningen är kort men brant, som de flesta backar på Ven.

Efter cykeluthyrningen svänger vi vänster och går längs Skåneleden som går medurs runt ön.

Vi passerar ett par gårdar och småhus och kommer ut på Kungsgårdens åkrar. I år blir det sockerbeter, andra år spannmål eller raps.

Bonden är ute och harvar åkern. Traktorn lämnar ett moln av damm bakom sig när den drar fram över den torra jorden.

Efter hembygdsmuséet på Nämndemansgården slingrar sig vägen längs bäcken som leder ner till havet.

Vi kommer ner mot hästhagen och dammen. Vid vägskälet kan man ta höger och gå vidare längs kusten, men vi tar vänster.

Grusvägen blir smalare och smalare. Det finns en smal stig ner till stenstranden, upp till vänster ligger lägerskolan.

Platsen för lägerskolan. Hagtornsbusken bevaras och står i centrum för byggnaden. Bilden är tagen från Hästhagen, med utsikt över Öresund.

Att åka på lägerskola är spännande. Att åka hemifrån med sina kompisar, utan föräldrar, kanske för första gången är en känsla de flesta säkert kan relatera till. Lägerskolan är ett pedagogiskt verktyg, men också en chans för barnen att lära känna varandra och sig själva bättre. Man är ute i naturen och undersöker saker på dagarna, lagar mat och äter tillsammans på kvällarna och ligger uppe och tisslar och tasslar om nätterna.

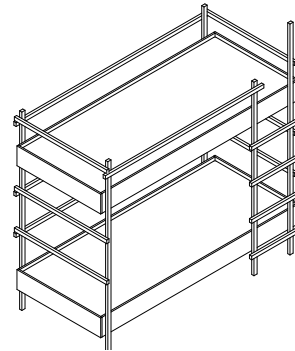
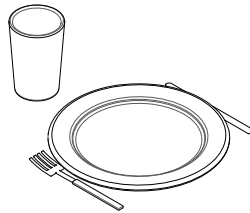
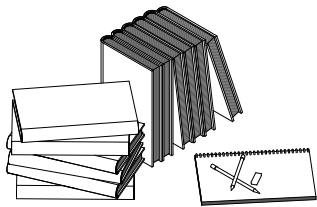
Fram till 2006 hade skolorna i nordvästra Skåne möjlighet att åka på lägerskola på Ven med boende i gamla disponentvillan vid Norrebrogs tegelbruk, byggnaden som i folkmun kallas Semesterhemmet. Efter uppdaterade brandkrav dömdes byggnaden ut för verksamheten och då det ansågs alltför dyrt att modernisera byggnaden valde majoriteten i Landskronas

kommunstyrelse att byggnaden skulle avyttras. Det innebar inte bara att möjligheten för traktens barn och ungdomar att åka på lägerskola till ön försvann, utan också att tillgängligheten till Ven och dess historia begränsades för många unga. Boende på ön är till största delen dyrt, även kostnaden för resa och cykelhyra blir för en familj en anseelig summa. En god möjlighet för barn och unga att uppleva sin kommuns natur och kultur gick förlorad. Enligt en undersökning utförd av Per Magnusson på AGRIBI för Landskrona Kommun finns det ett stort intresse bland både grundskolor och gymnasier i området för en ny läger- eller naturskola (Magnusson, u.å). Enklare övernattningsmöjligheter efterfrågas, såväl som undervisningslokal och personal på plats som kan ordna med det praktiska.

Programmet för mitt projekt har utformats därefter, och innefattar tre huvudsakliga funktioner:

- *Enklare undervisningslokaler med förvaring för utrustning*
- *Matsal och umgängesytor samt möjlighet att laga mat*
- *Enklare sovplatser för 25-30 personer*

Skolorna uppger dock säsongen för lägerskoleverksamhet som begränsad till april-juni och augusti-oktober. Under resten av året kan byggnaden fungera som till exempel vandrarhem, kursgård eller för enklare konferenser.

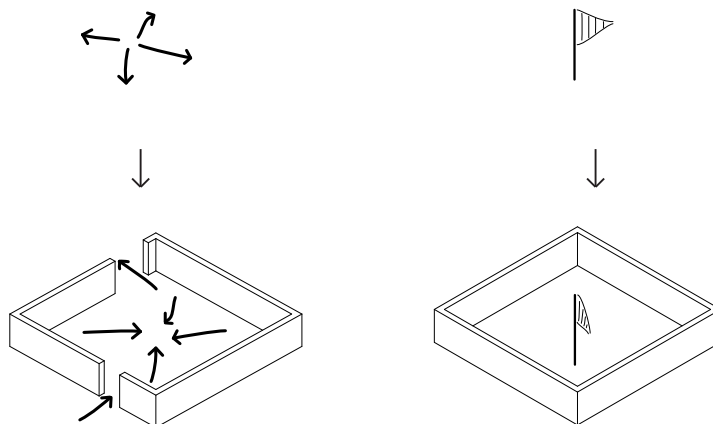

Det öppna landskapet präglar Ven. Det finns mycket lite sammanhängande växtlighet, rapsen och betorna breder ut sig över så gott som hela ön, med undantag för de branta backfallen där träd och buskar växer. Vyerna avbryts bara av de låga tegellängorna som ligger längs landsvägen, men för det mesta är utsikten både till det danska och svenska fastlandet klar.

Sen har vi vinden. Nedanför backafallen kan man oftast finna lä på någon av öns sidor,

men uppe på ön blåser det så gott som alltid och det finns inte mycket som skyddar. Om man vill ha en utomhusmiljö som inte bara är användbar under de sällsynta vindstilla dagarna behövs vindskydd. Byggnaden är en serie huskroppar som är sammankopplade runt en skyddad gård. Rummen vänder sig in mot gården som fungerar som en gårdsplan inte helt olik de som finns på gårdarna på ön. Här är man skyddad från vinden och det öppna landskapet och när 25 barn samlas här blir

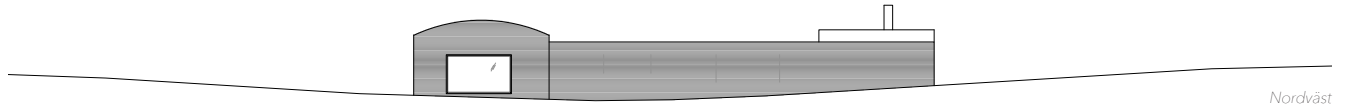
det en livlig plats. Öppningarna mot utsidan är få och begränsade, men i norr där den slående utsikten finns har sällskapsrummet en stor öppning som ramar in utsikten. I mitten av gården finns stenhögen och hagtorsbusken kvar, som en påminnelse om platsens historia. Utanför byggnaden rullar traktorn förbi nära, och när rapsen står i blom bäddas teglet in i ett hav av gult.

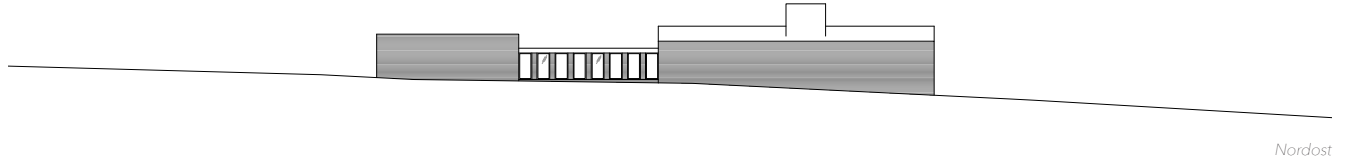
Blåsig/riktning

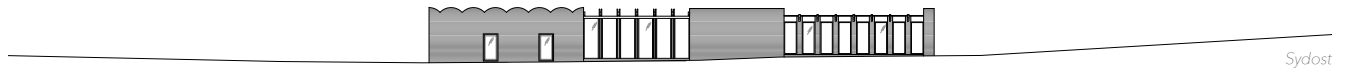
Byggnaden

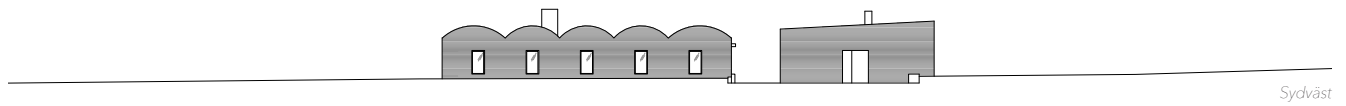
Nordväst

Nordöst

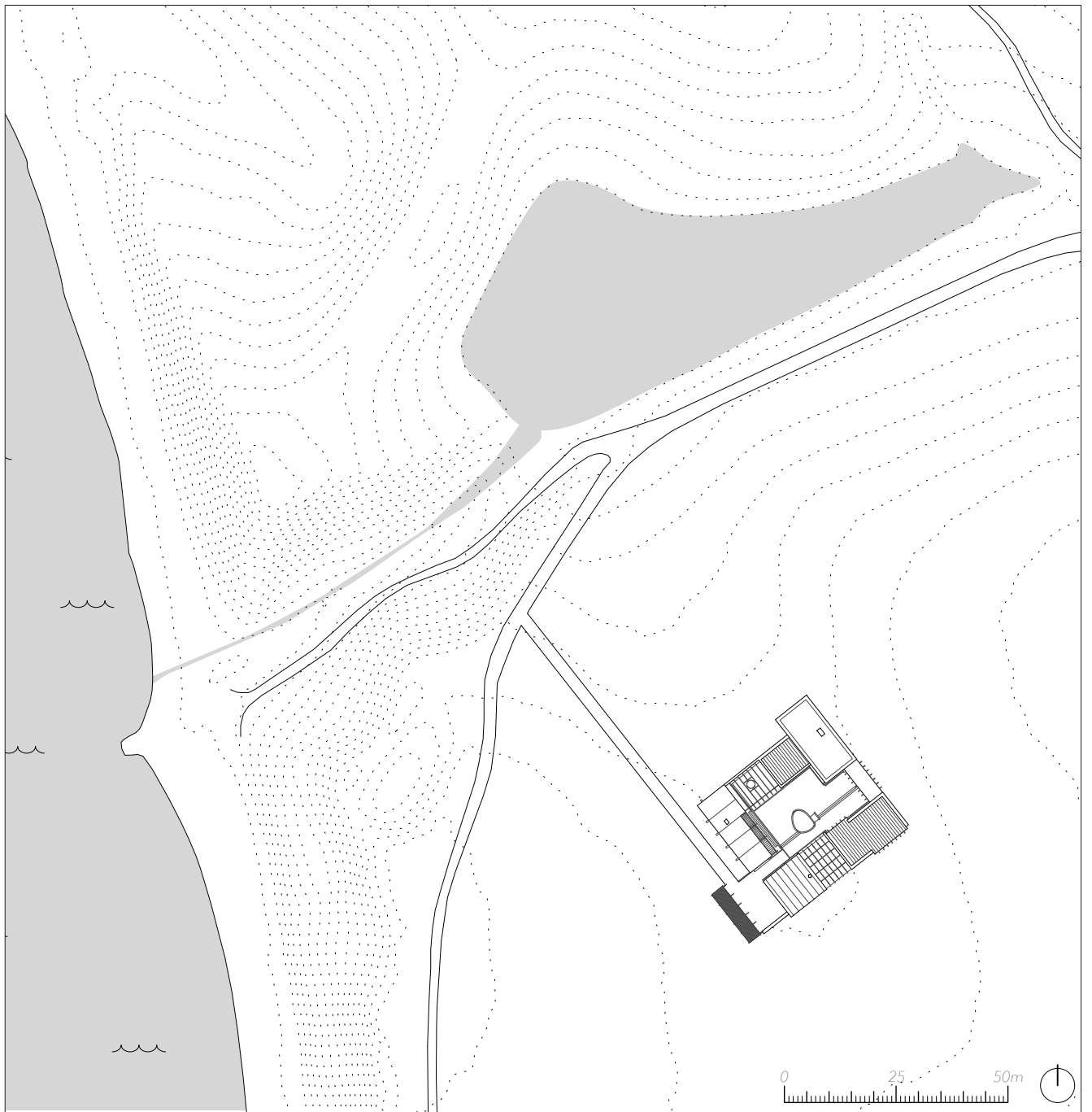
Sydöst

Sydväst

King stenarna - 24

Sitationsplan, höjdkurvor om 1m.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

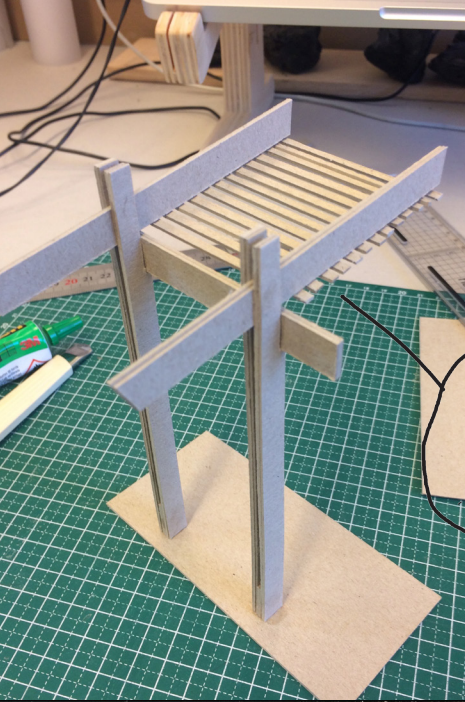
8.

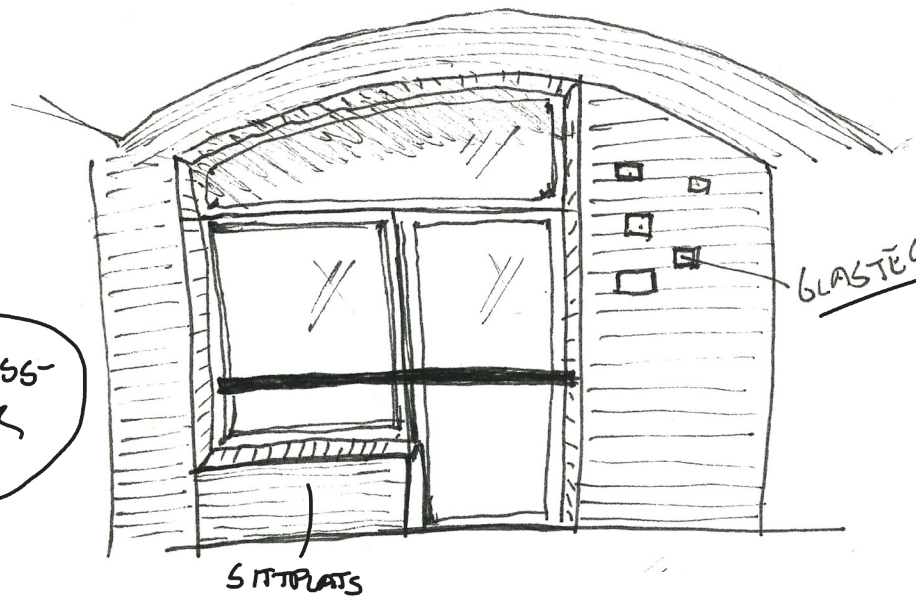
9.

1. Muuratsalo experimenthus, Alvar Aalto 2. Klippans kyrka, Sigurd Lewerentz 3. Vestersøhus, CF Møller & Kay Fisker 4. Villa Norrköping, Sverre Fehn 5. Jørn Utzons hus i Hellebæk 6. Årsta kyrka, Johan Celsing 7. Dronningegården, Kay Fisker, CF Møller & Svann Eske Kristensen 8. Champagnehuset, Ib Lunding 9. Söderledskyrkan, Peter Celsing

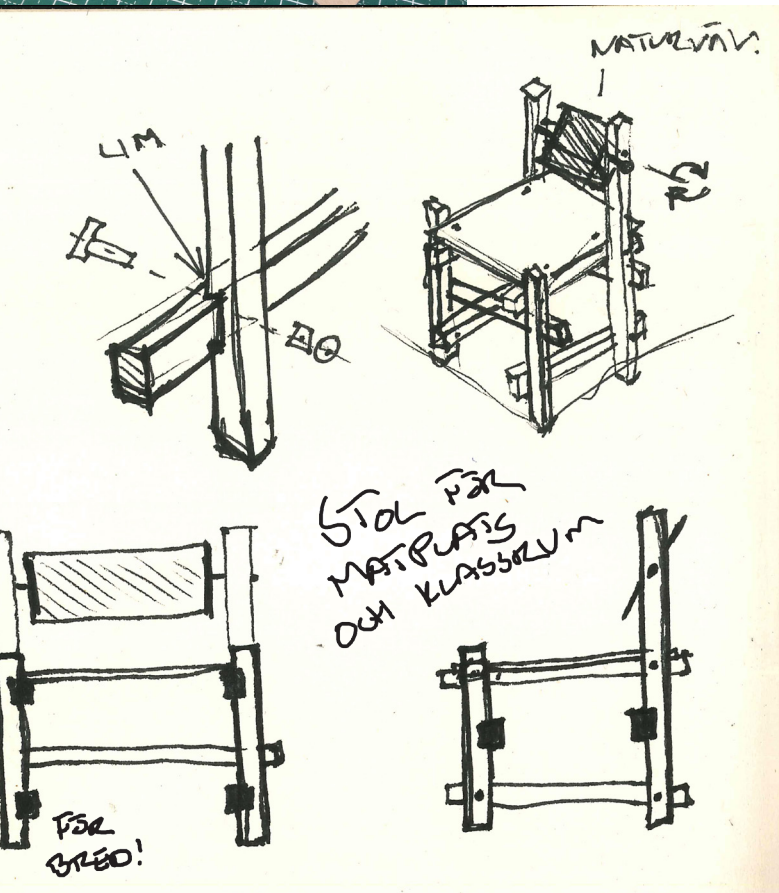

Första skissmodell för Perleua

SITTPÅS

GLASTÛ

NATURLIV

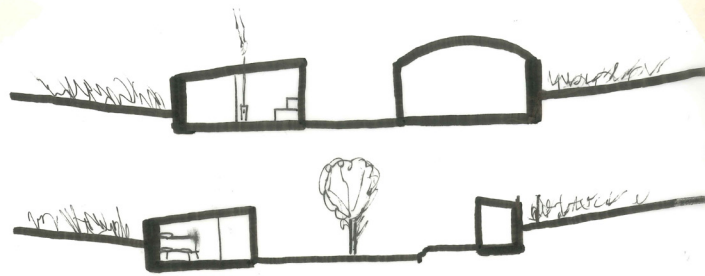
LIM

20

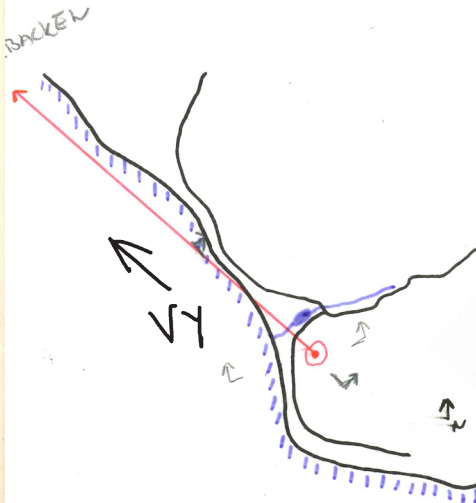
20

Stol för
MATPLÅS
OCH KLASSUM

För
bred!

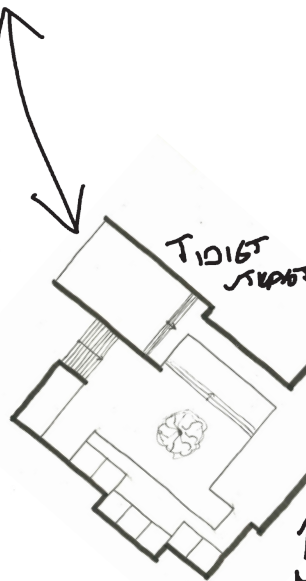

BACKEN

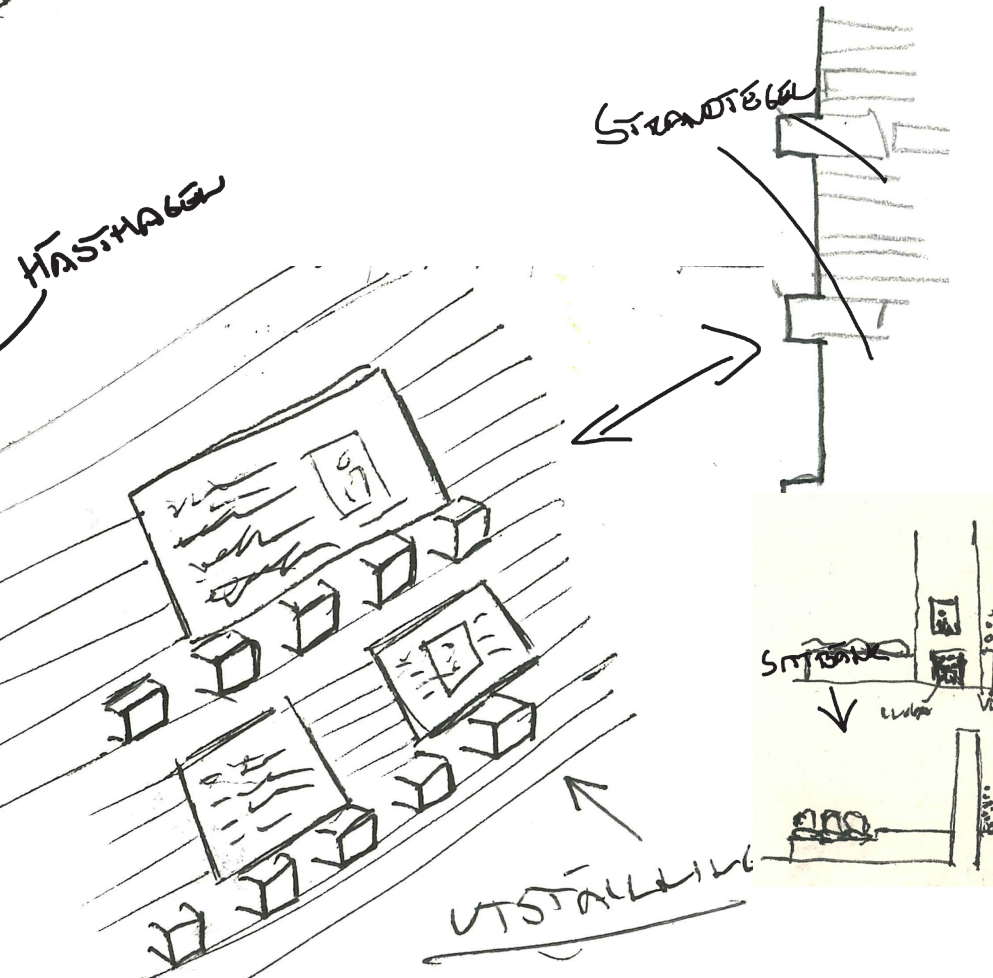
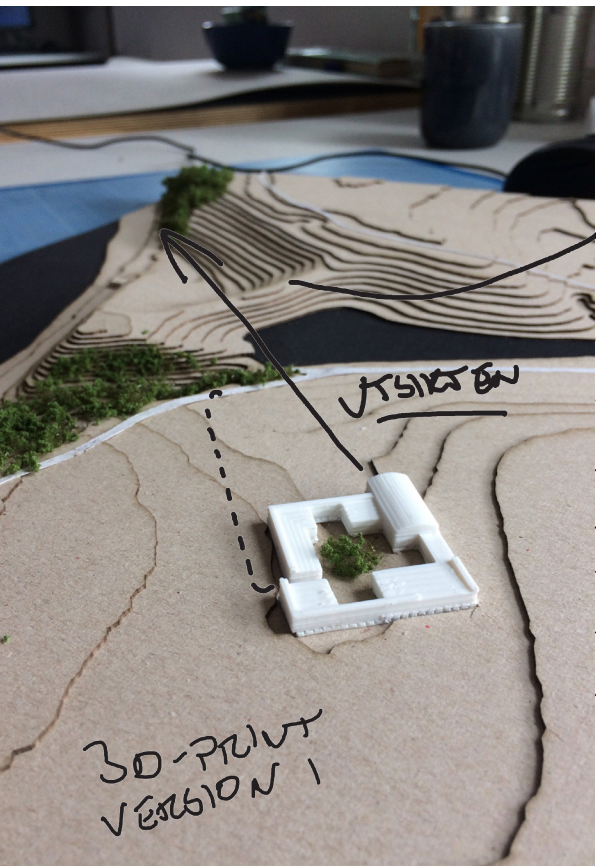
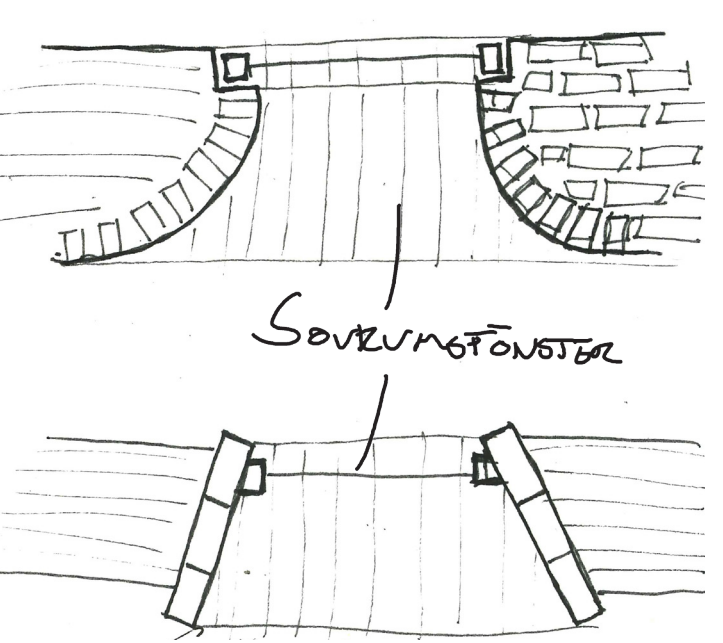

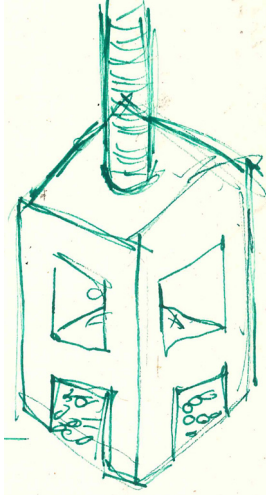
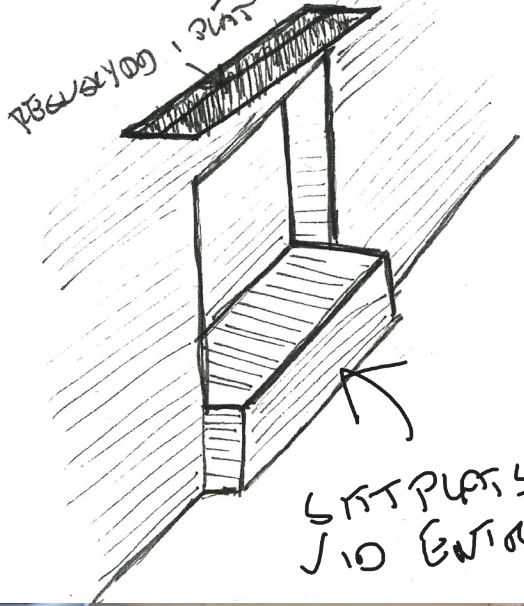
SV

SV

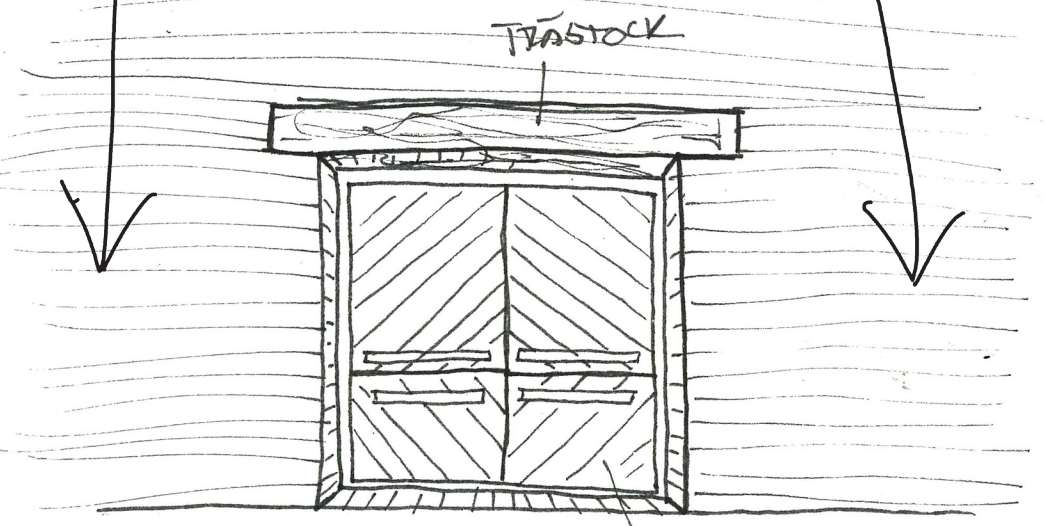
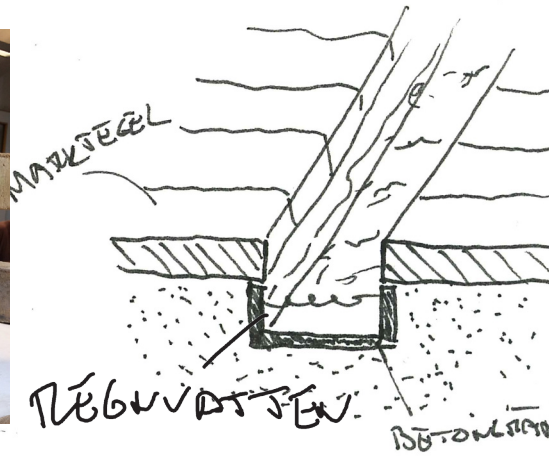
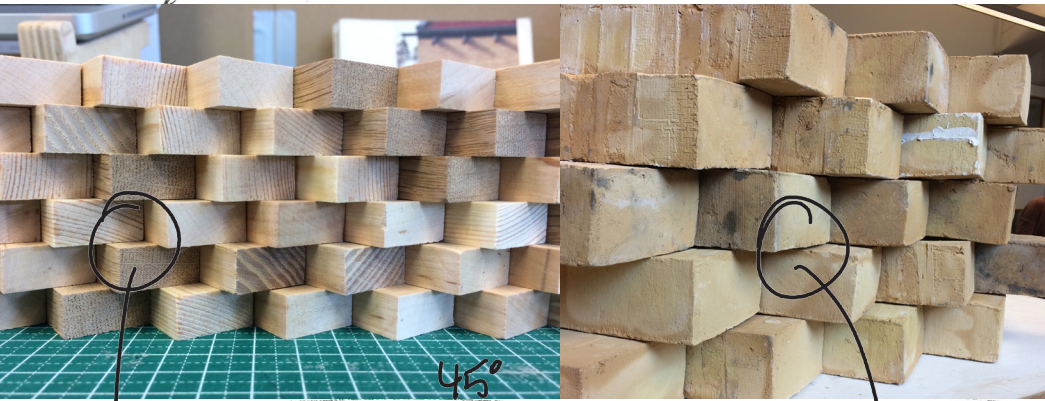

TIDIGT
STAD

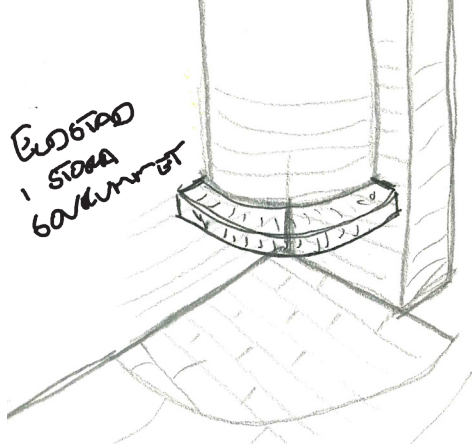
Fika på stranden

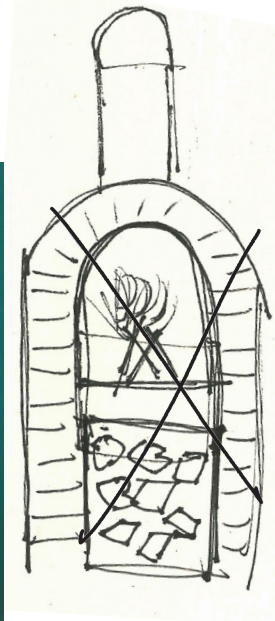
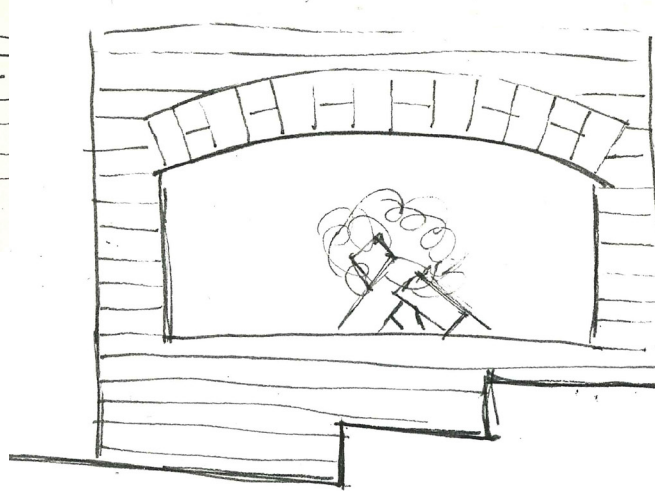
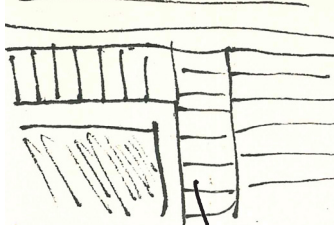
TRÄSKYLL / TRÄSKYLL

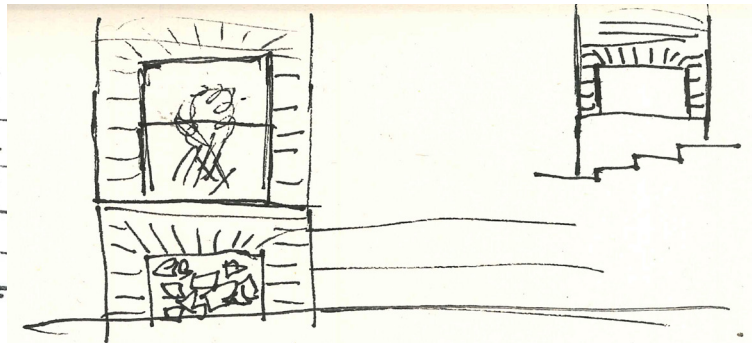
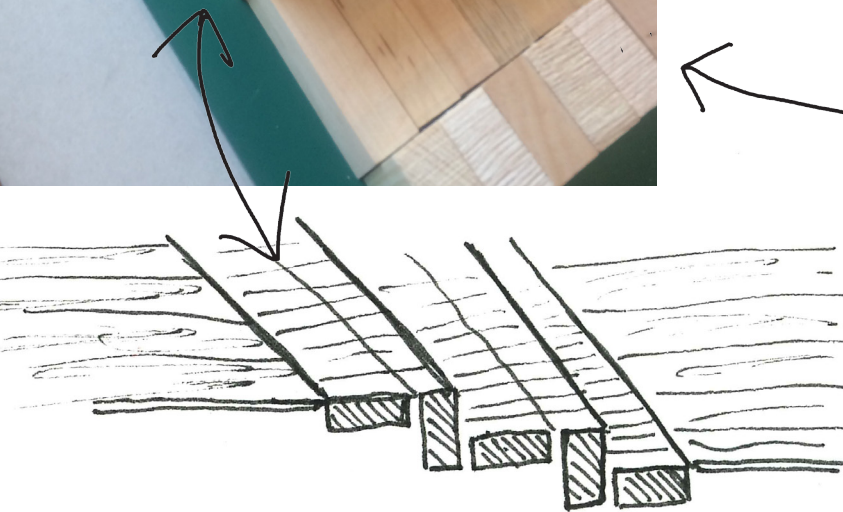
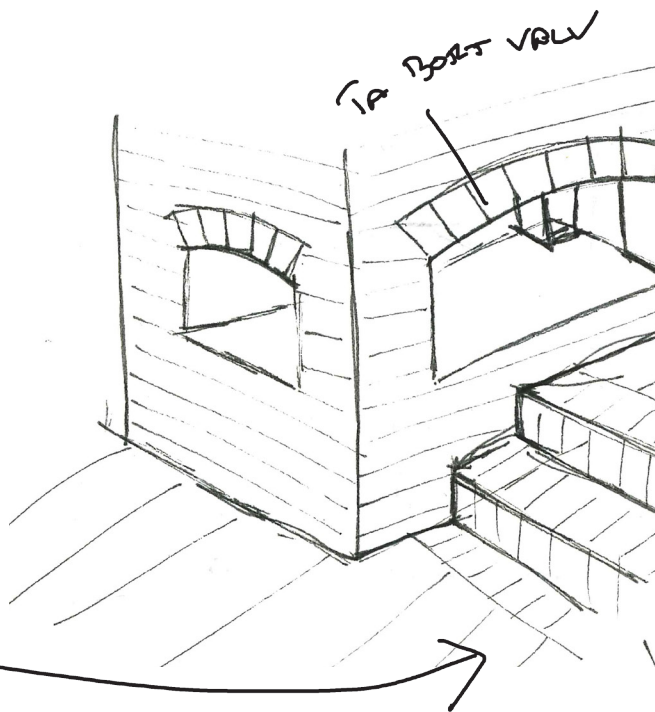
Endstad
1 stöda
60cm högt

Fönsterkarm

1/2 port valv

Umgås och slappna av

I det stora rummet finns fåtöljer, den stora eldstaden och inte minst utsikten över Öresund. Infällt i väggen finns hyllor med plats för böcker och sällskapsspel, en ljuddämpande vägg och en bänk i tegel längs ena kortväggen.

Äta

Matplats med stora skjutdörrar mot innergården. Tallrikar och glas nymts i skåpen som är infällda i den ena väggen. Lampor hänger från tegelvalvet och lyser upp bordet när dagsljuset inte räcker till.

Laga mat

Köket ligger i anslutning till matplatsen, med en egen ingång mot gården. Det finns gott om plats för många kockar.

För varma dagar

I uteklassrummet finns skydd från solen under pergolan och sittplatser pallar och tegelbänken längs väggarna. På kökets vägg finns en svart tavla att skriva på, och i mitten ett runt bord att lägga saker på. När lektionen är slut tas bordsskivan av och bordet omvandlas till en grillplats.

Vila

Det finns sovplatser för 28 personer i våningssängar i rum om fyra till åtta bäddar. Varje rum har en sällskapsdel, en sovdela och badrum, de större rummen har badrum med tillgänglighetsanpassade mått.

Klassrummet

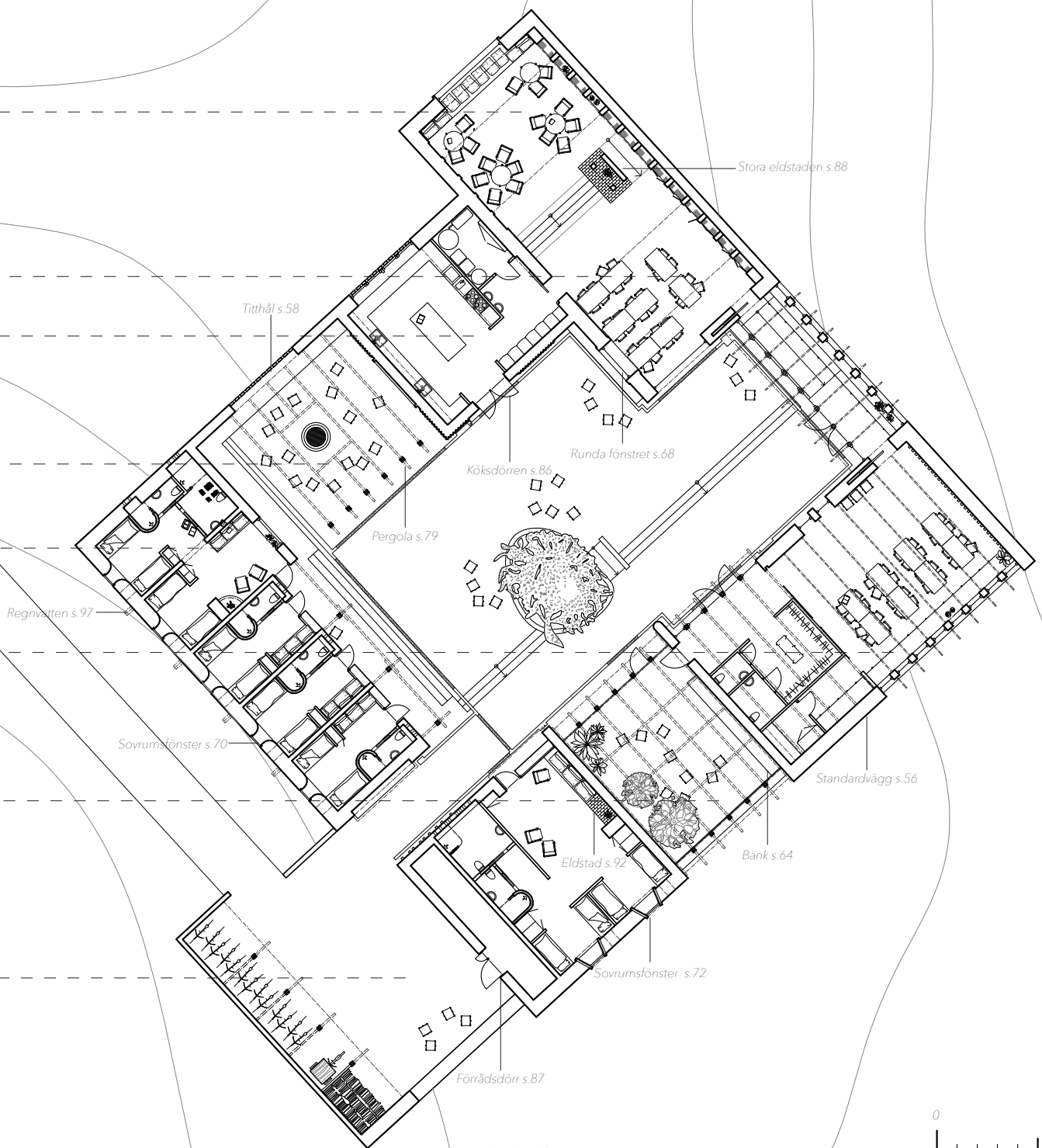
Skolsalen har utsikt söderut över åkern och har sin golvnivå ca en meter under marknivån på utsidan. Två stora tavlor att skriva på och gott om utrymme för förvaring av skolmateriel. Den bakre väggen i salen har utskjutande stenar att ställa ut elevernas alster på.

För regniga dagar

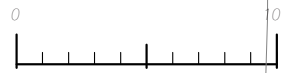
Vinterträdgården fungerar som klassrum och samlingsplats under vår och höst när det är lite för svalt för att vara ute men ändå lite för fint väder för att vara inne.

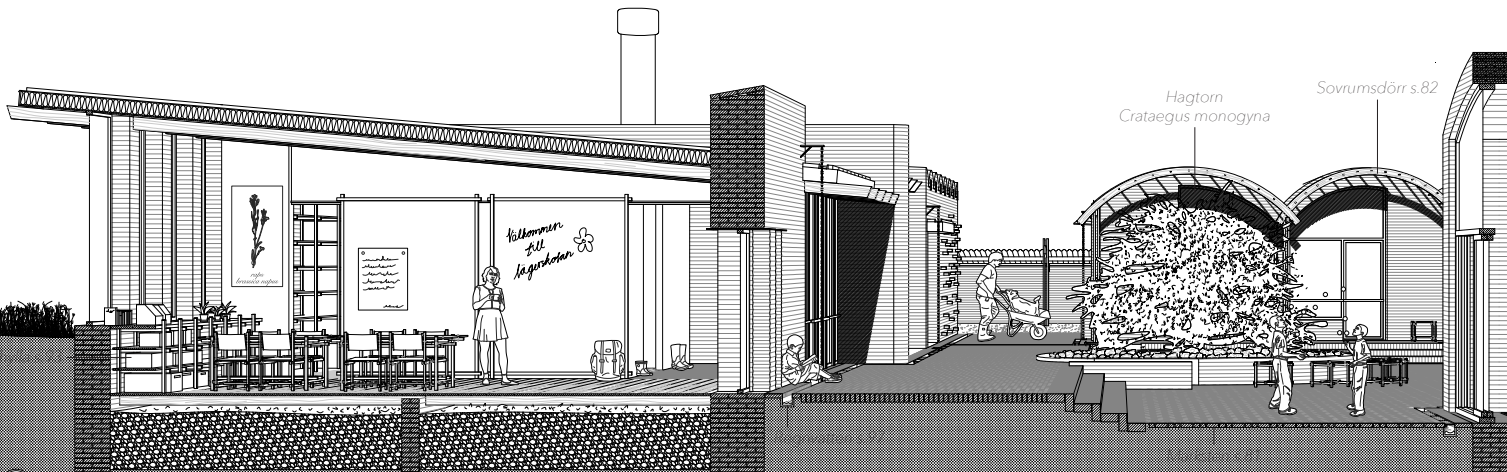
Parkera

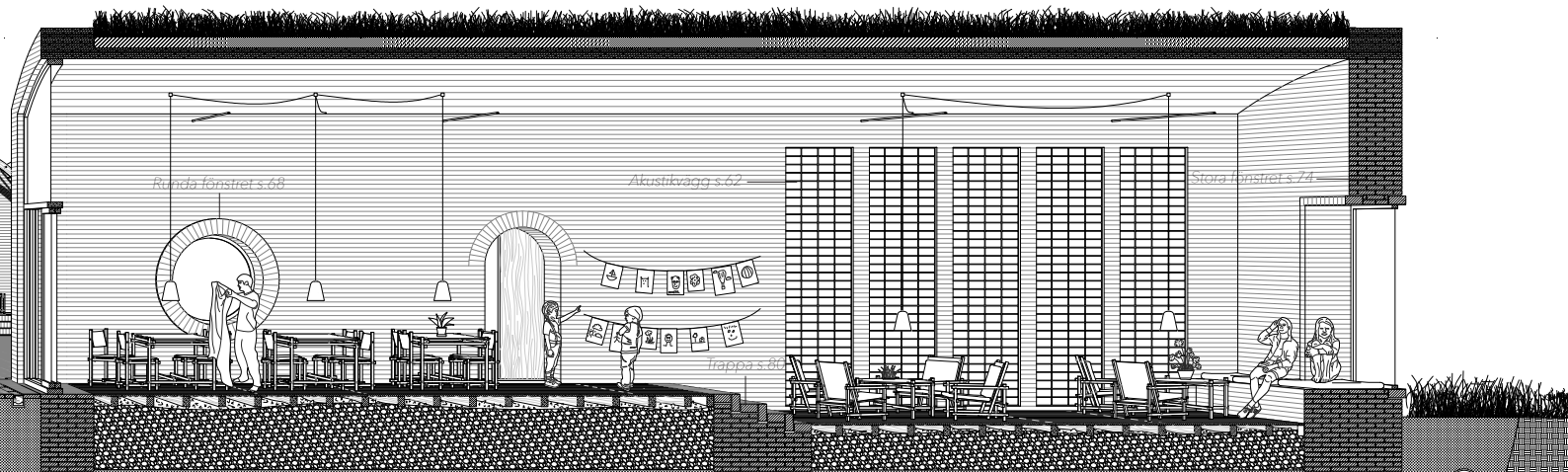
På Ven cyklar man, och således är cykelparkering nödvändig. På grusplanen finns plats för många cyklar och under taket finns också plats för en flakmoppe och ved att elda med.

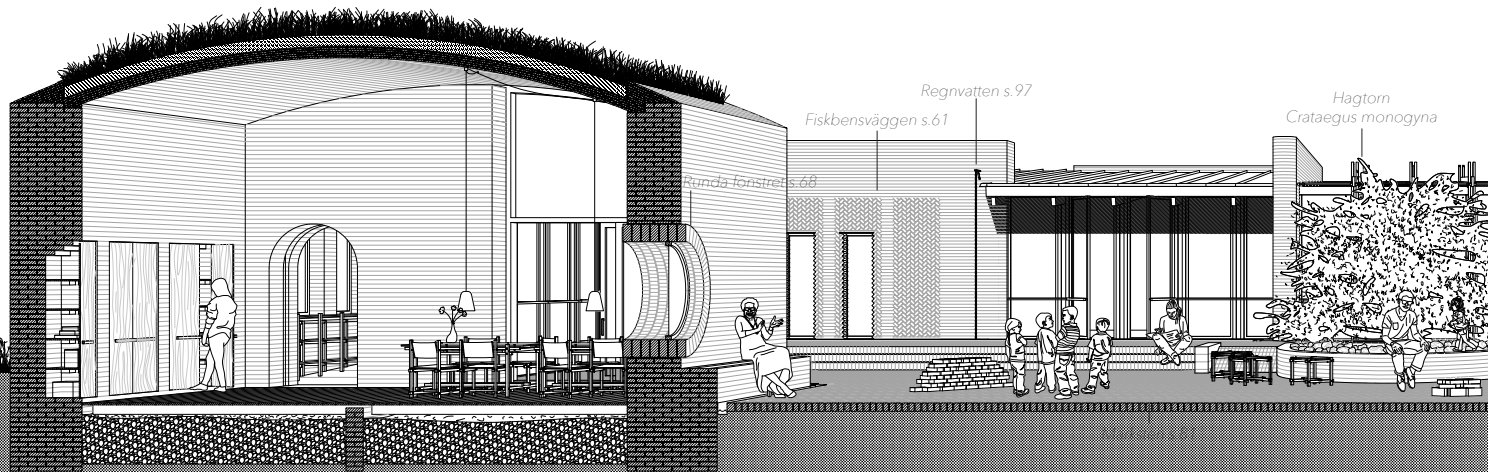

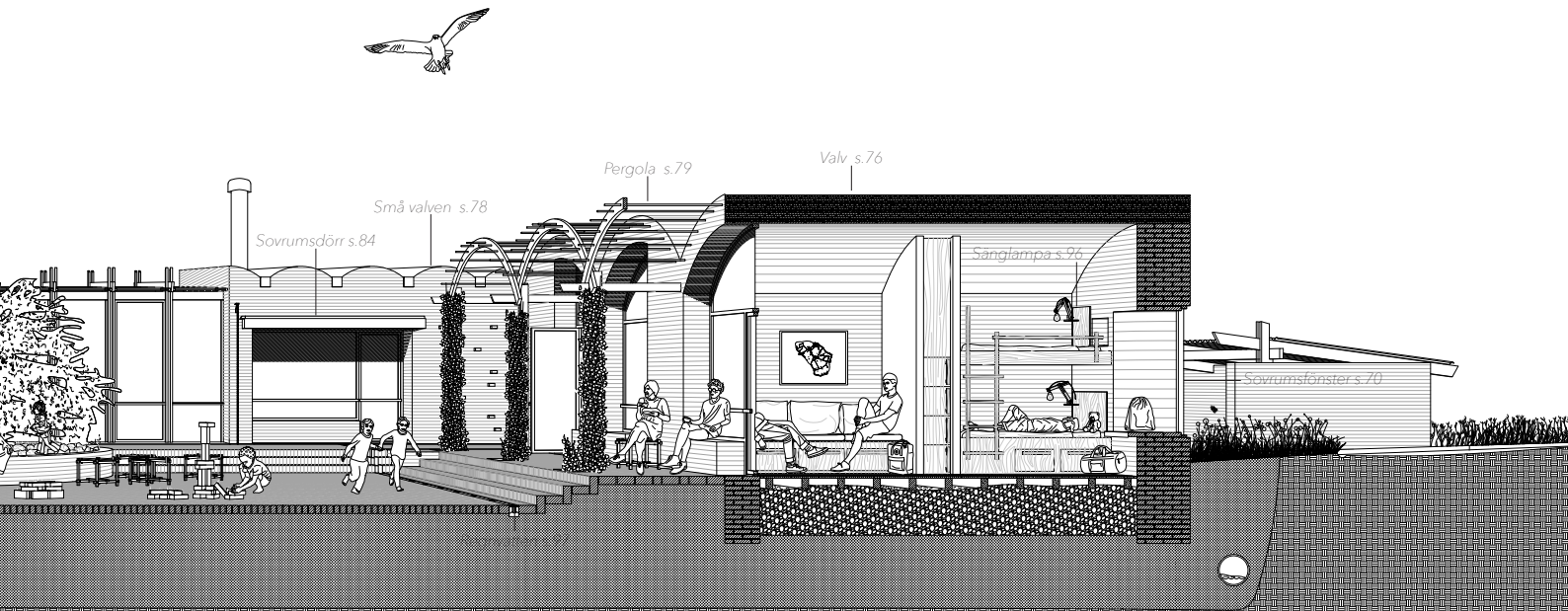
Plan, höjdkurvor om 0,5m.

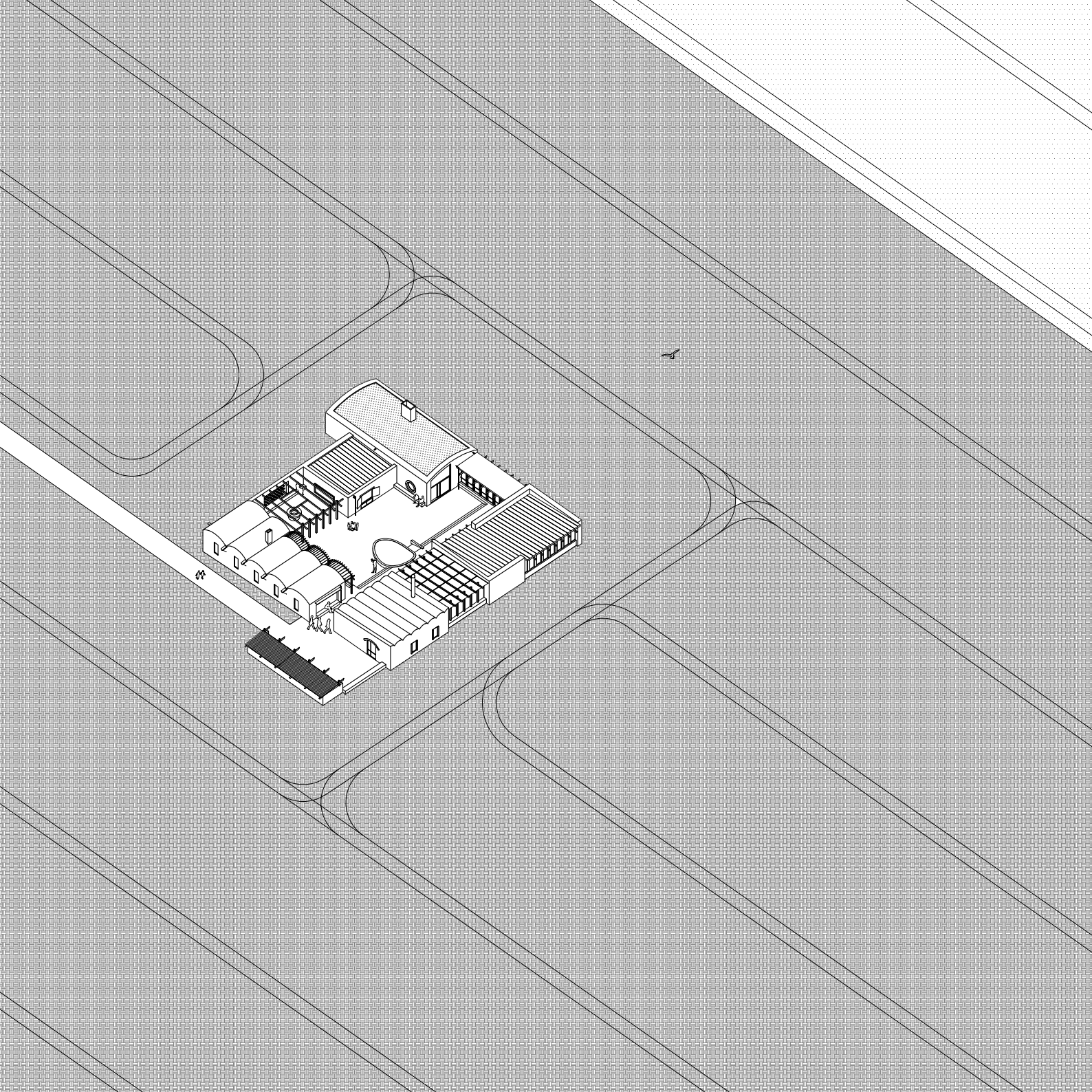

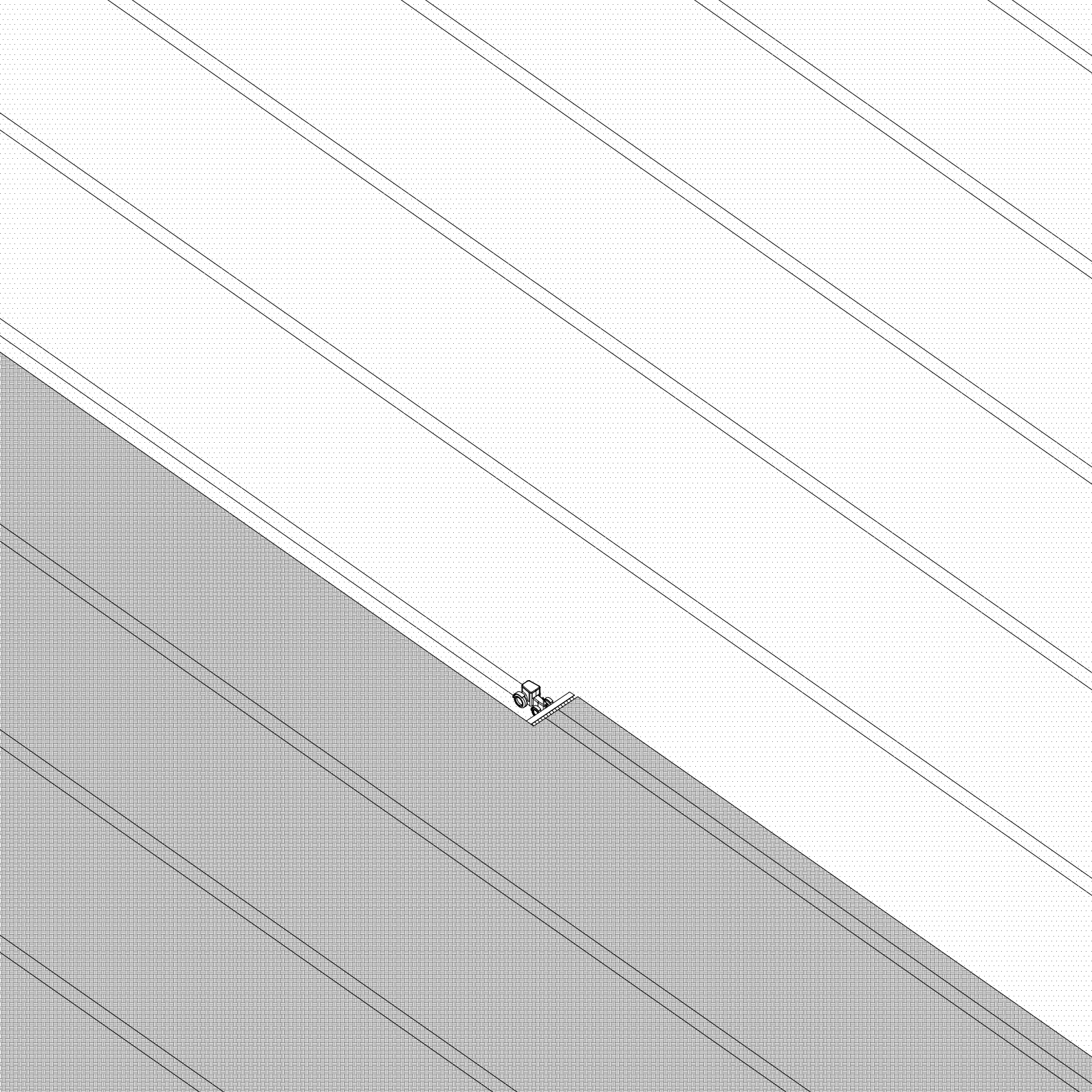

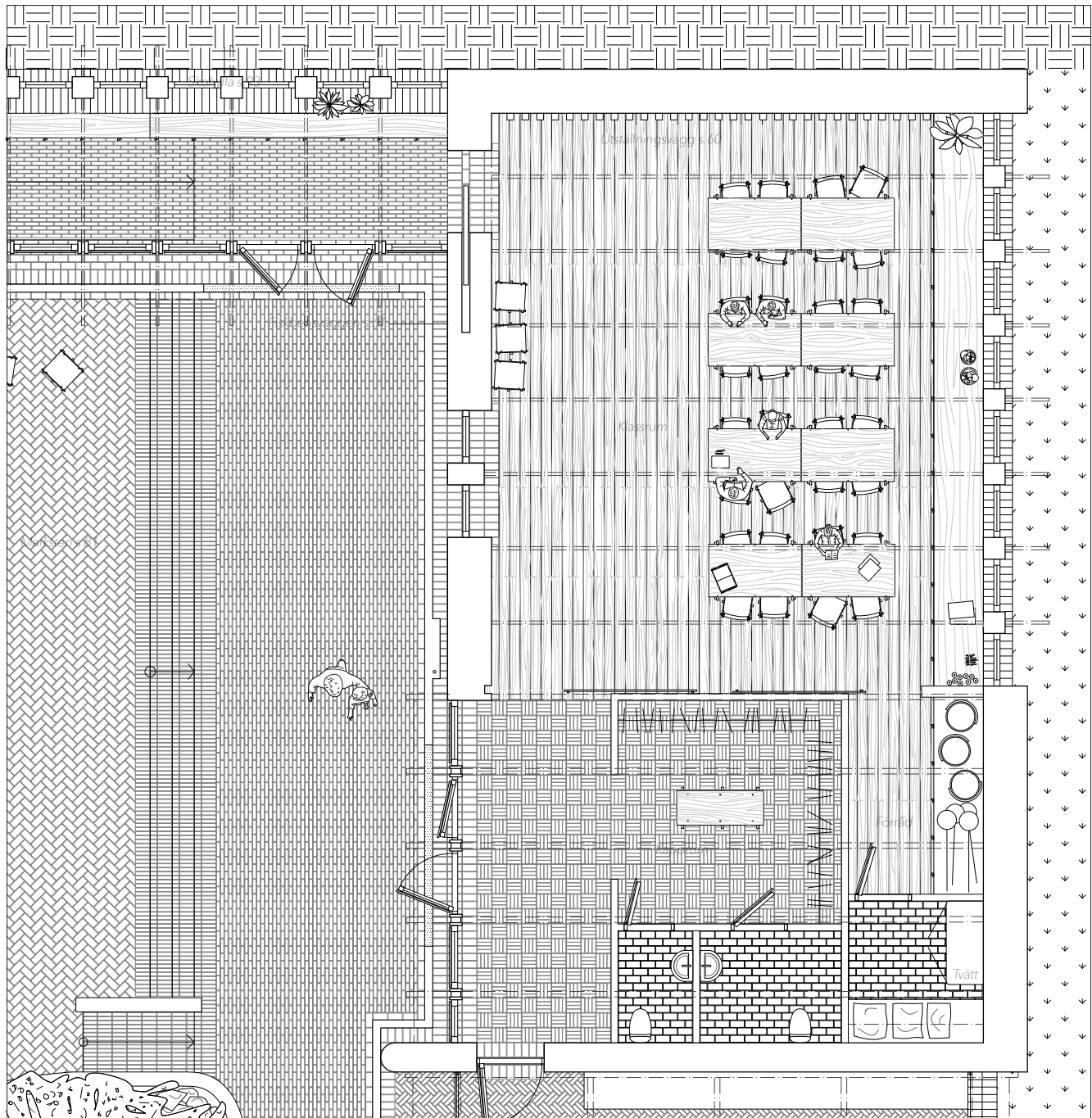

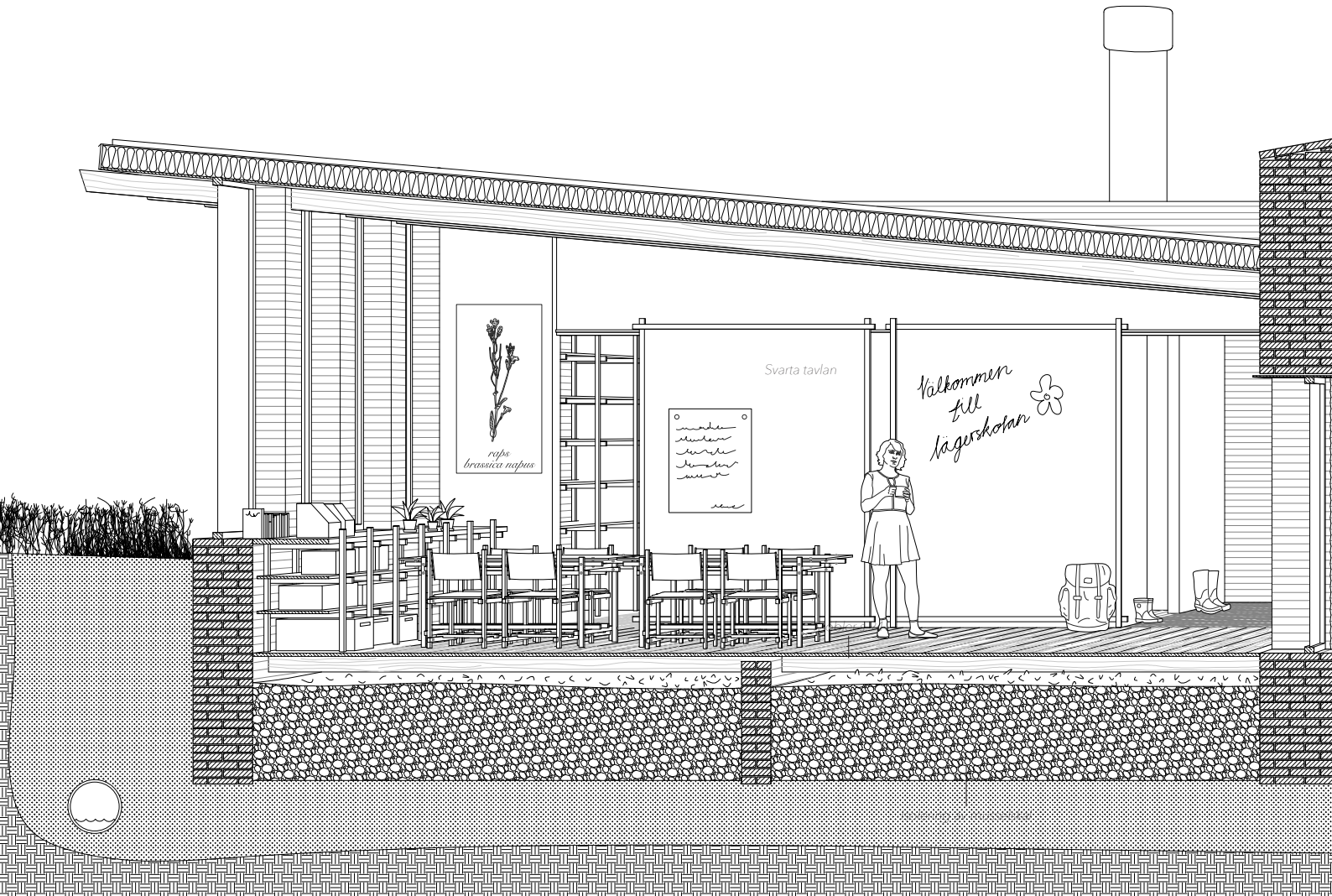

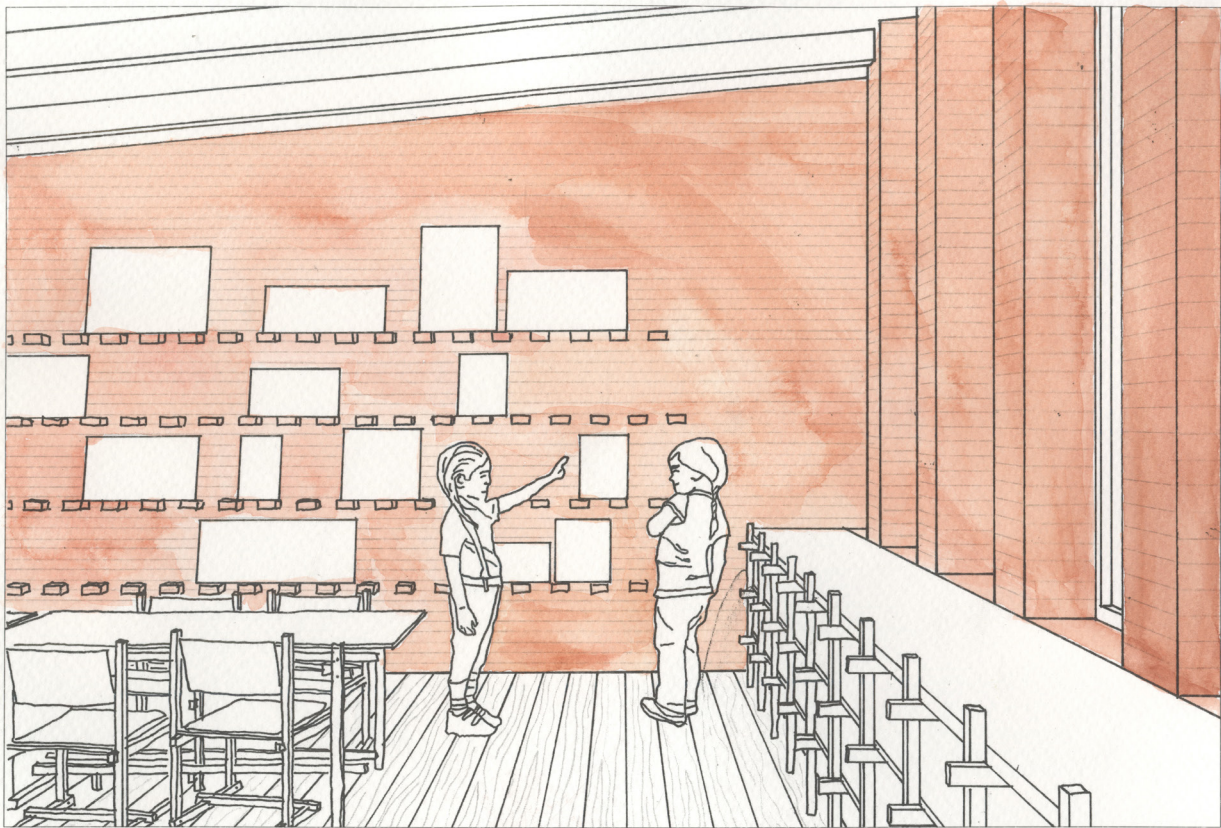

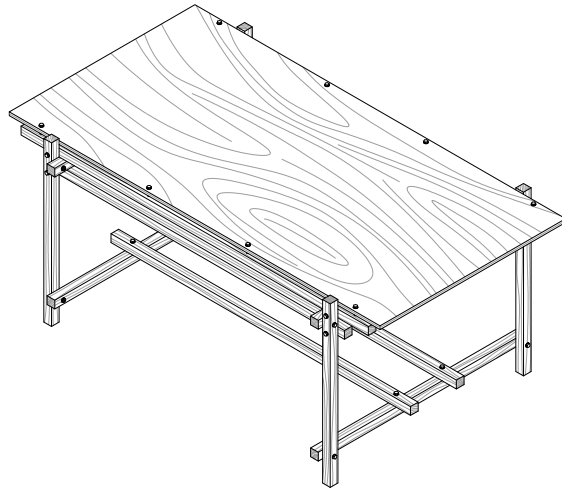
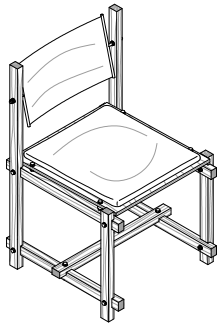
Entrén med kapprum, toaletter, föråd och tvättrum, tillsammans med klassrummet. 1:100

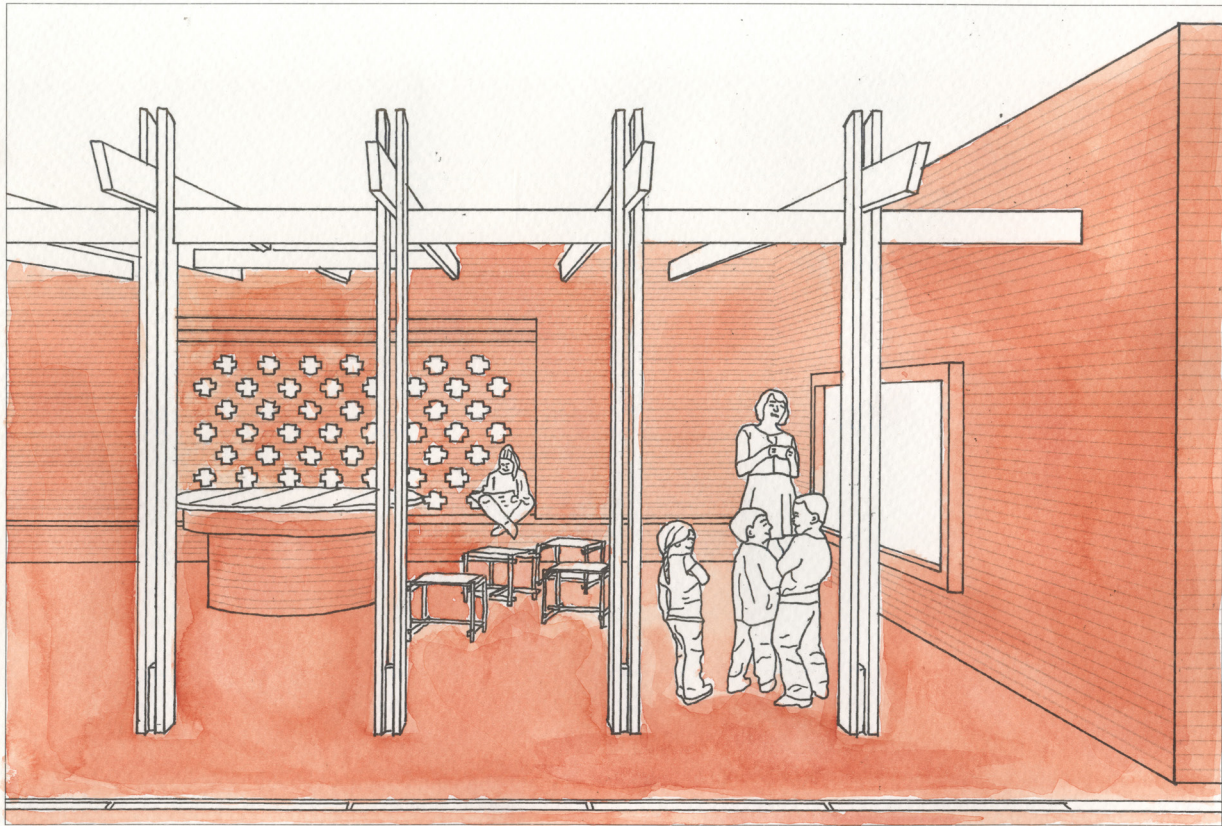
Golvnivån är nästan en meter under marknivån utanför. 1:50

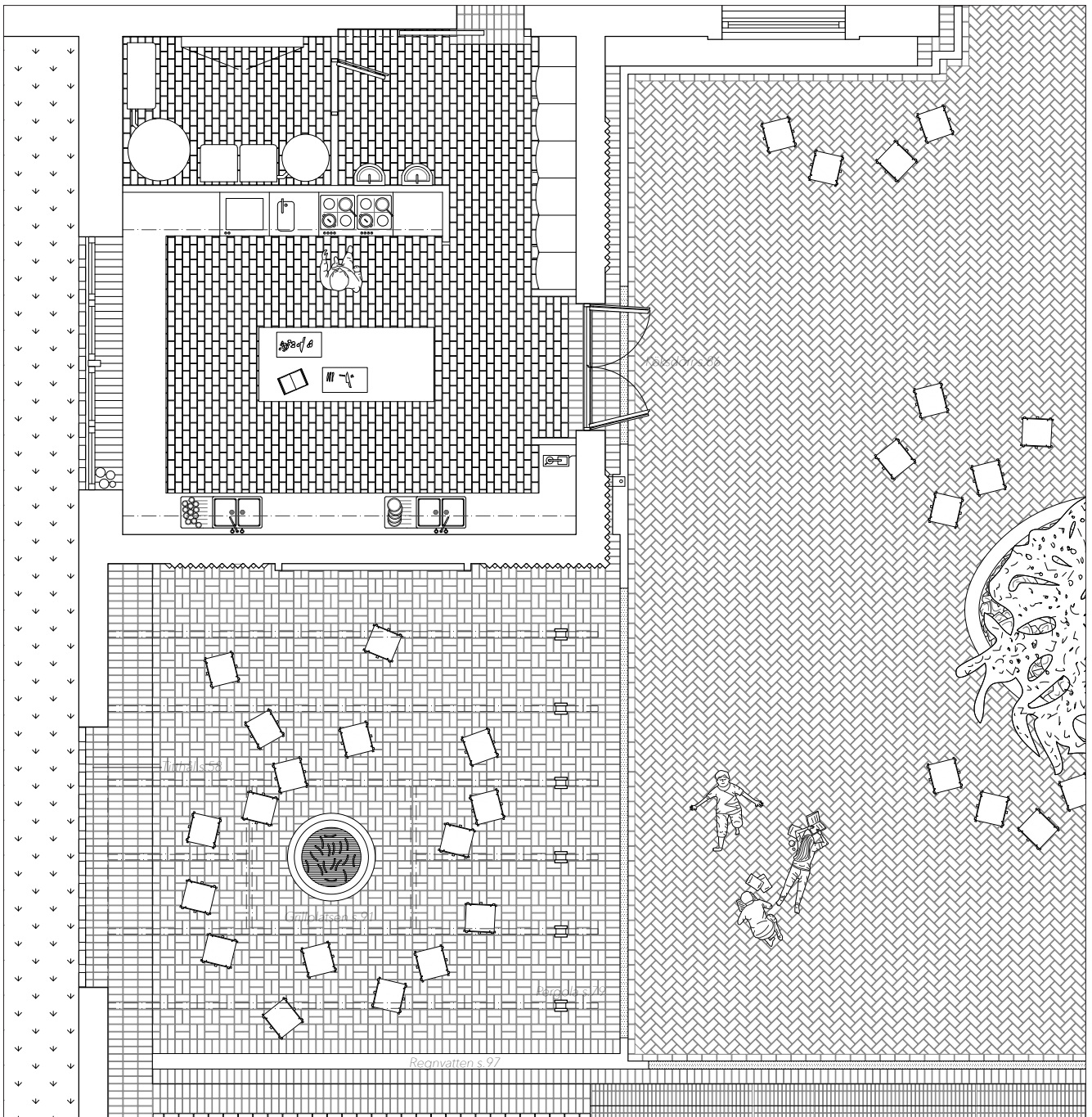

Utställningsväggen med plats för elevernas alster.

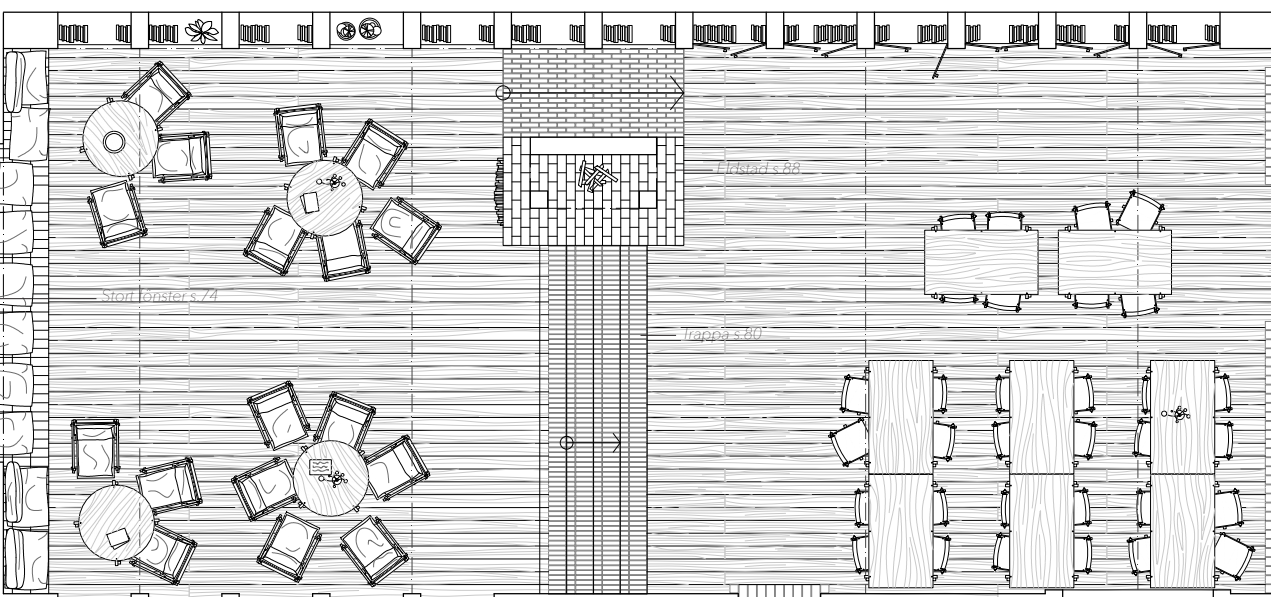

Uteklassrummet under pergolan med svart tavla och kikhål mot havet. När lektionen är slut tas bordskivan av och bordet blir en grillplats.

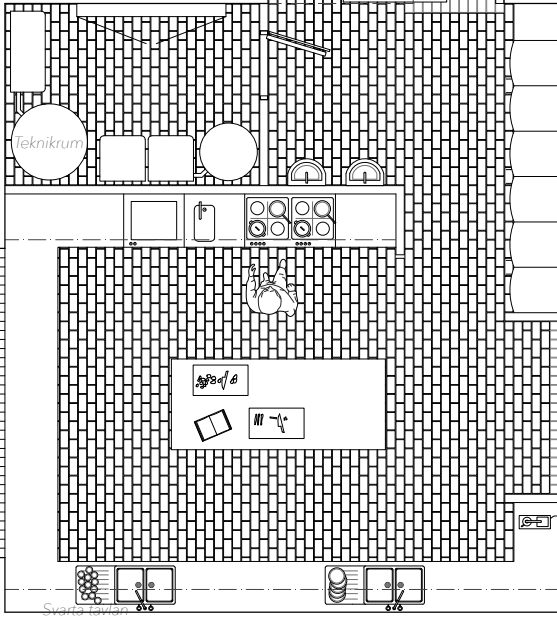
Gemenskap

Stort fönster s.74

Elisads s.88

Trappa s.80

Teknikrum

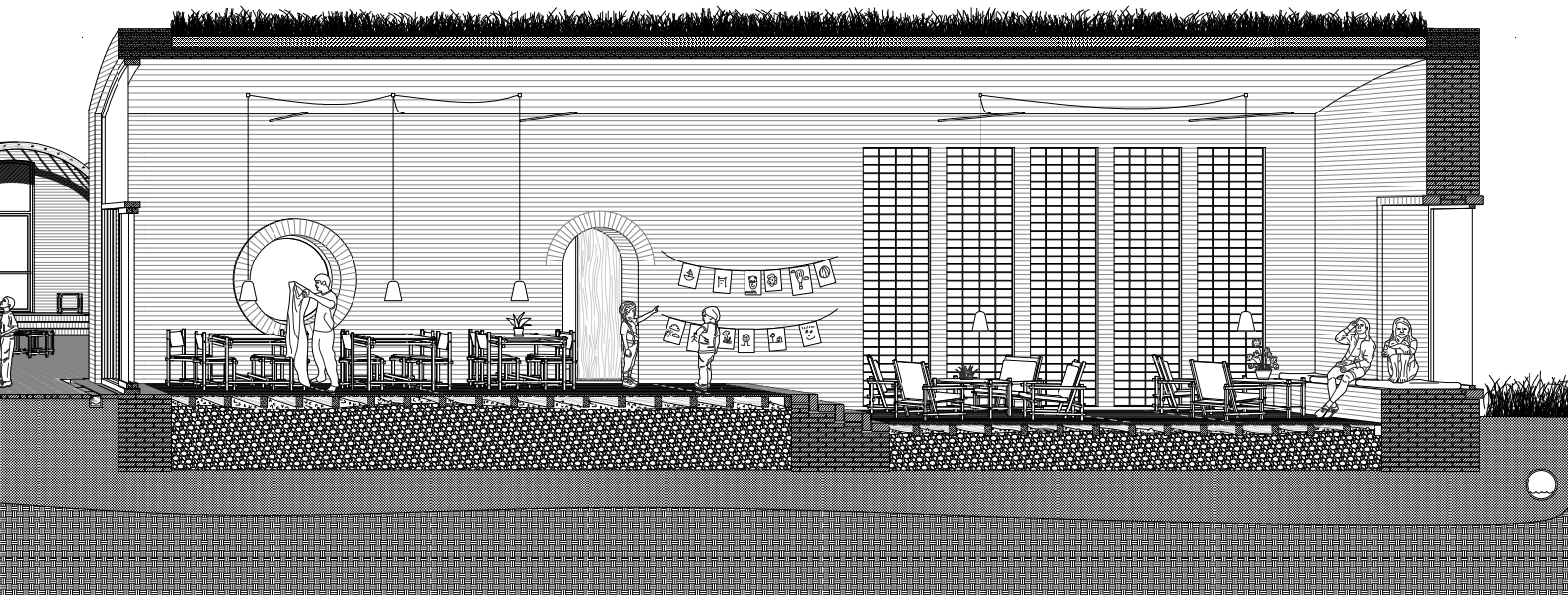
Själavård

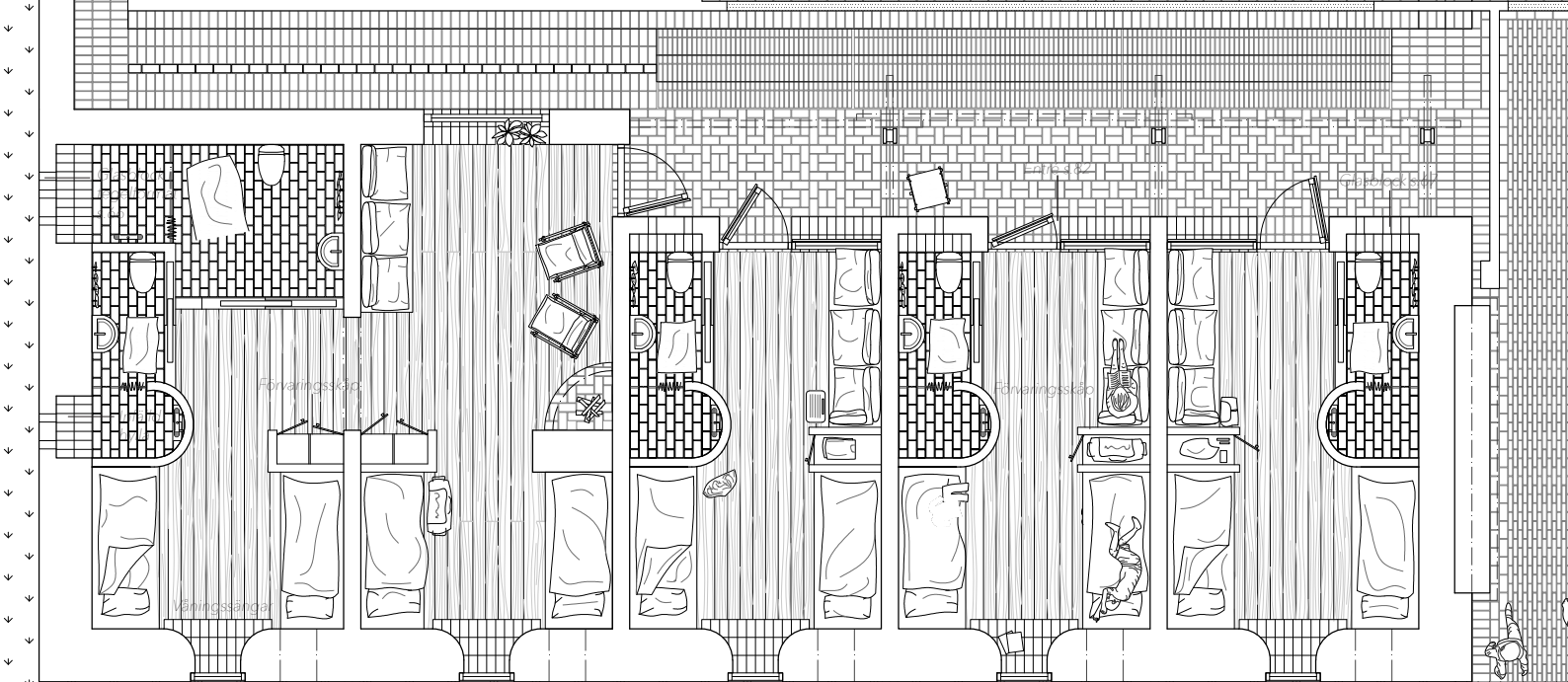
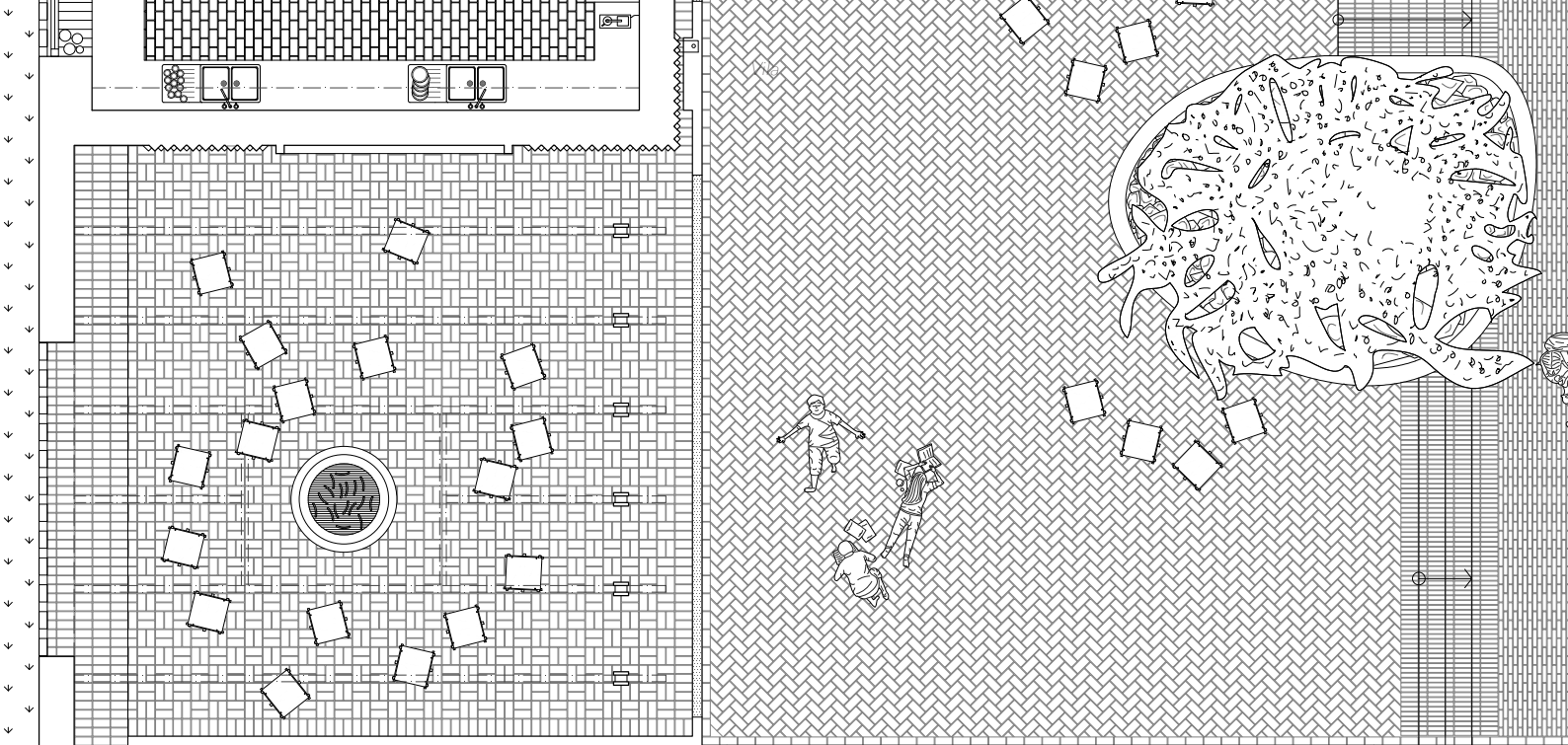
Själavård

Trappa s.80

Handfärdssal s.71, Örnkåsa s.72, Linné s.73, Kök s.74, 80

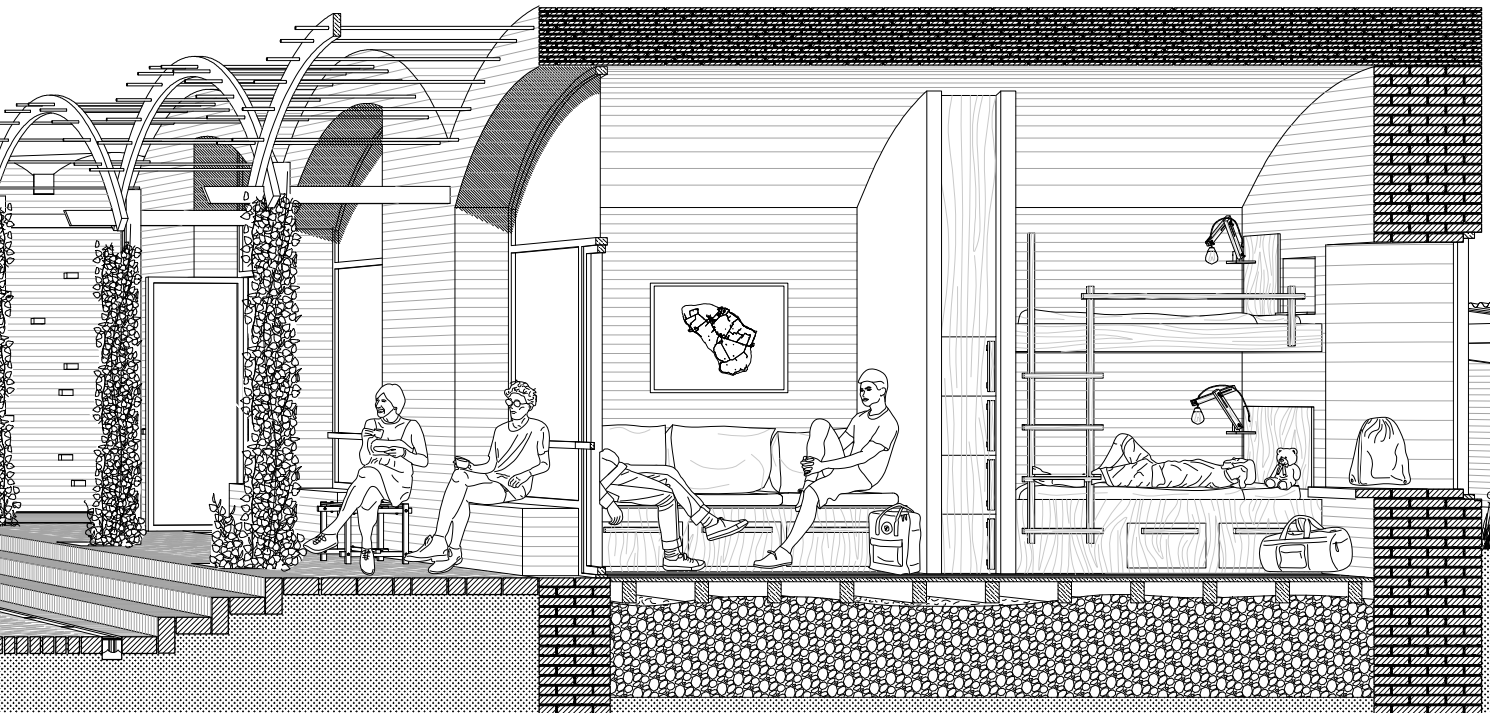
Samlingsrummet med den stora öppningen mot havet. Väggen med de perforerade stenarna förbättrar akustiken. 1:100

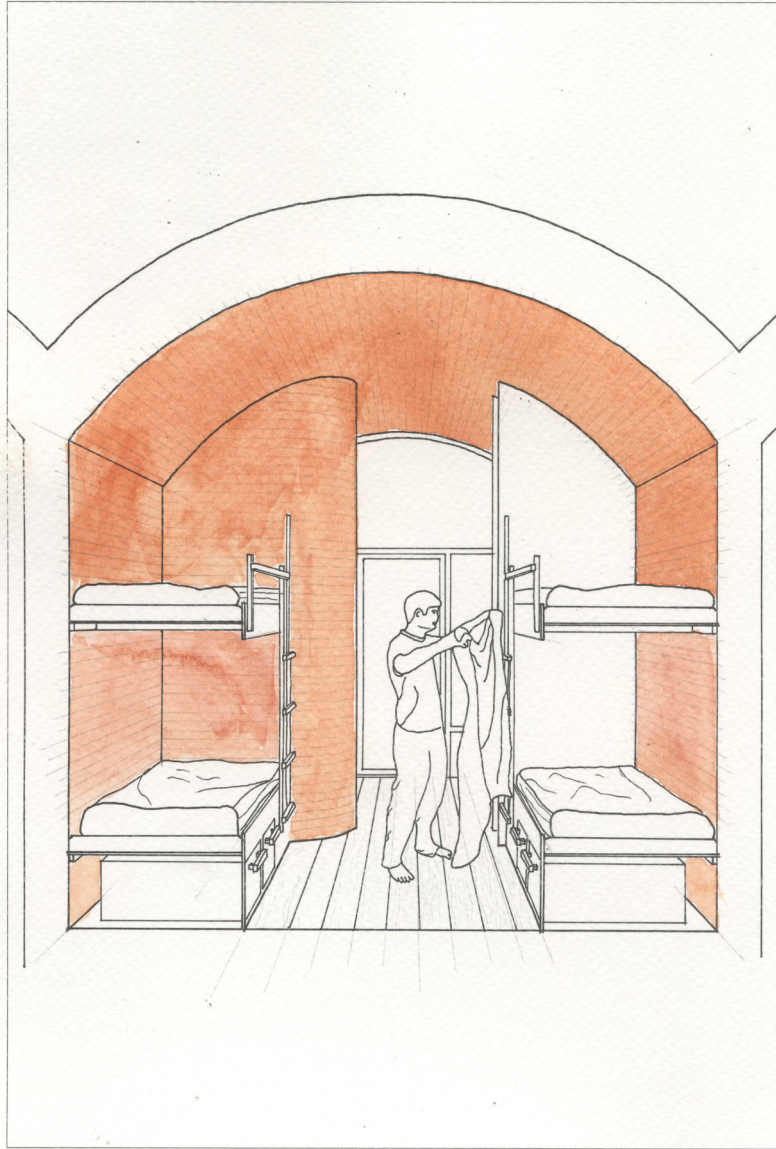

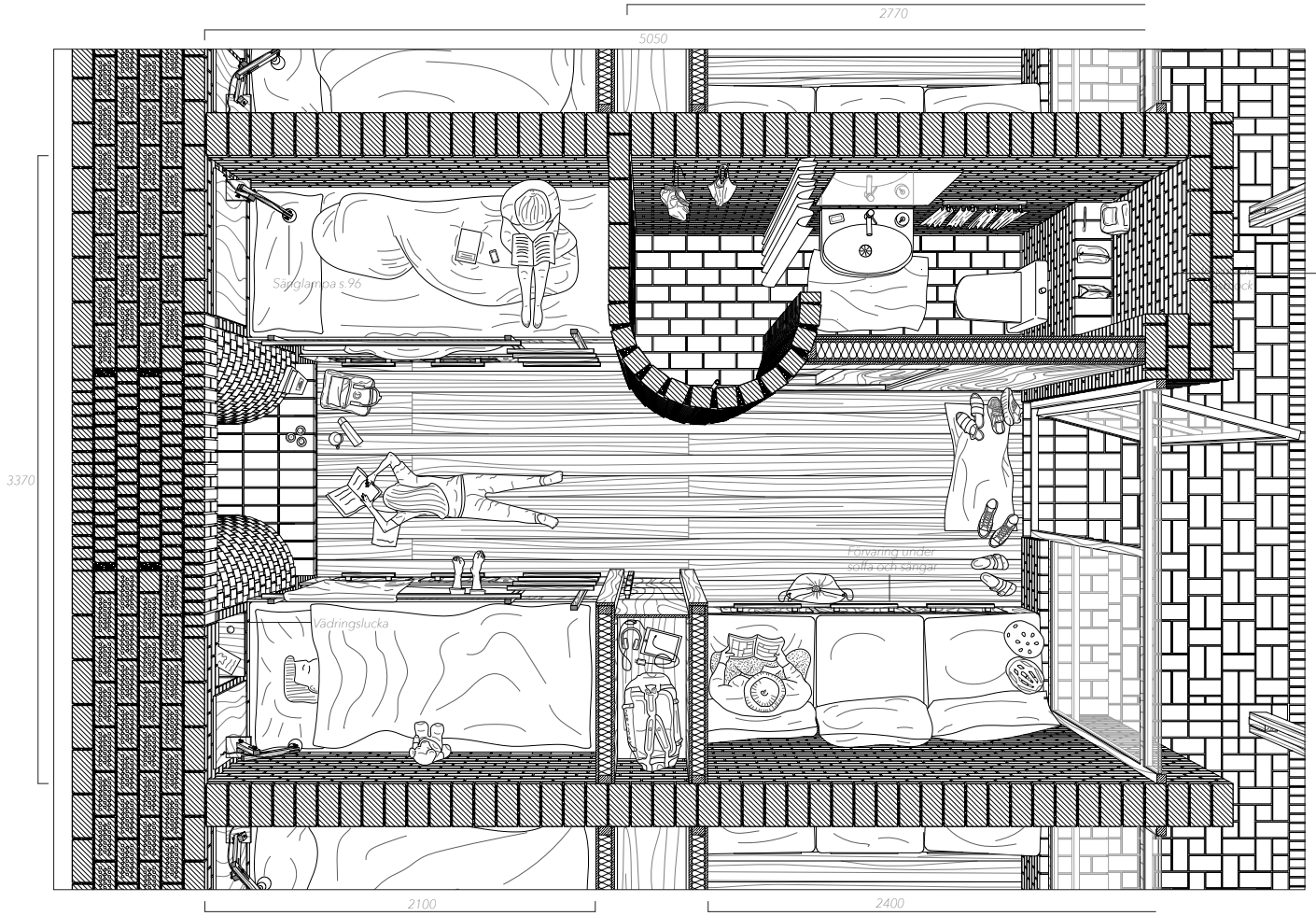
Sovrummen har stora fönster mot gården, mindre öppningar mot utsidan. 1:100

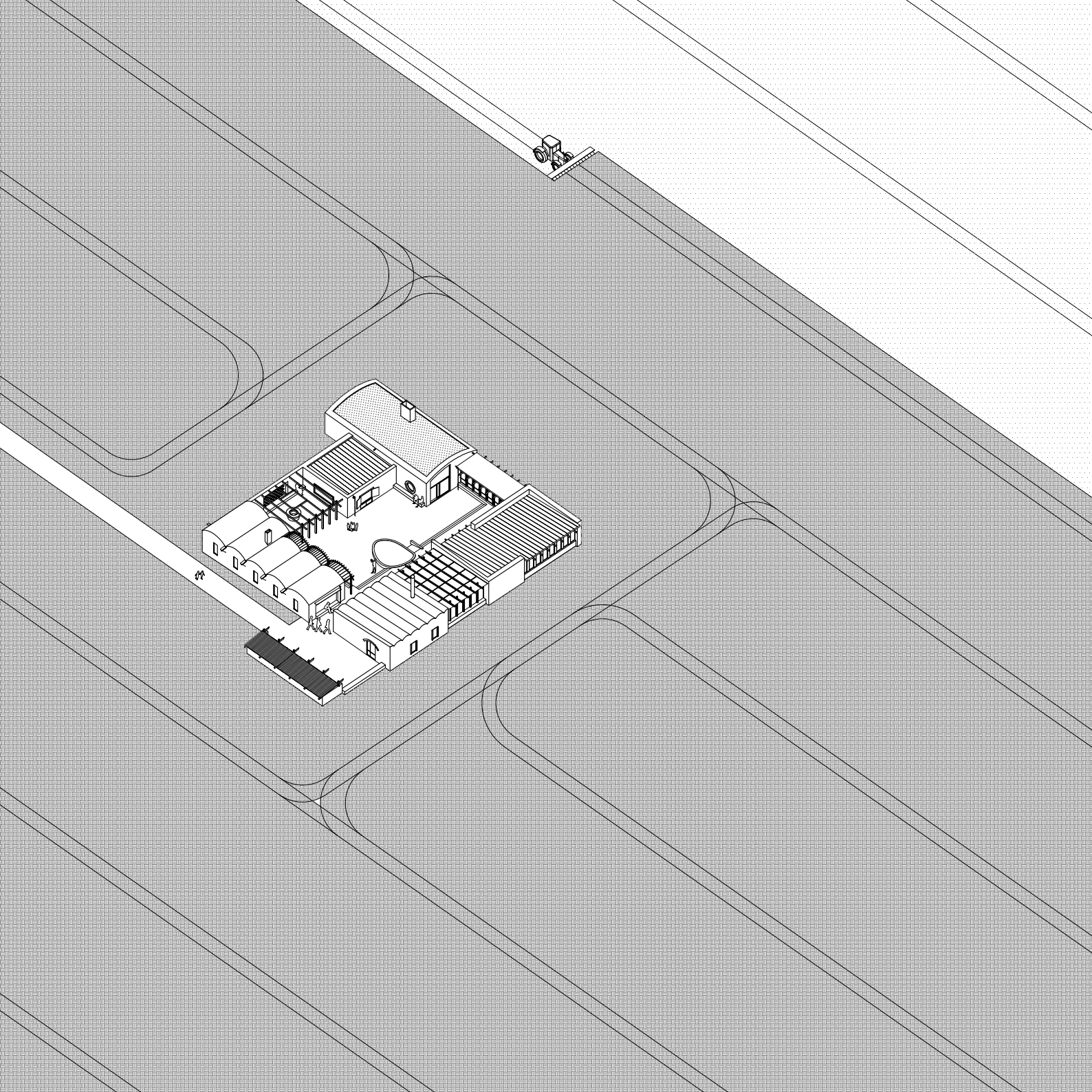
Sovrummen har plats för fyra personer vardera, med förvaring i lådor och skåp.

Fyra bäddar under tegelvalvet.

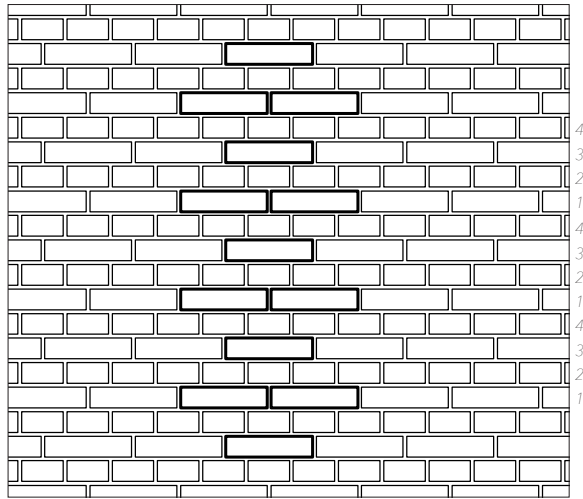
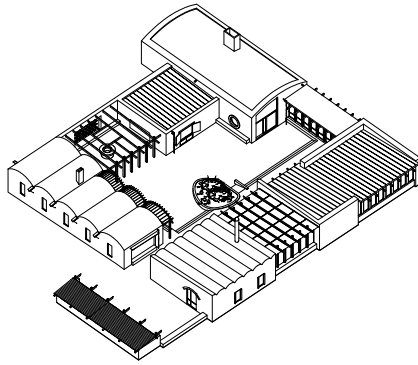

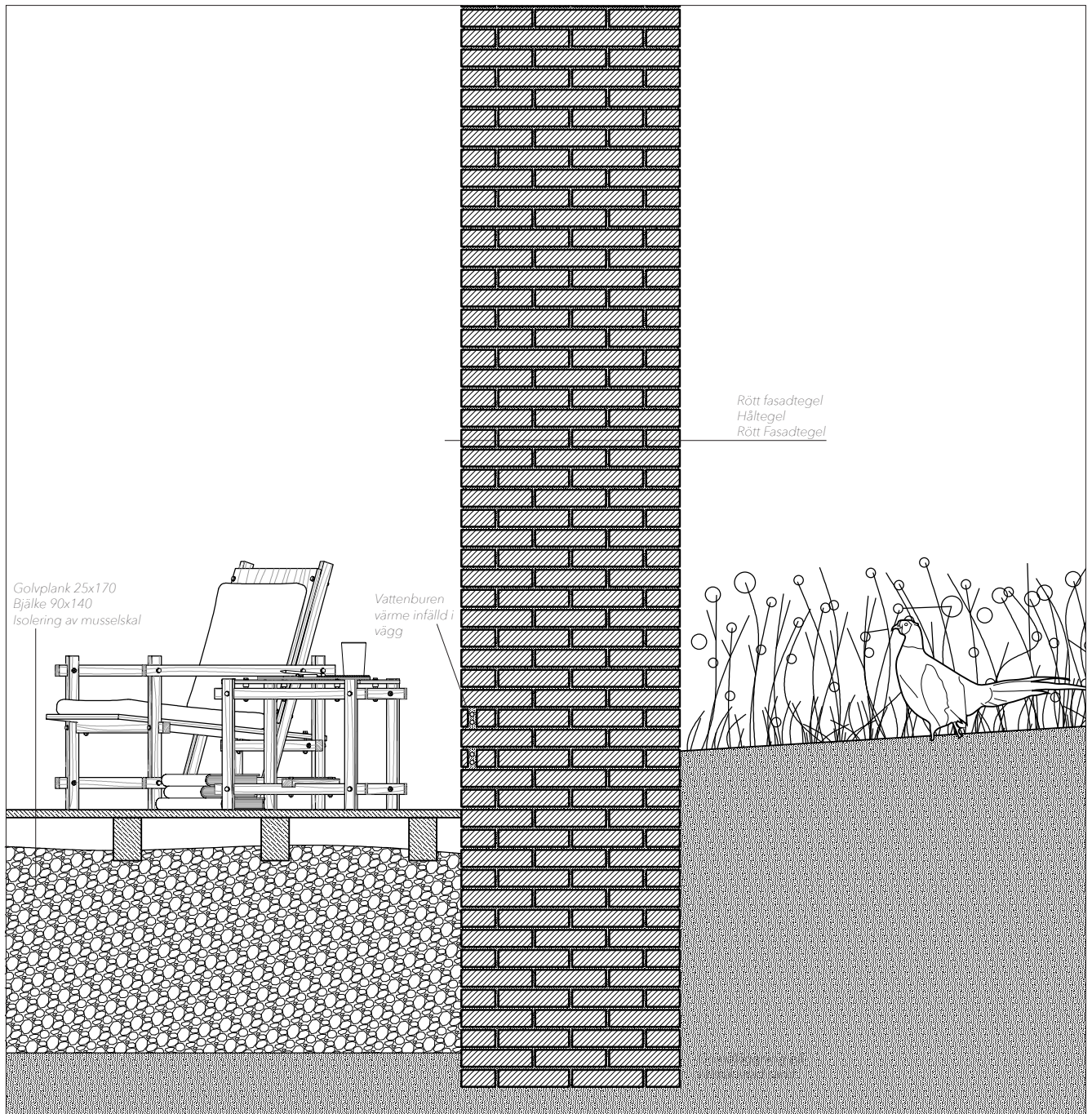
Detaljer

Grundväggen	56
Kikkålen mot havet	58
Utställningsväggen	60
Fiskbensväggen	61
Akustikväggen	62
Tegelbänken	64
Glasblocken	66
Det runda fönstret	68
Sovrumsfönster 1	70
Sovrumsfönster 2	72
Stora fönstret	74
Mellanvalven	76
Småvalven	78
Pergolan	79
Trappan	80
Marksten på gården	81
Entrén till de små sovrummen	82
Entrén till stora sovrummet	84
Köksdörren	86
Förrådsdörren	87
Stora eldstaden	88
Runda eldstaden	90
Grillplatsen	91
Eldstaden i stora sovrummet	92
De fasta hyllorna	93
Möblerna	94
Sänglampa	96
Regnvatten	97

Grundväggen

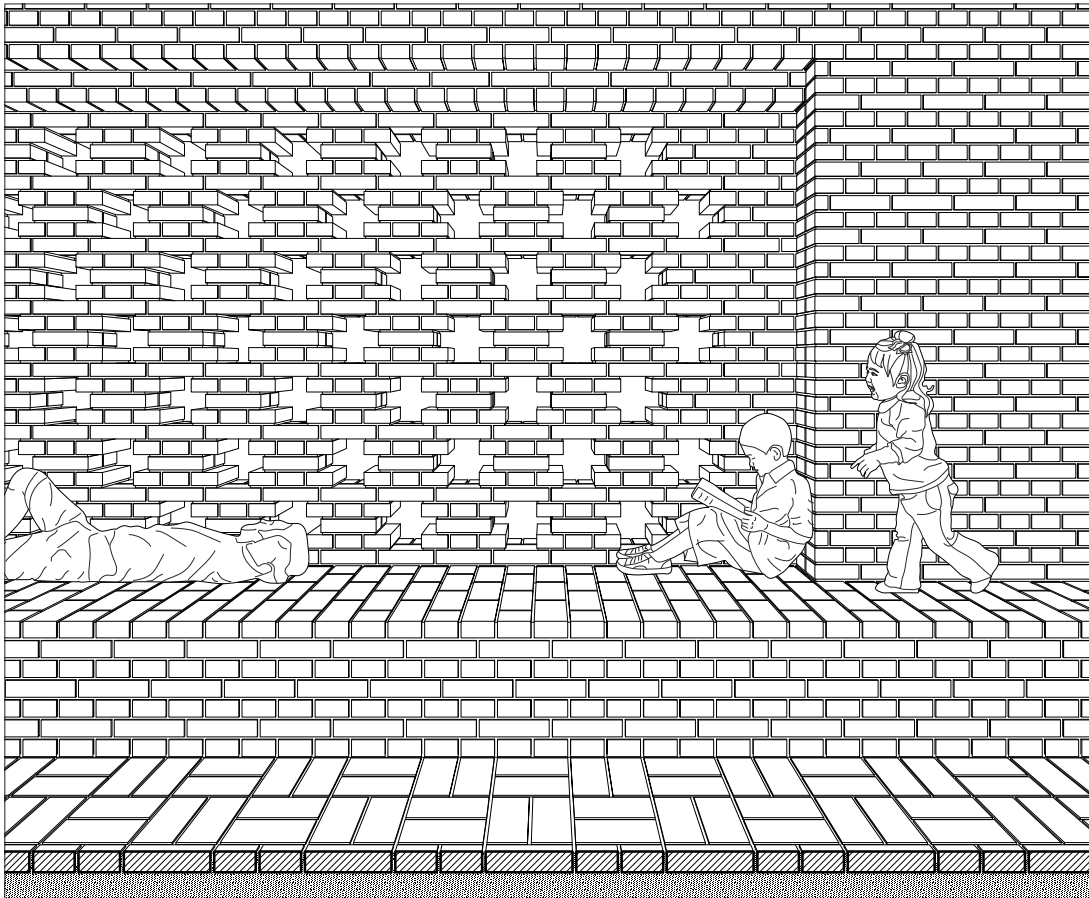
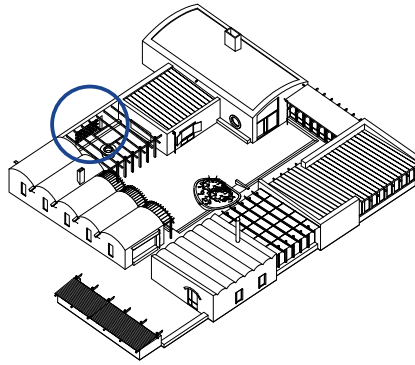
Grundväggen

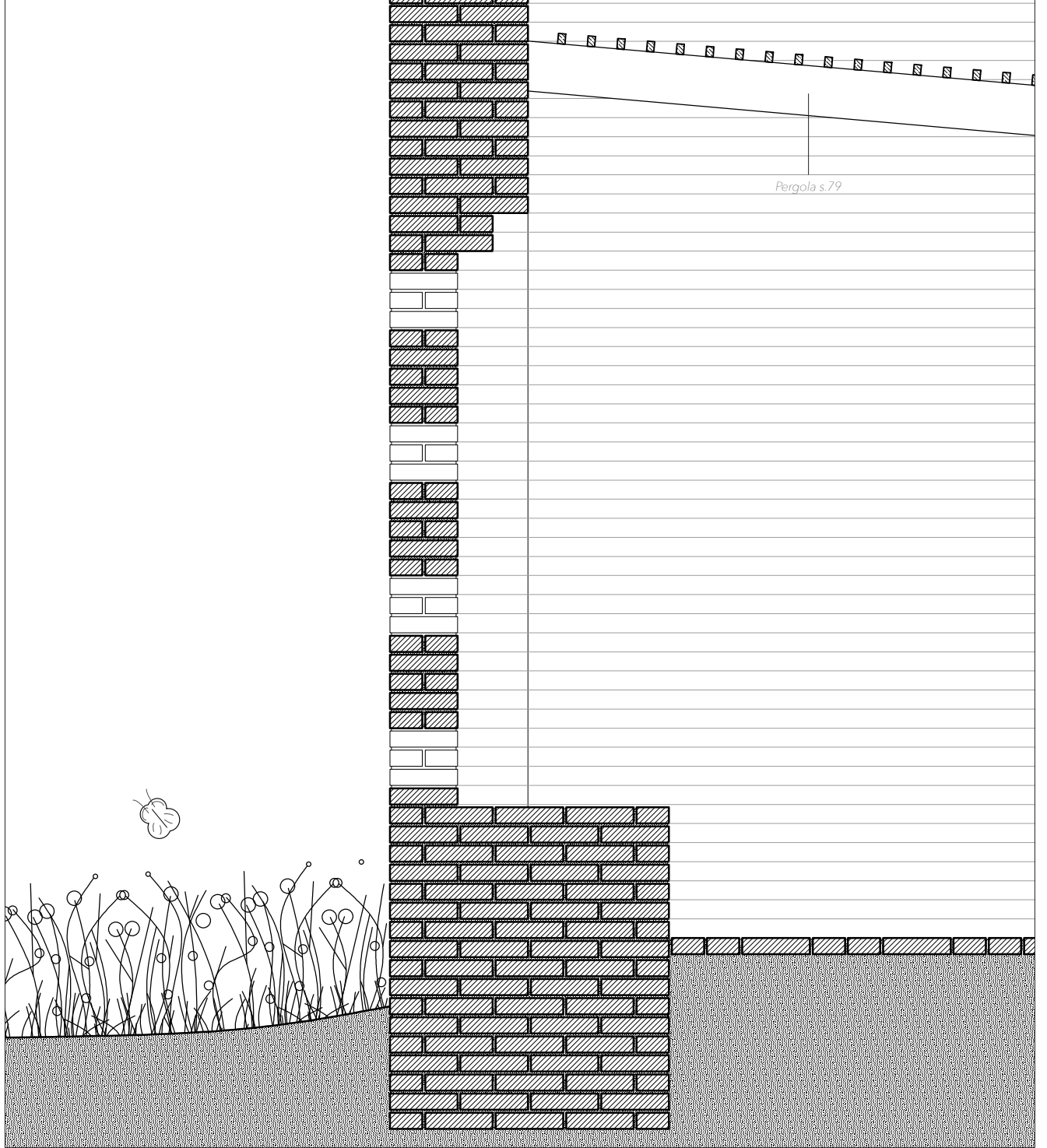
Golvplank 25x170
Bjälke 90x140
Insulering av musselskal

Vattenburen
värme infälld i
vägg

Rött fasadtegel
Håltegel
Rött Fasadtegel

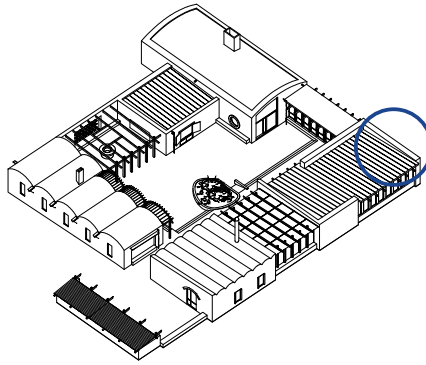

Sittplatsen med utkikshål mot havet. 1:20

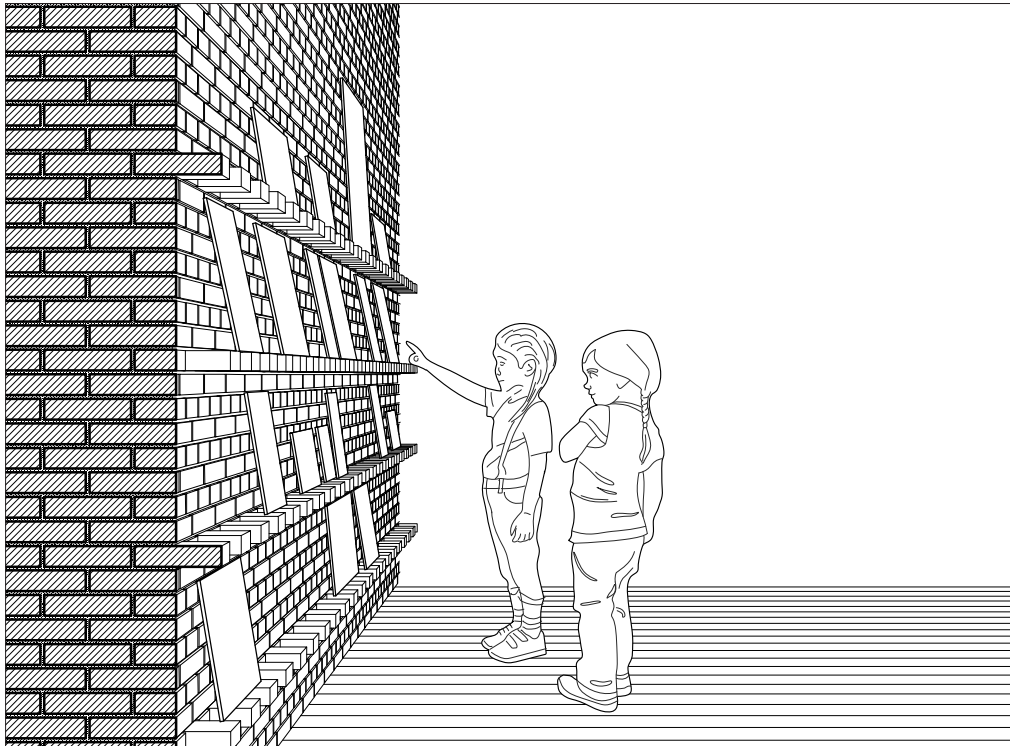

Snitt, 1:20

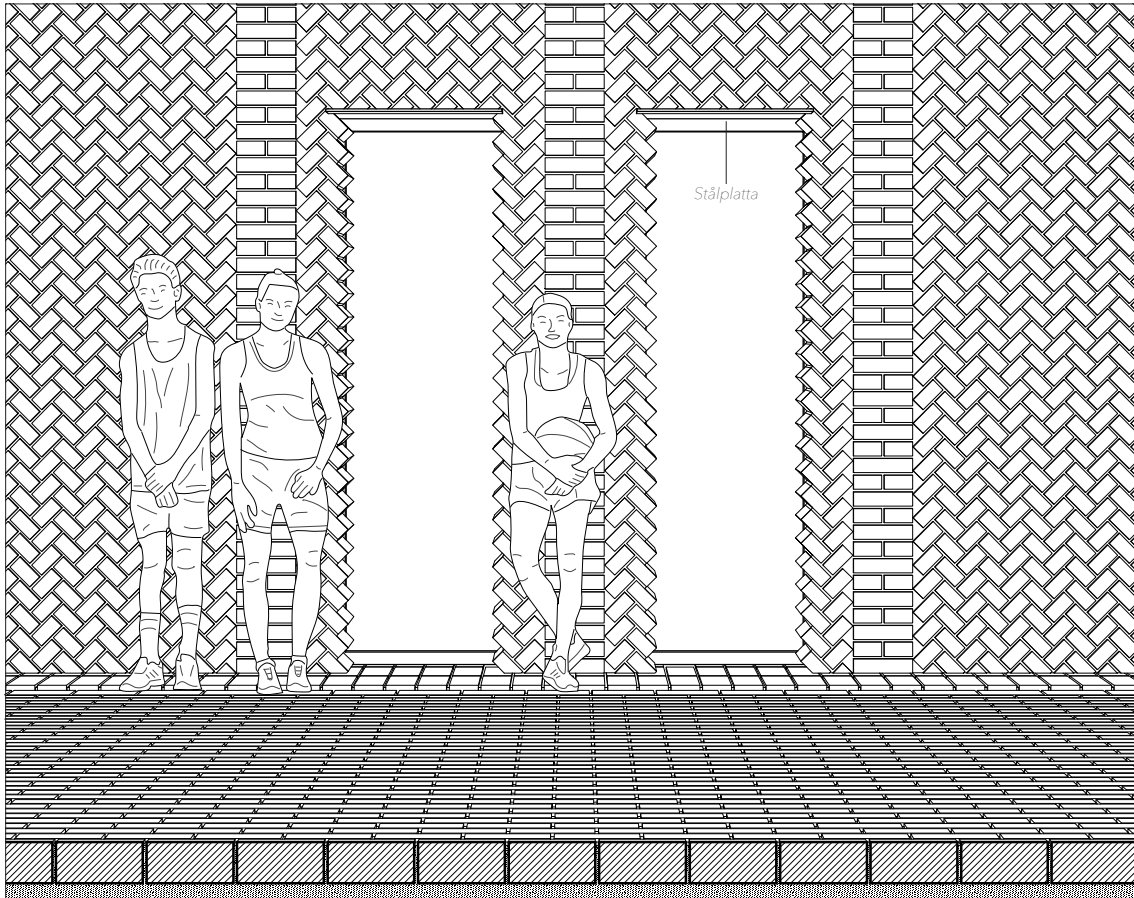
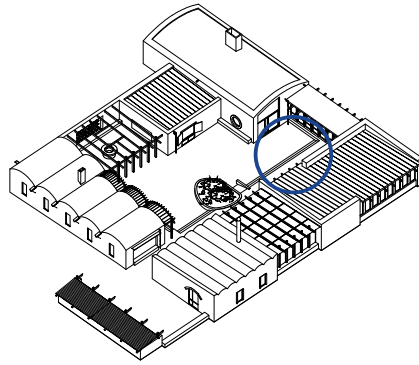
Utställningsväggen

Kring stenarna - 60

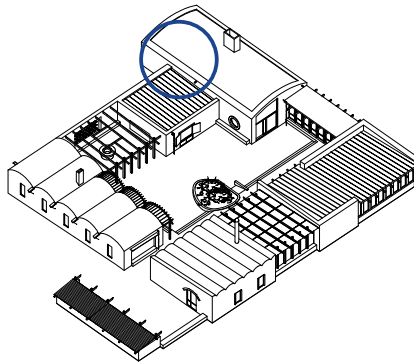

Plats för studenternas alster. 1:20

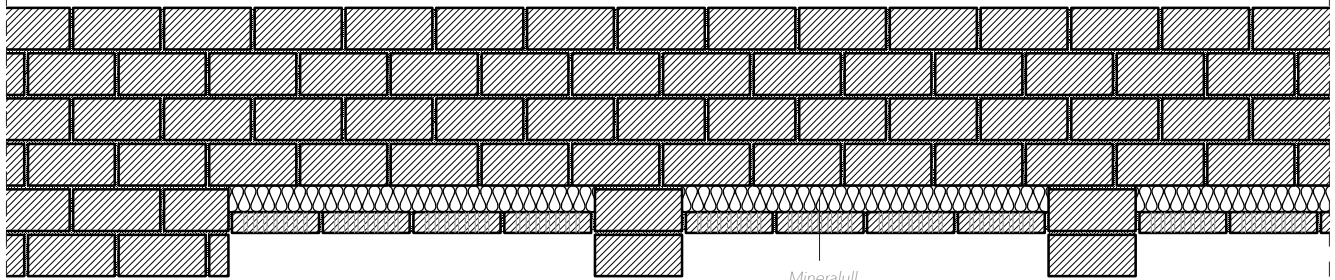

Stålplatta

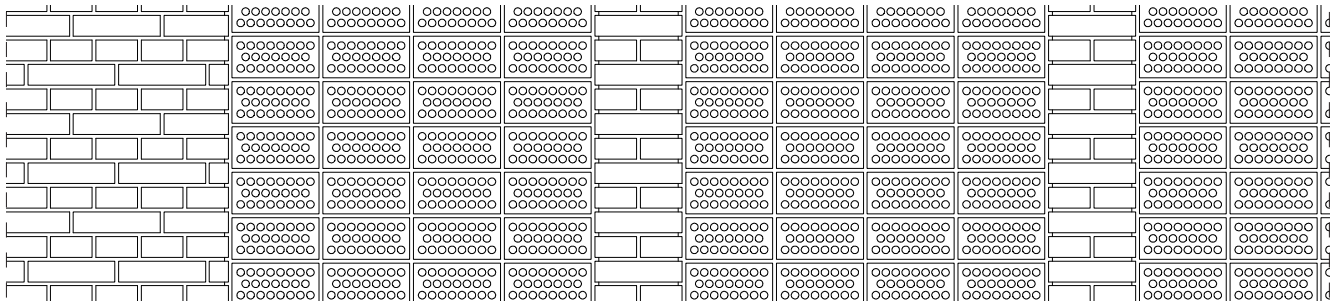
Akustikväggen

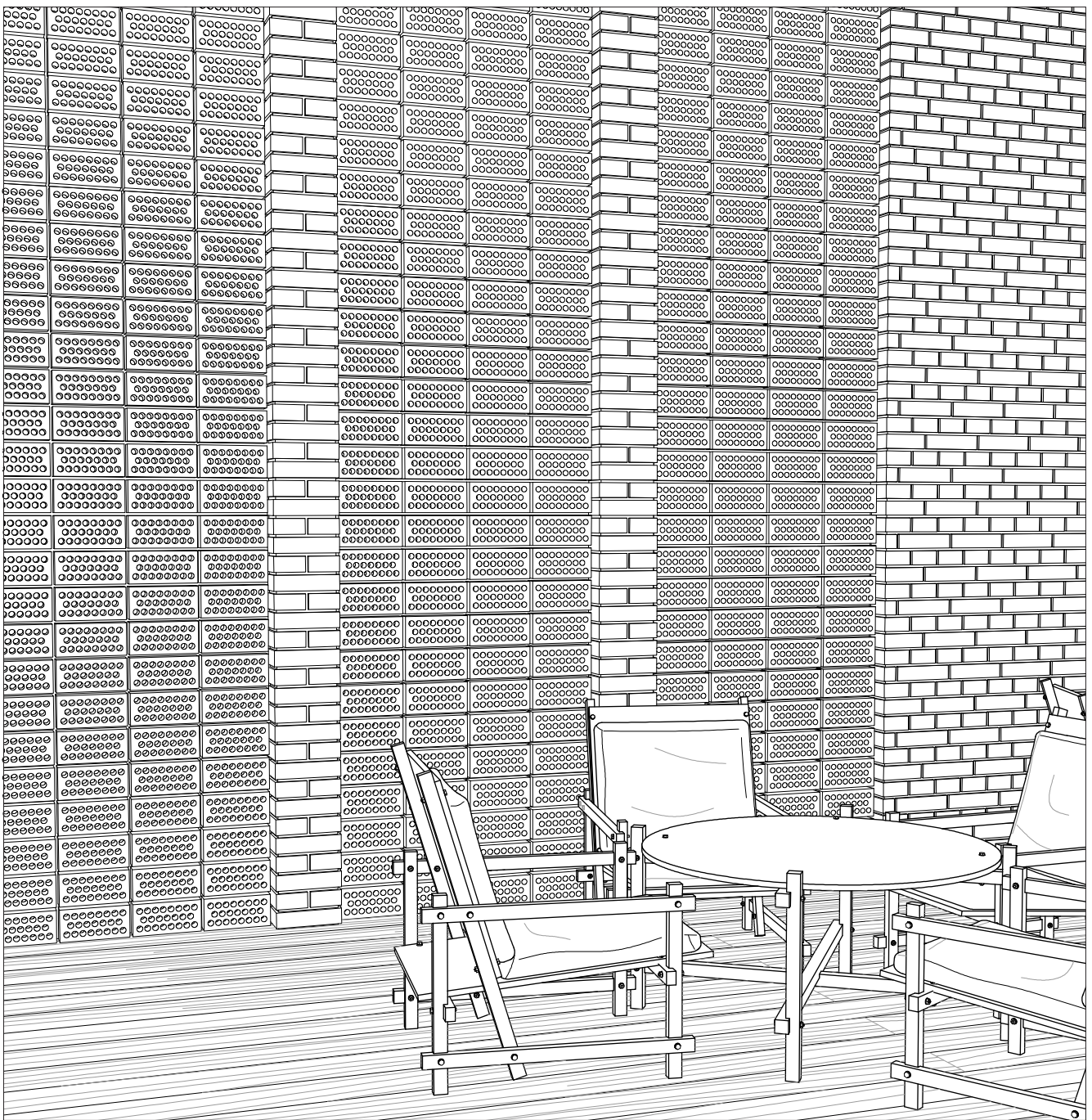

King stenarna - 62

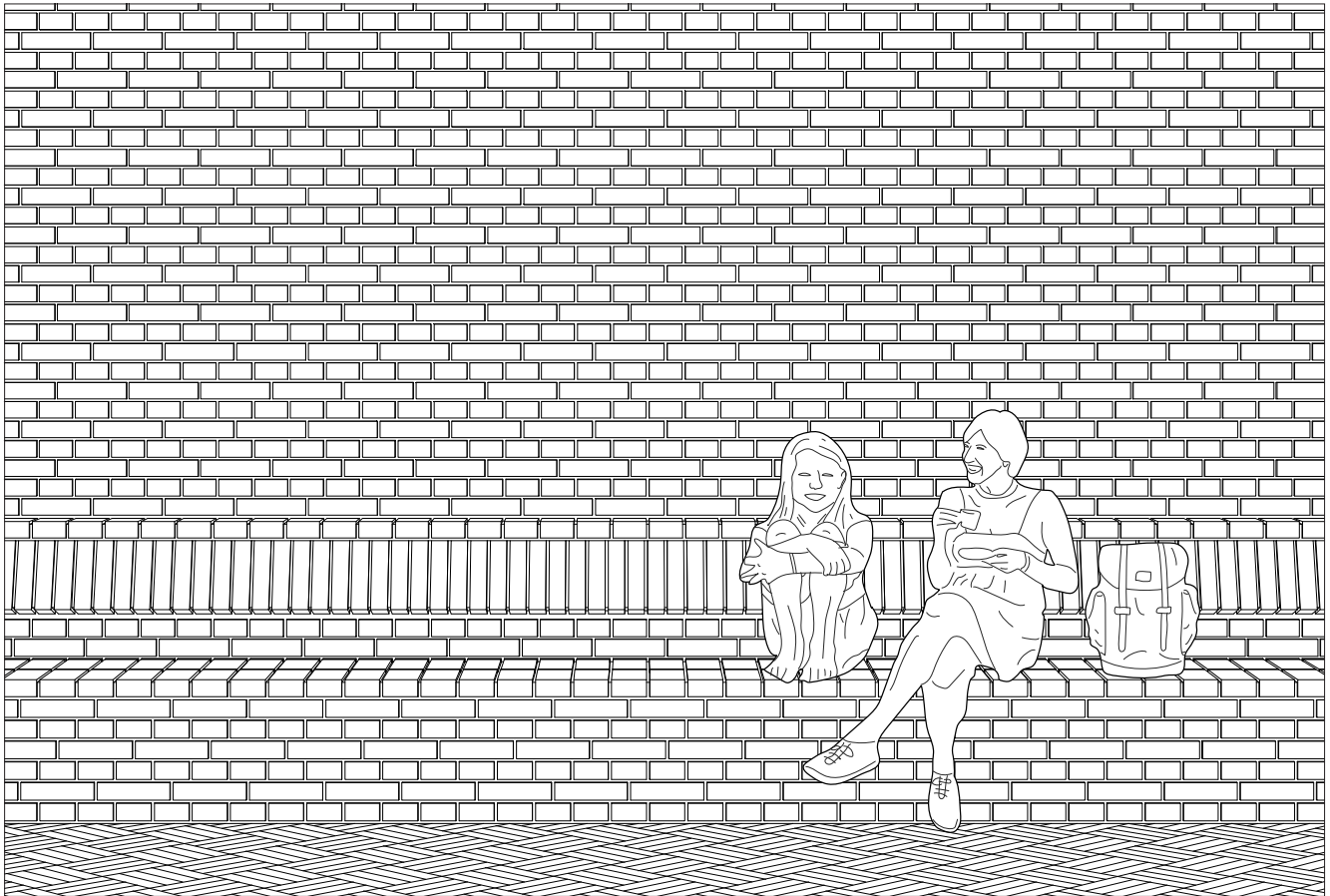
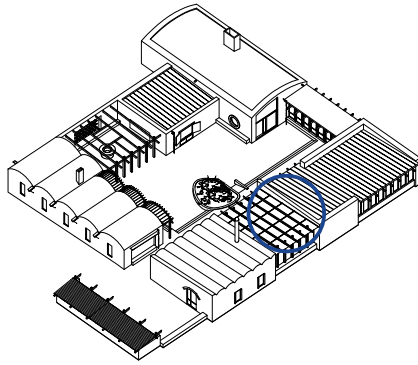
Mineralull
Håtegel på högkant

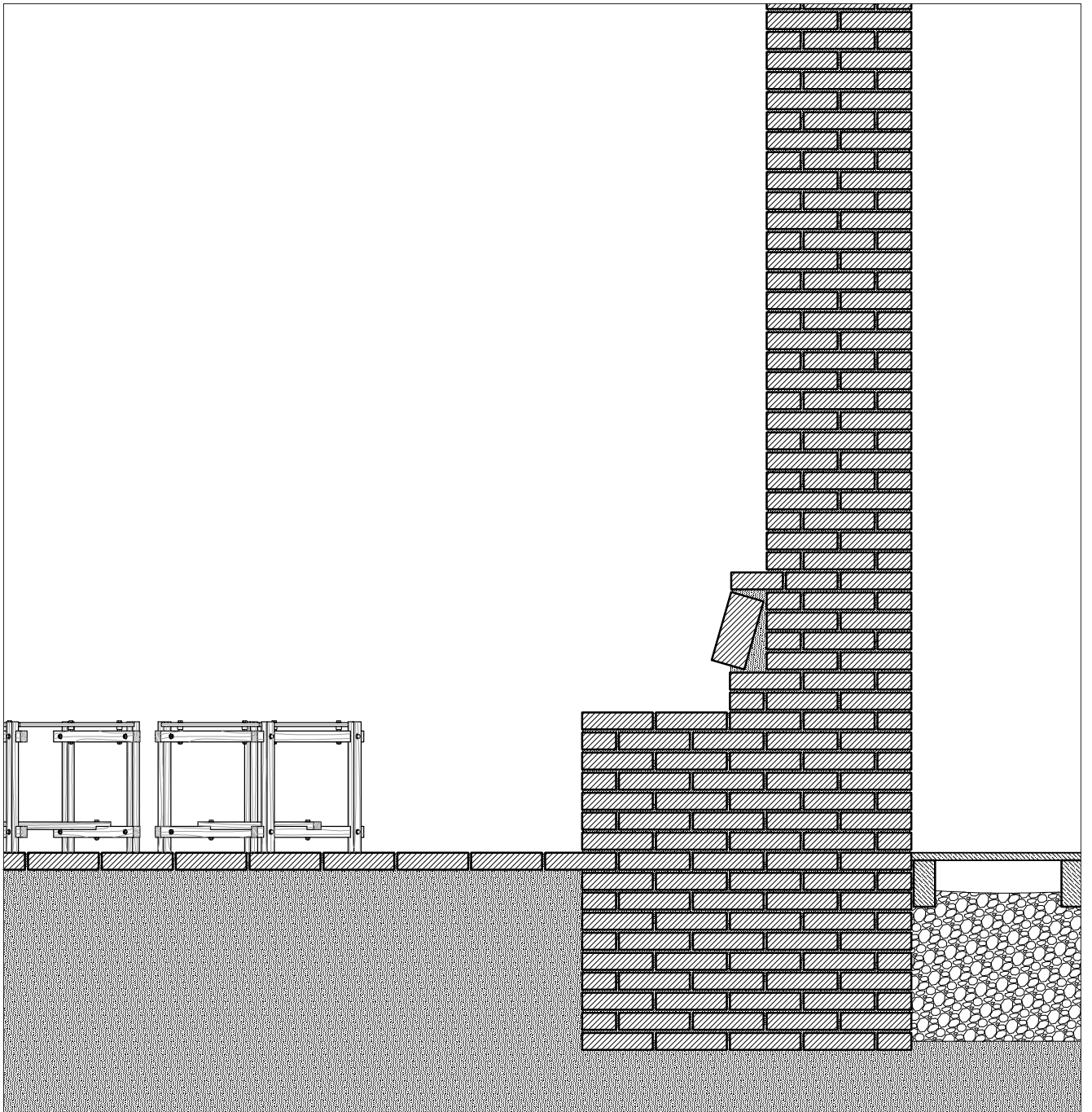

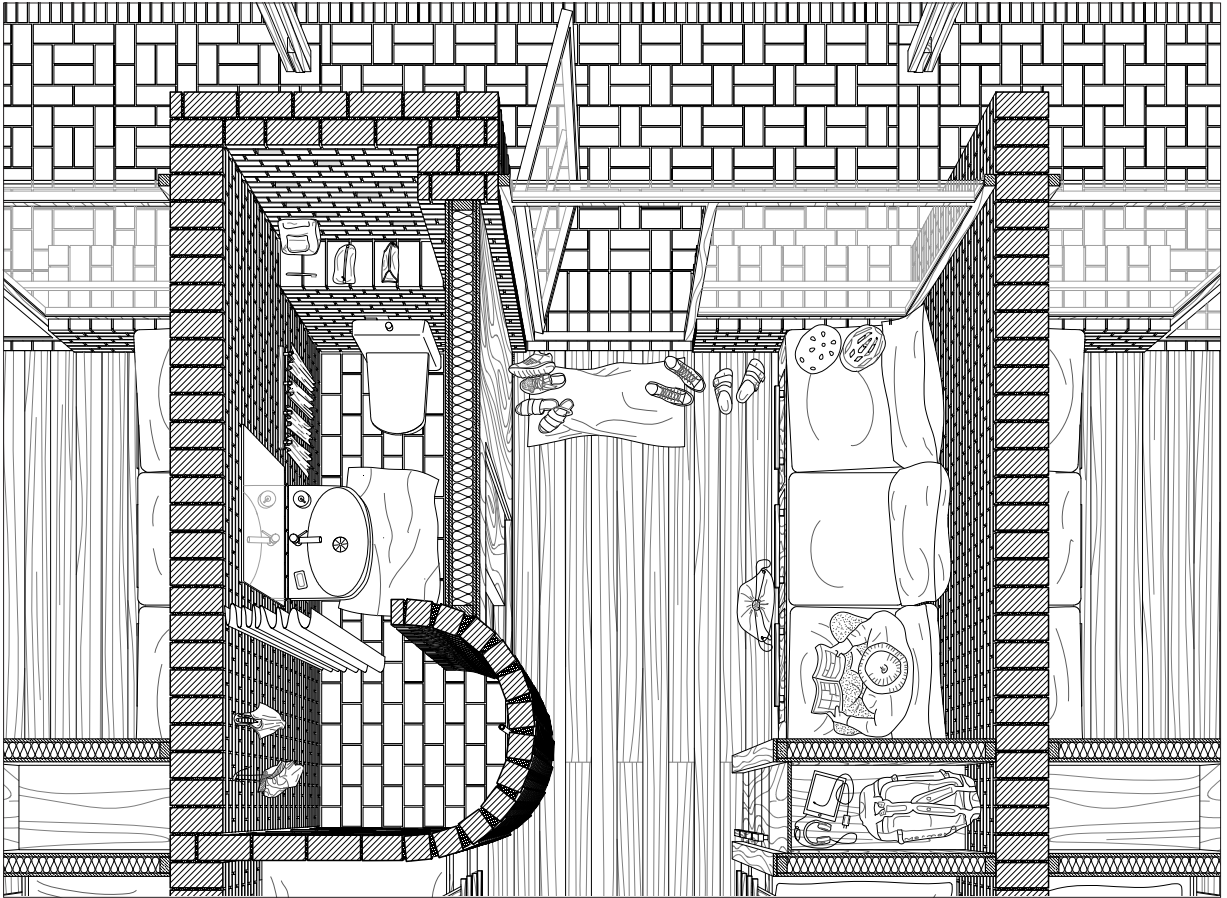
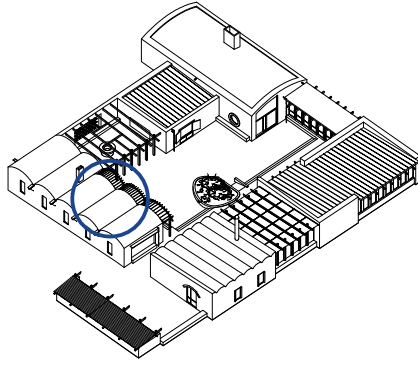

Väggen med det exponerade hålteplet förbättrar akustiken i samlingsrummet.

Tegelbänken

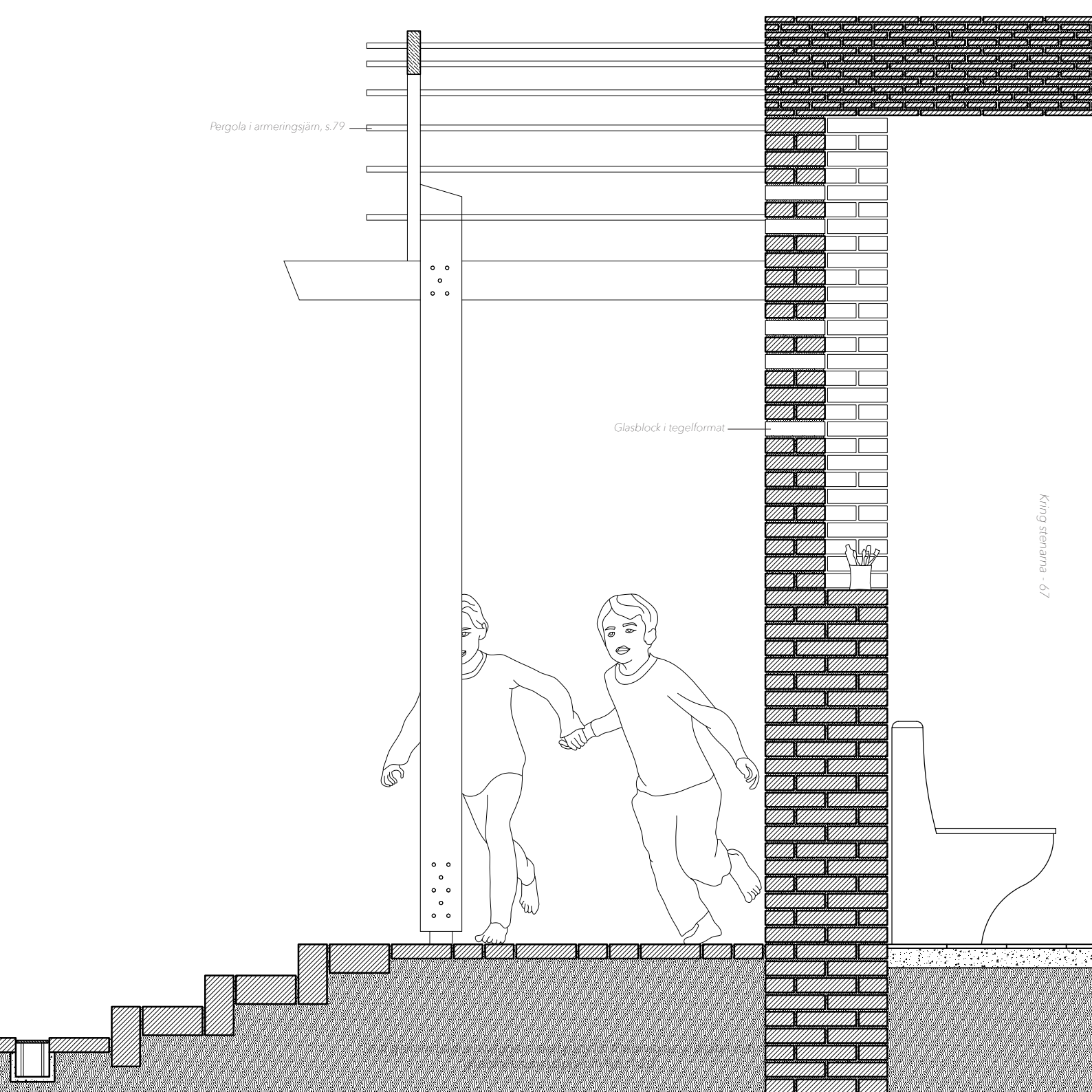

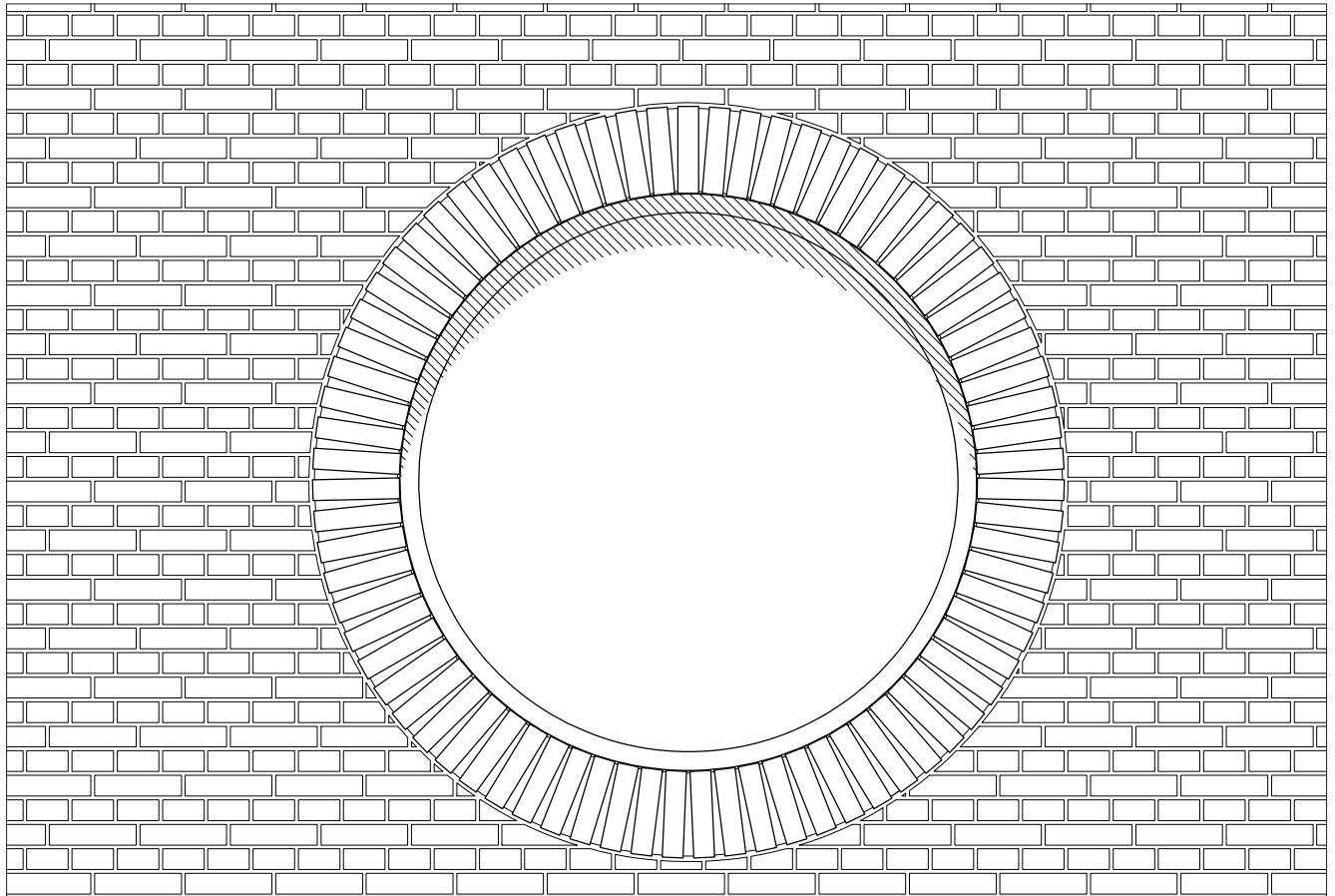
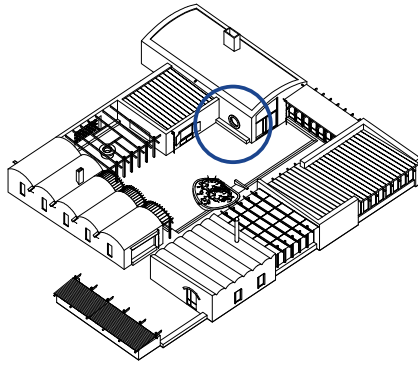

Pergola i armeringsjäm, s. 79

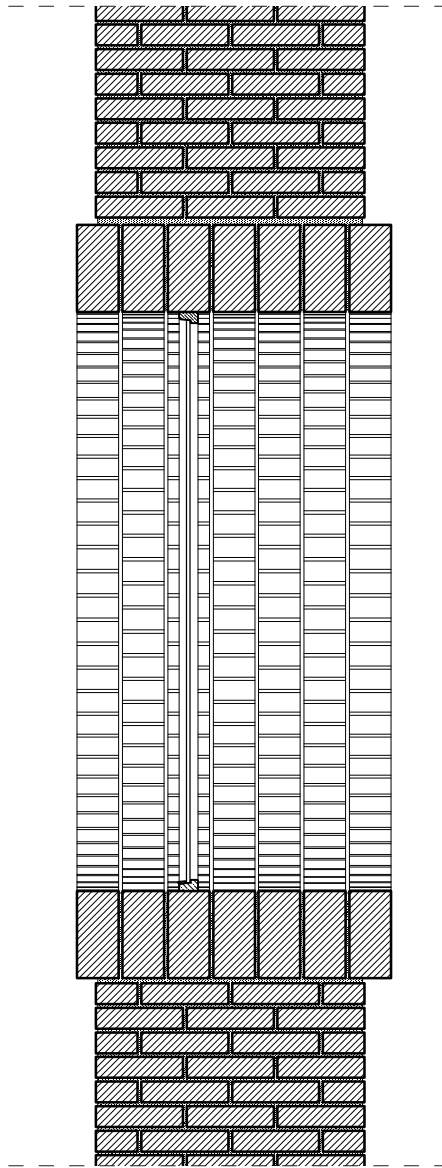
Glasblock i tegelformat

Det runda fönstret

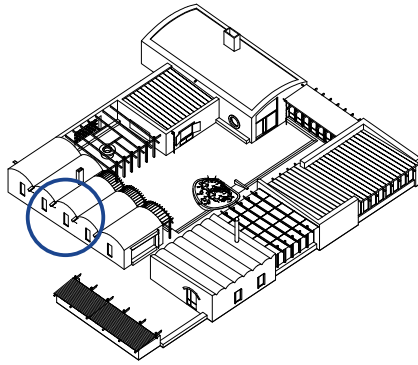

Det runda fönstret

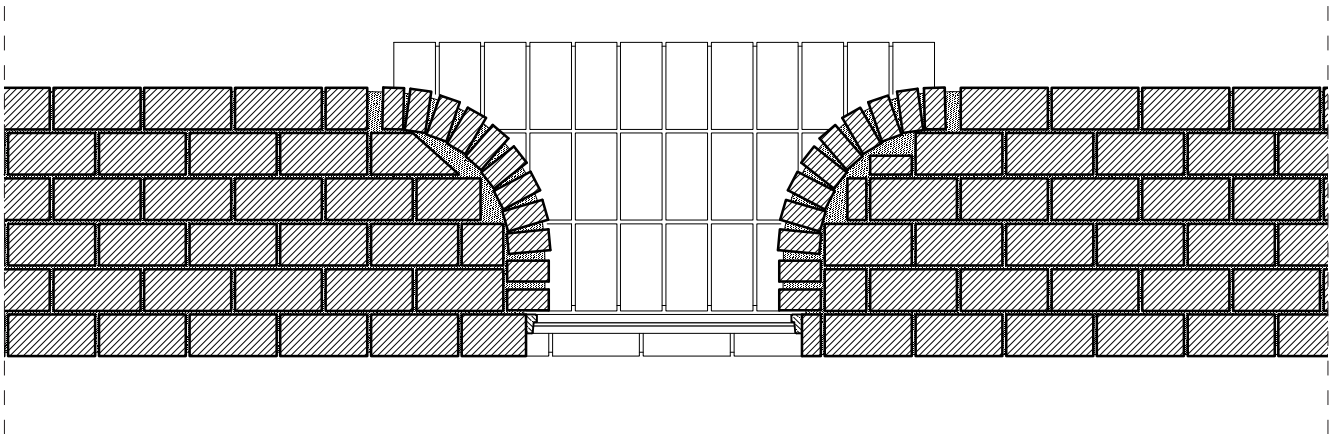

Snitt 1:20

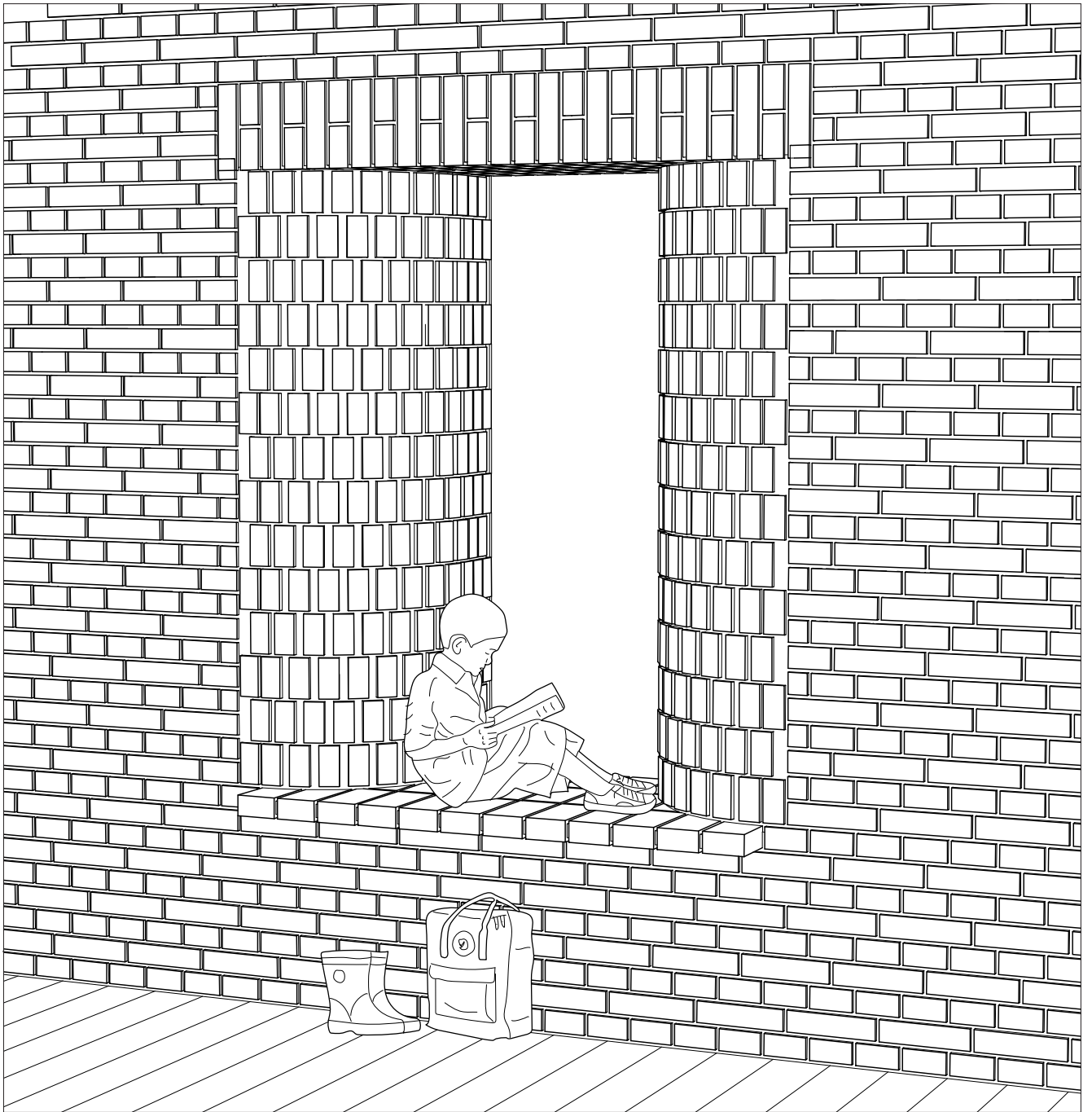
Sovrumsfönster 1

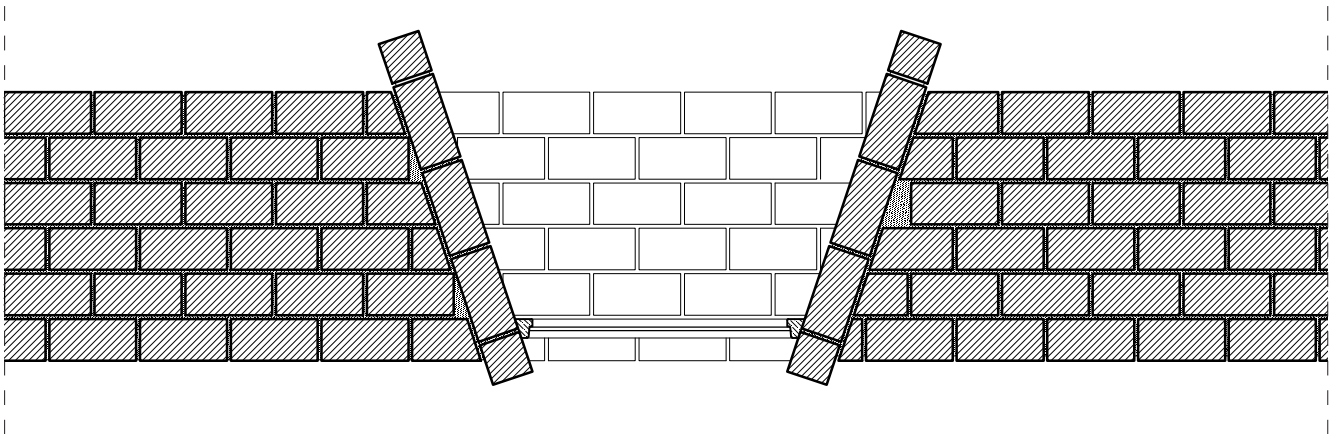
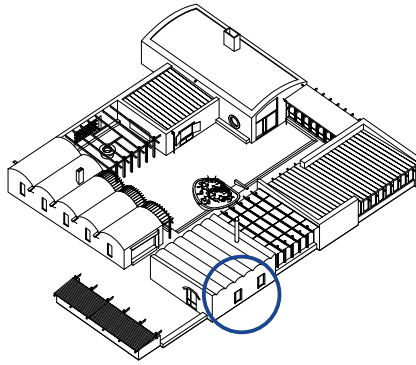

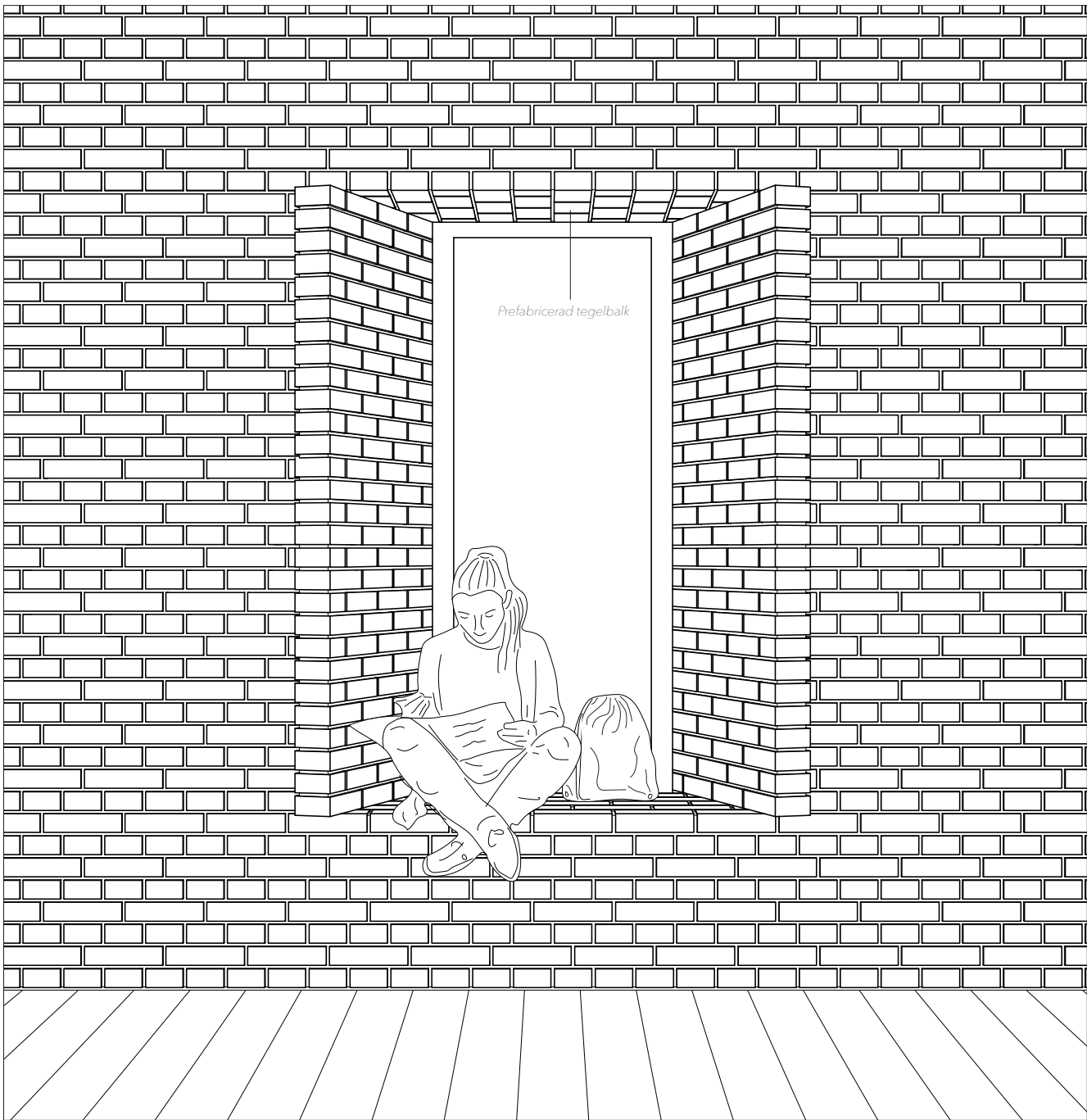
King stenarna - 70

Snitt 1:20

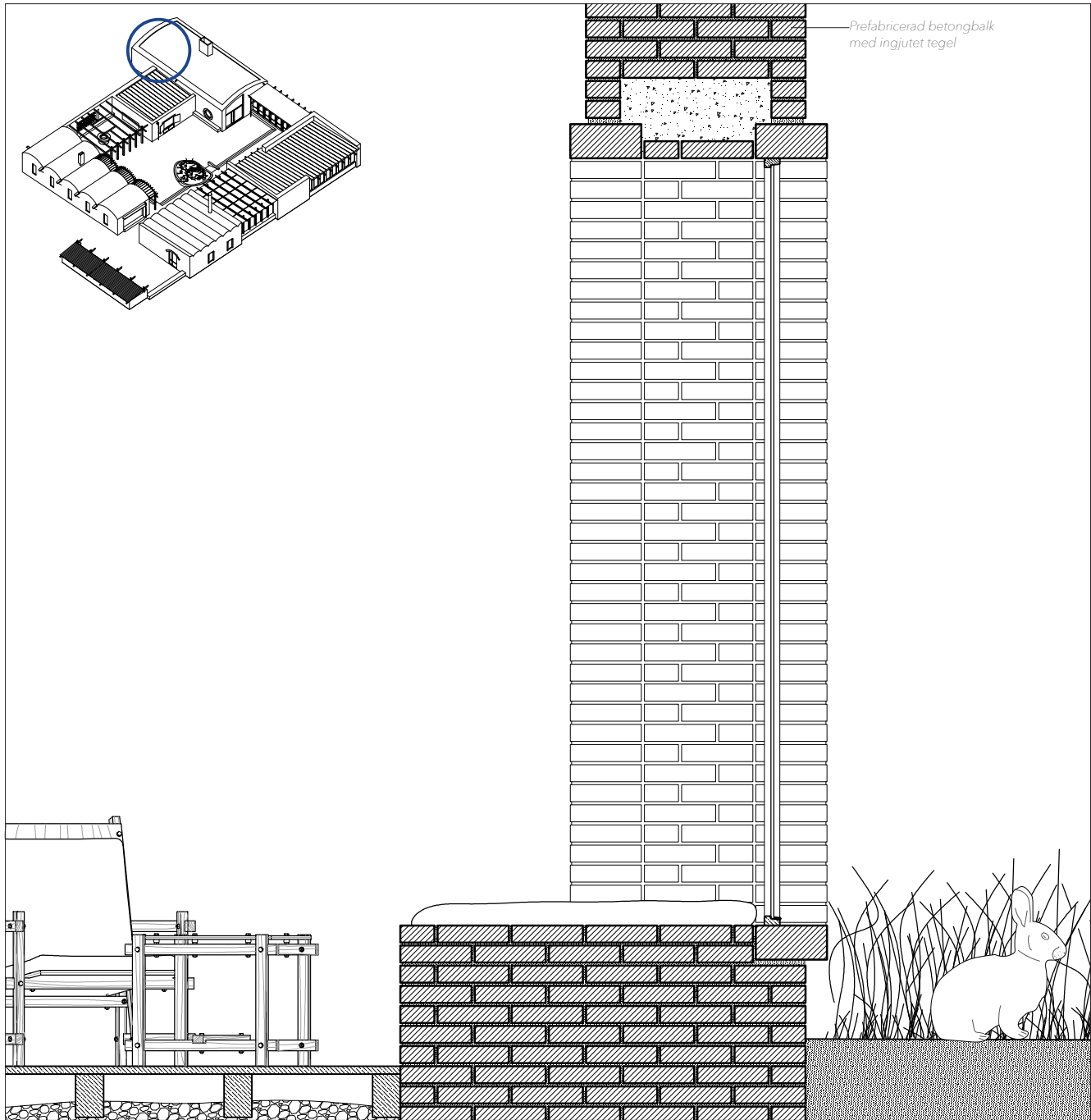

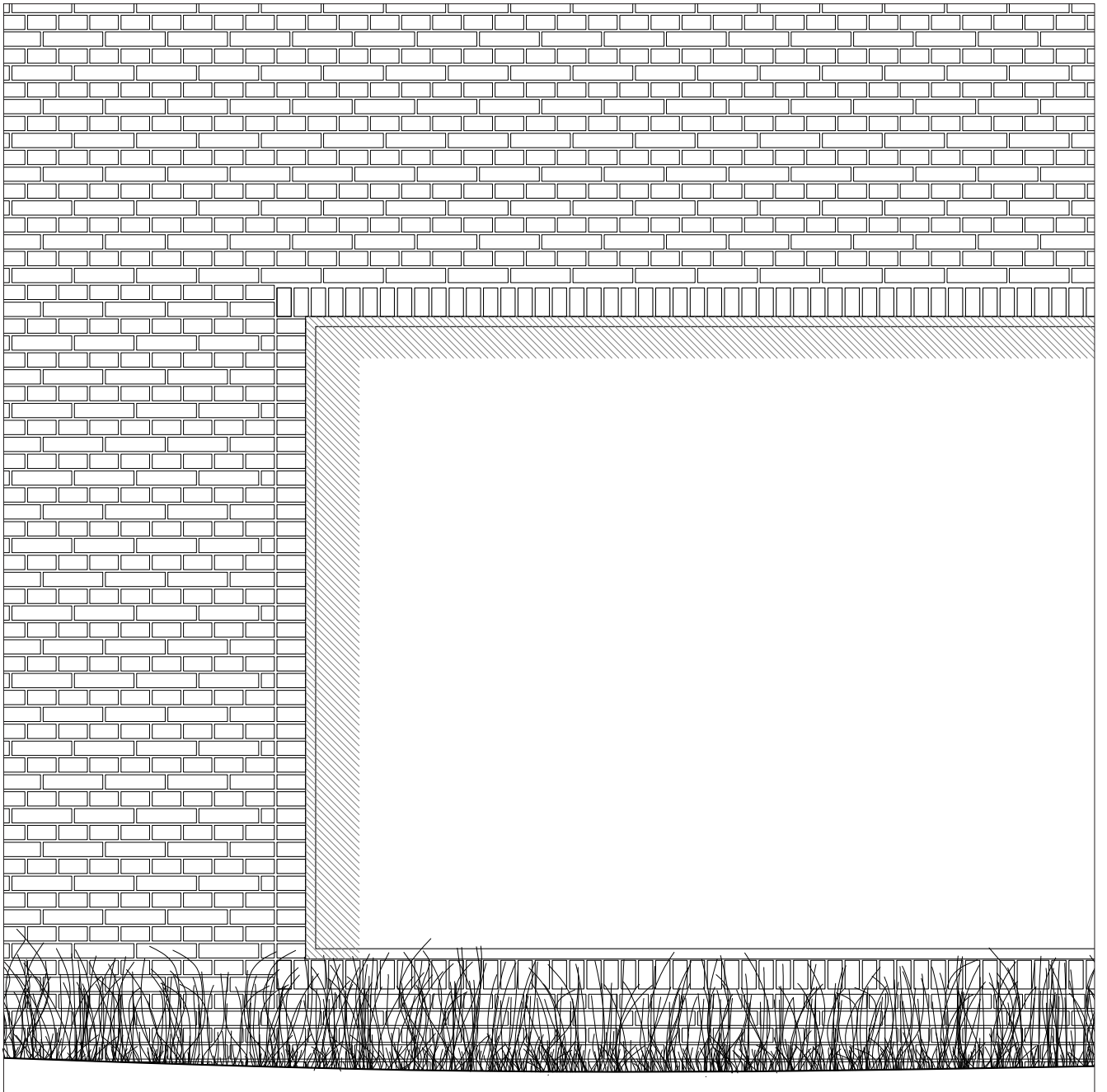

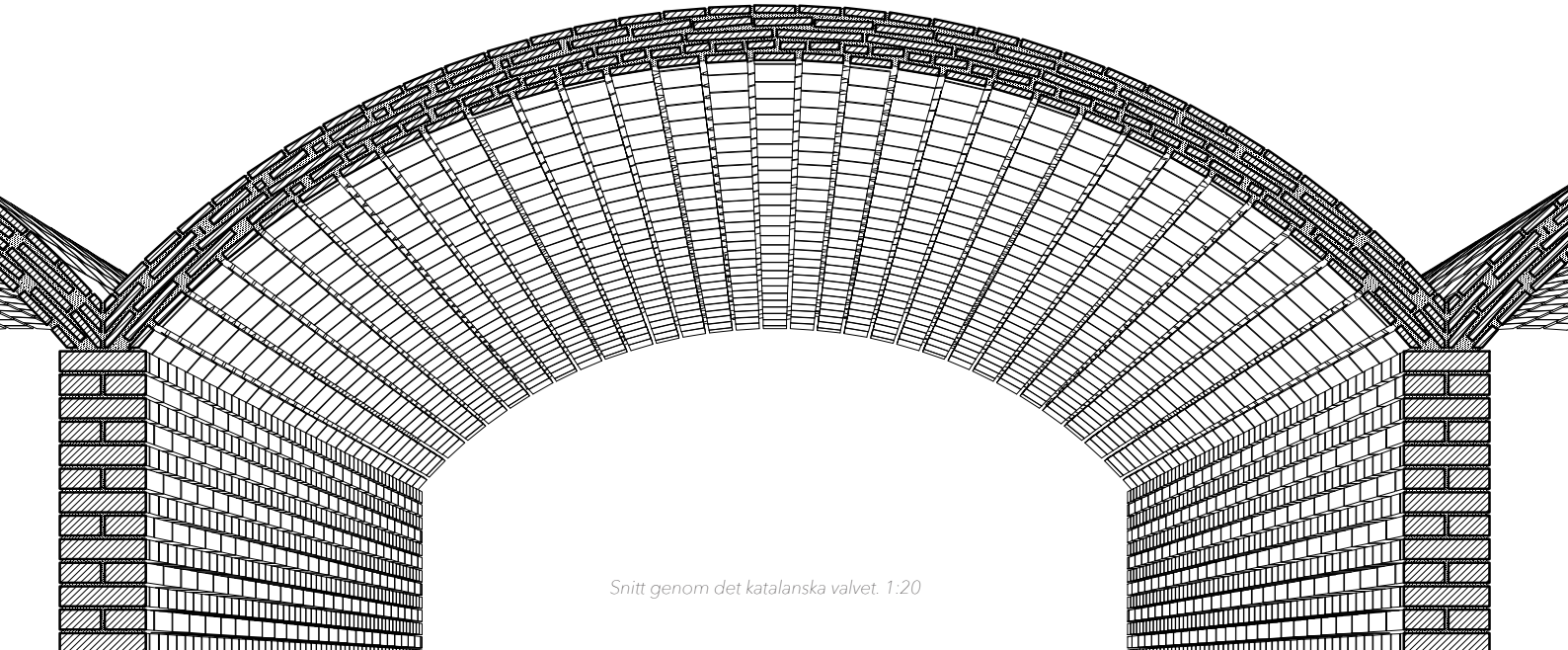
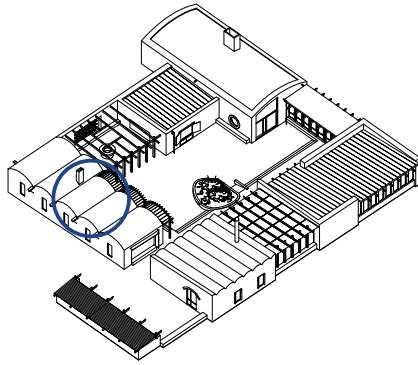

Prefabricerad tegelbalk

Stora fönstret

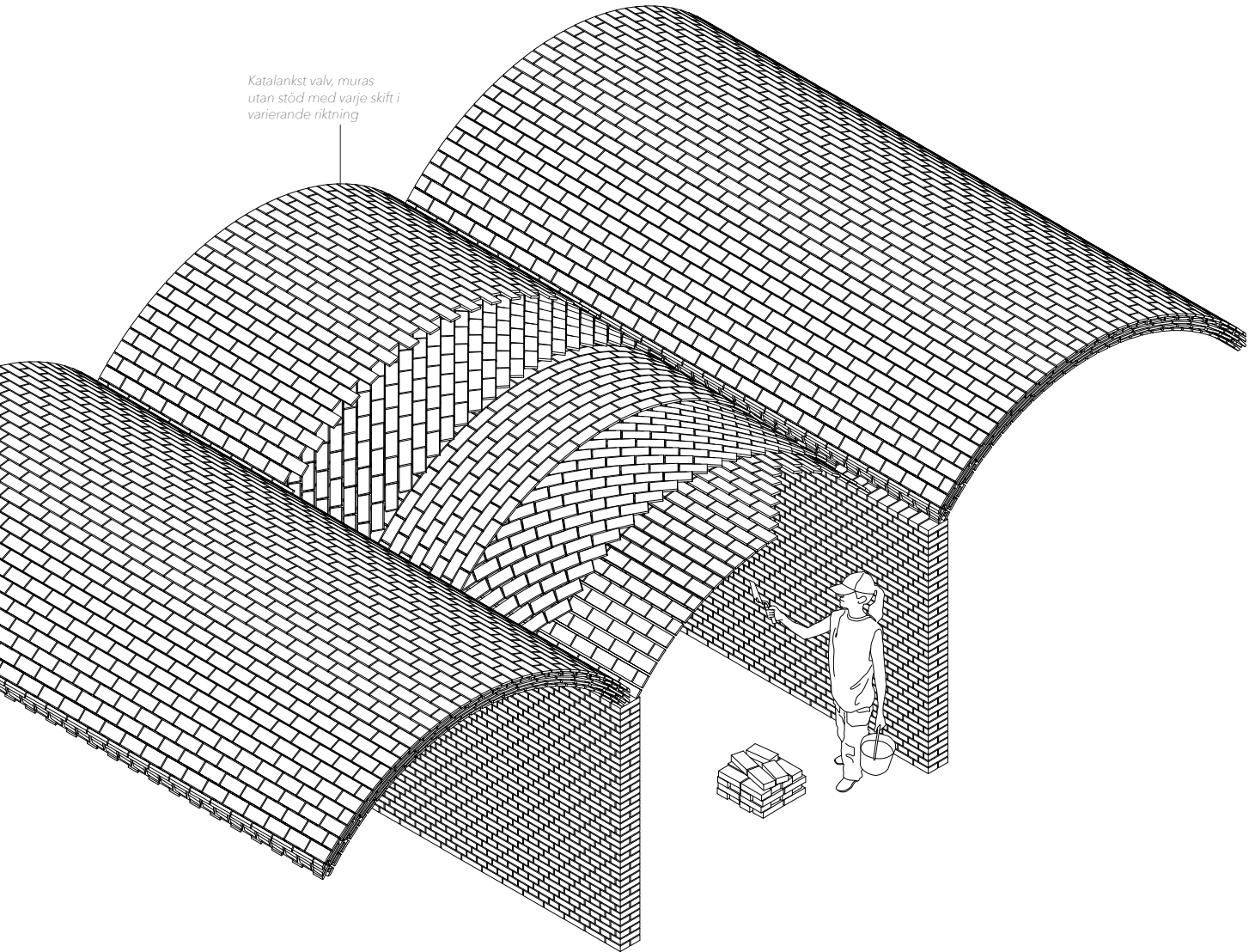

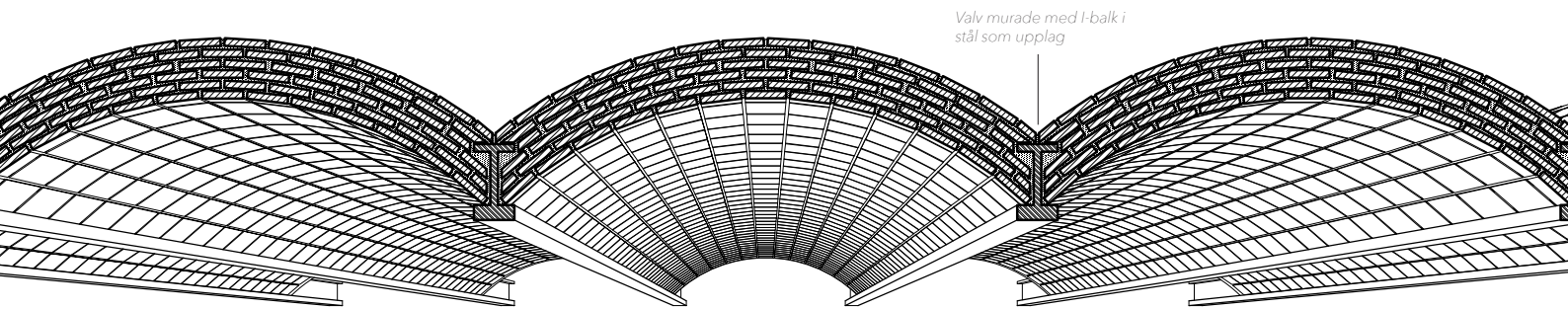
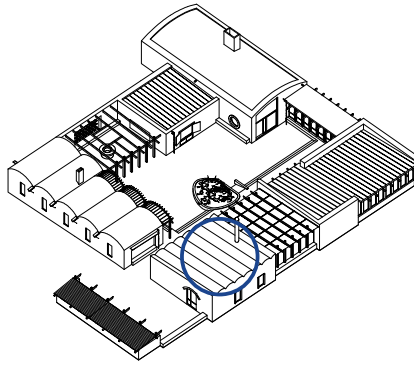

Snitt genom det katalanska valvet. 1:20

Katalankst valv, muras
utan stöd med varje skift i
varierande riktning

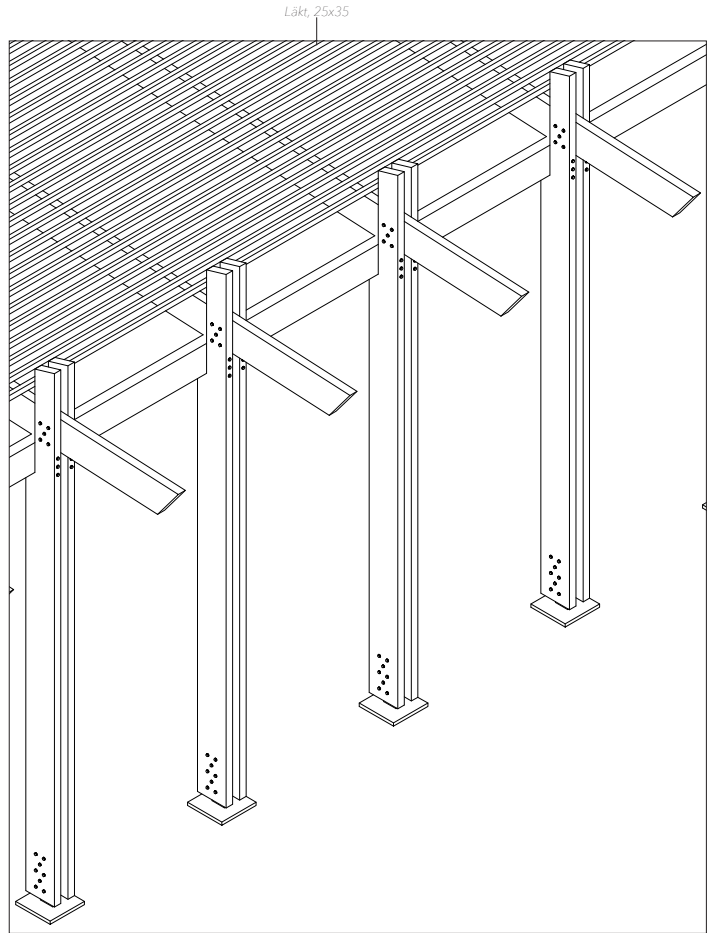
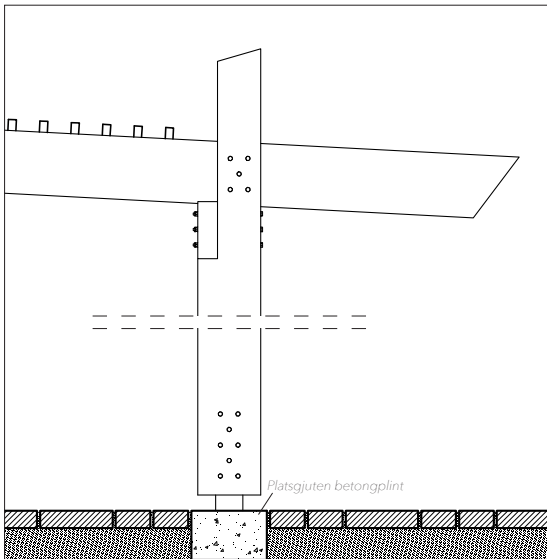
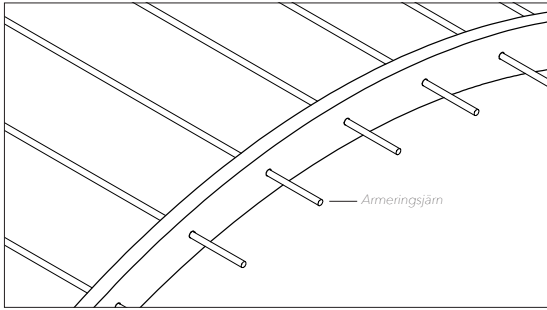
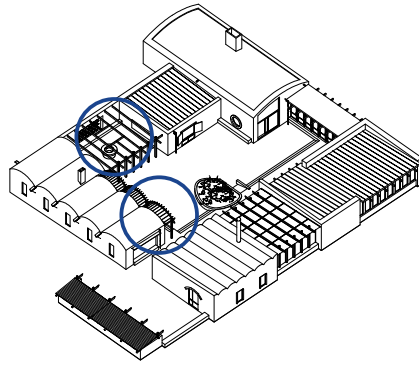

Småvalven

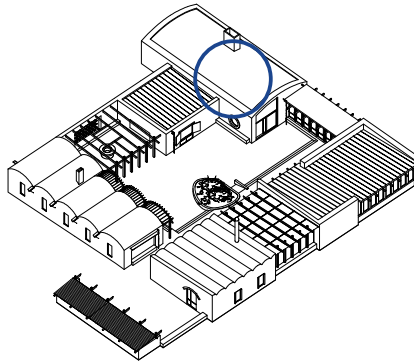

Valv murade med I-balk i stål som upplag

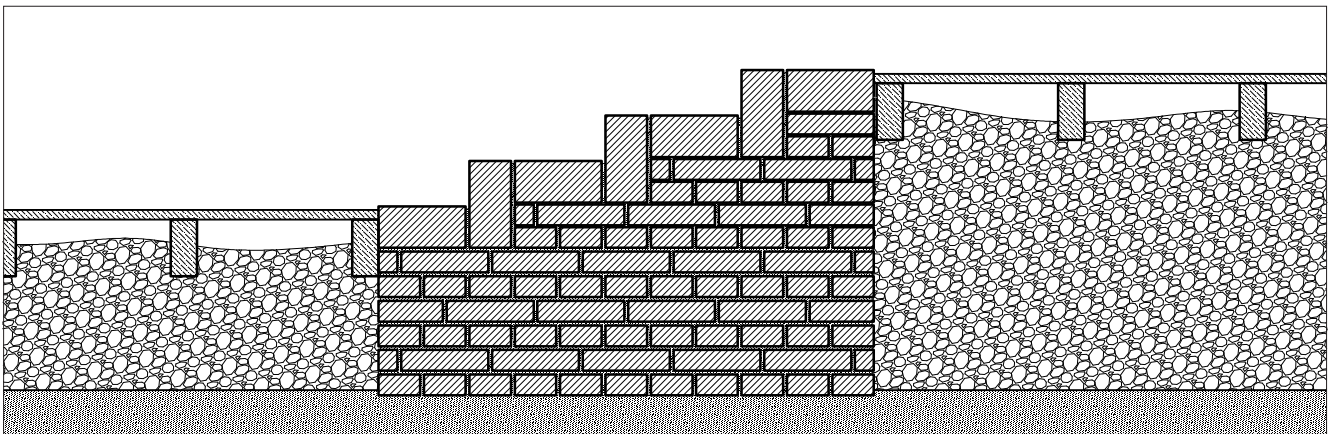
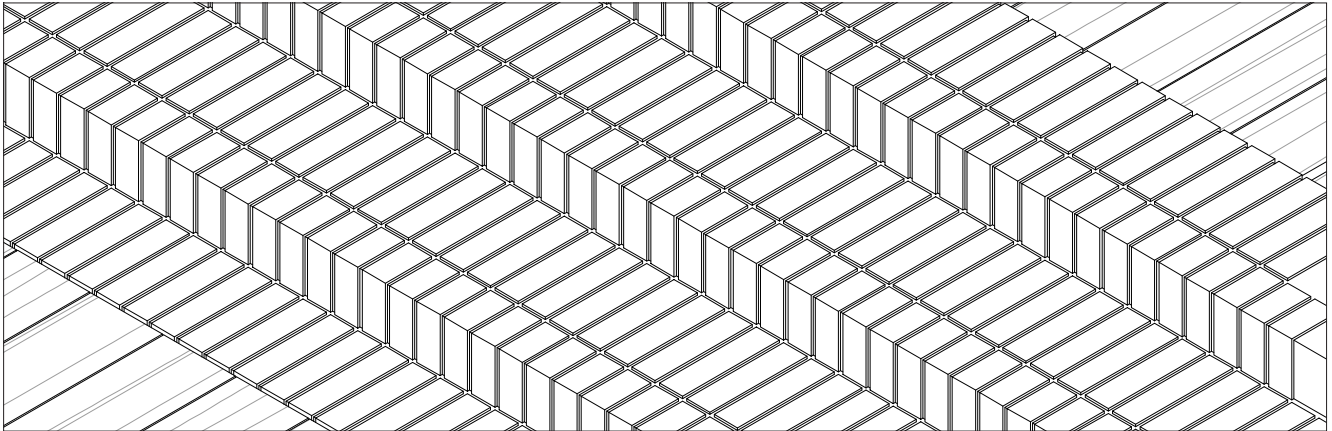
Pergolan

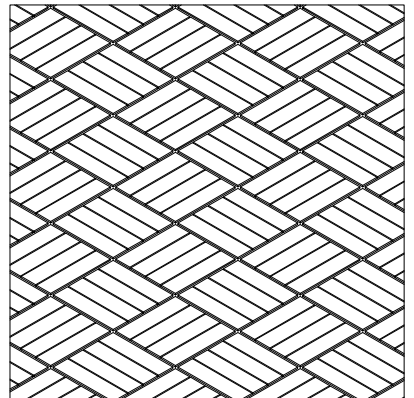
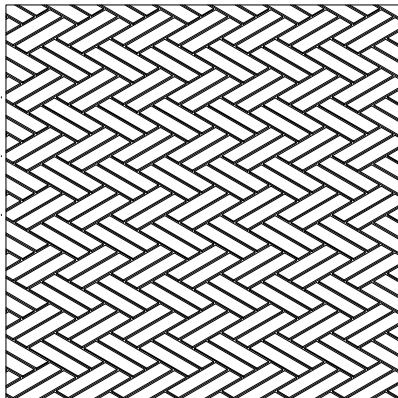
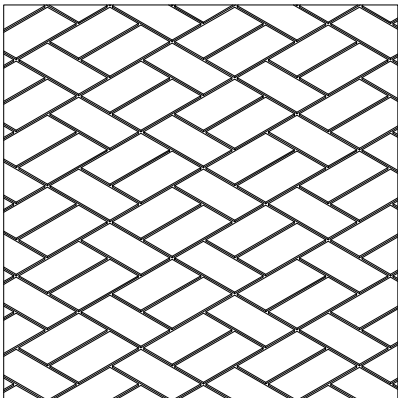
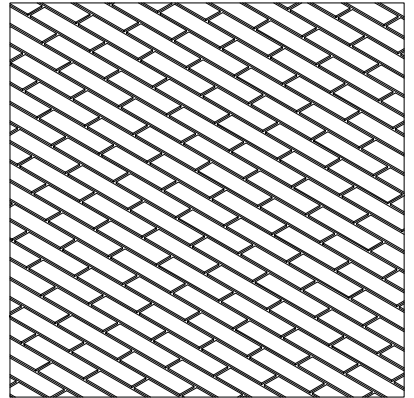
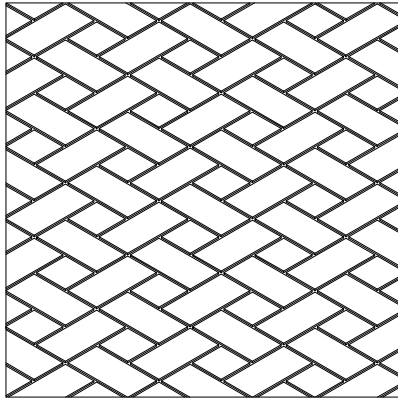
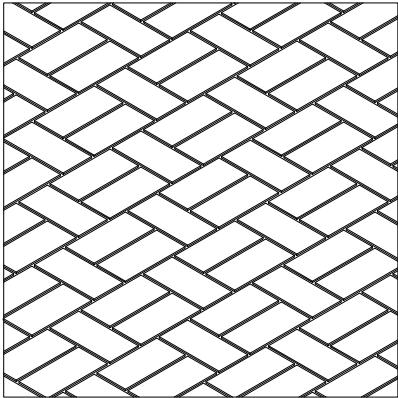
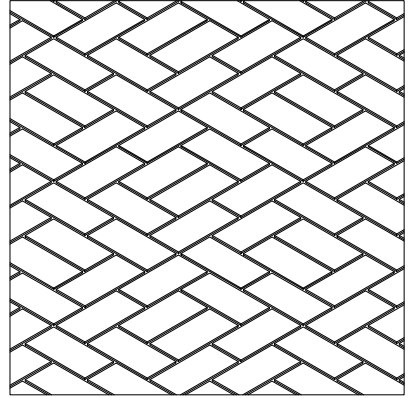
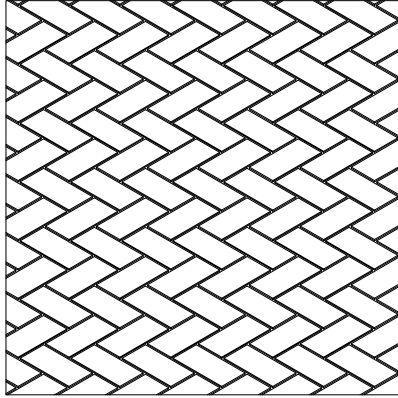
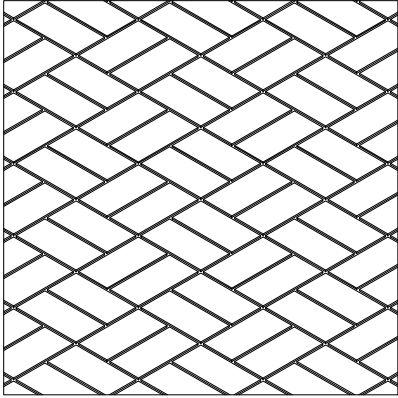
Trappan

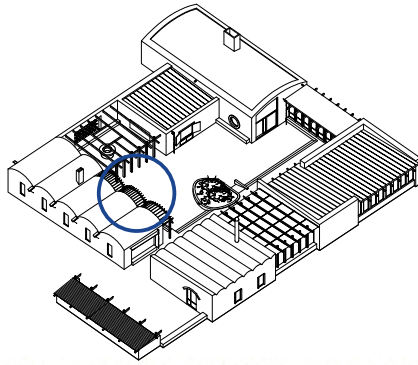
King stenarna - 80

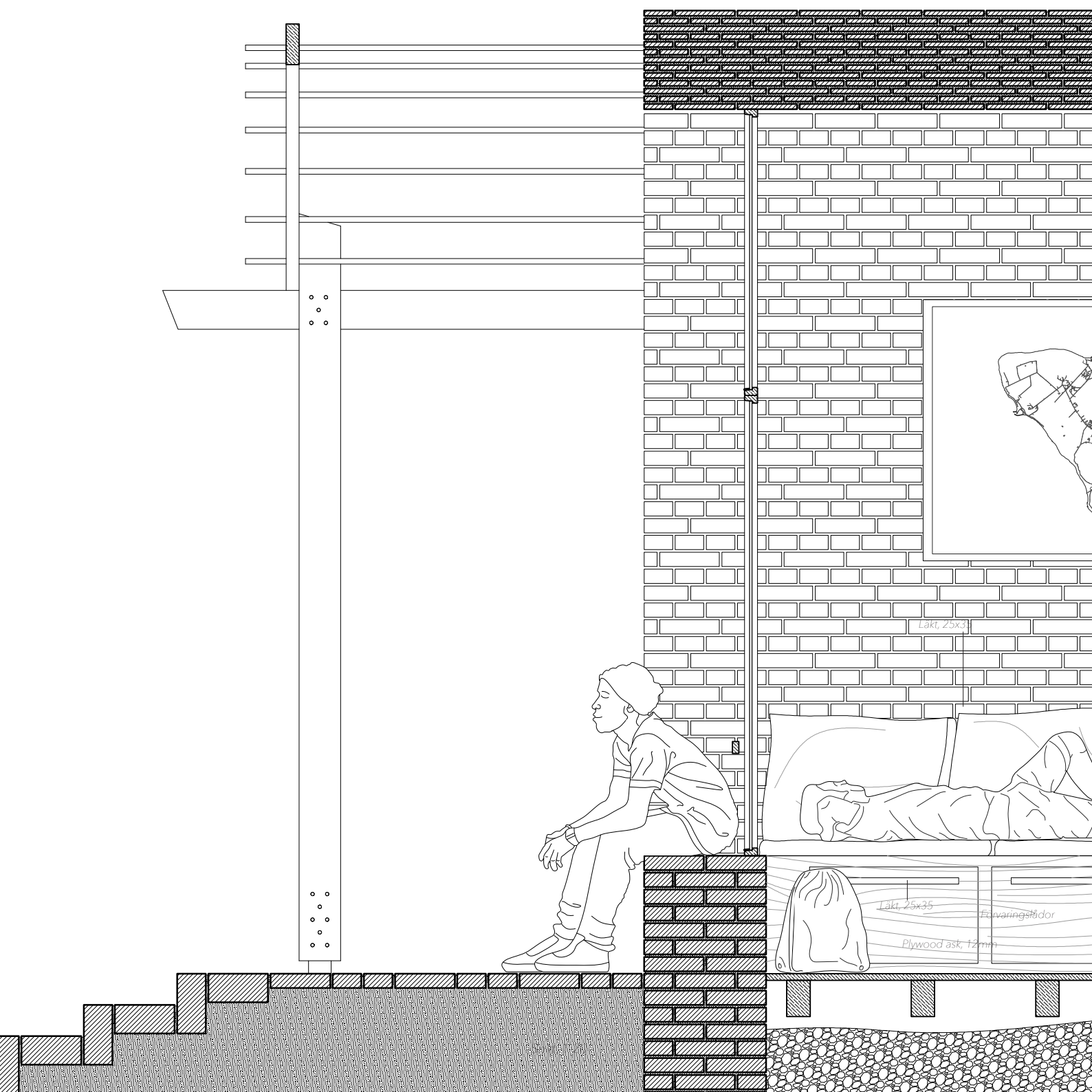

Trappan i samlingsrummet. 1:20

Entrén till de små sovrummen

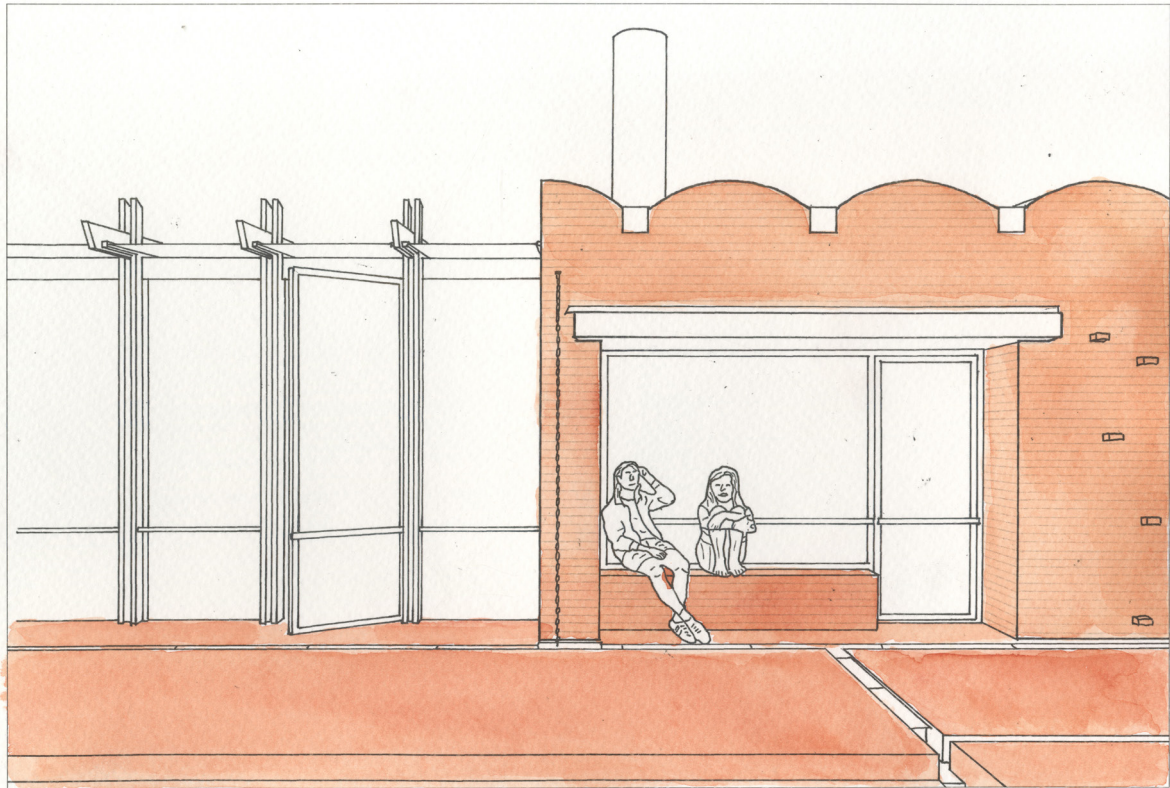
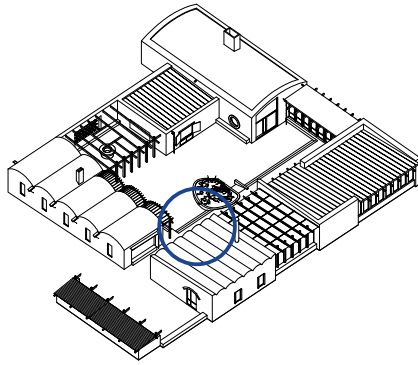
Lakt, 25x33

Lakt, 25x35

Förvaringsdörr

Plywood ask, 12mm

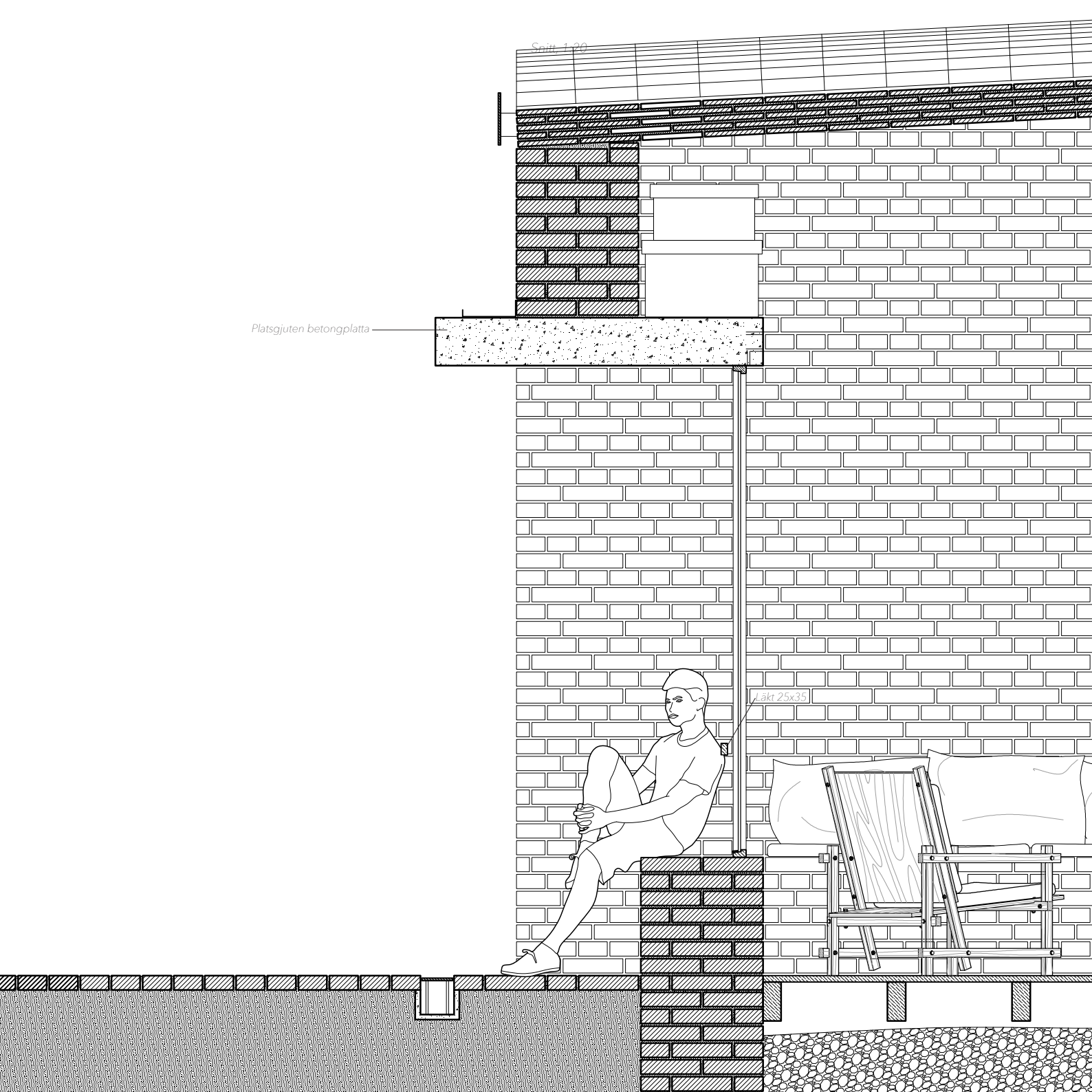
Entrén till stora sovrummet

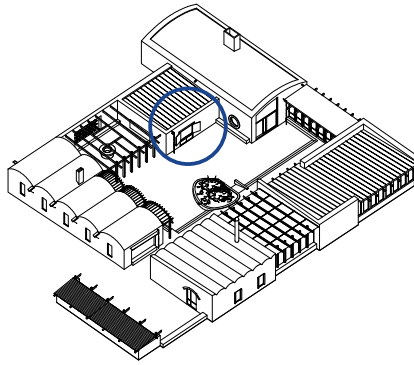
Skala 1:20

Platsgjuten betongplatta

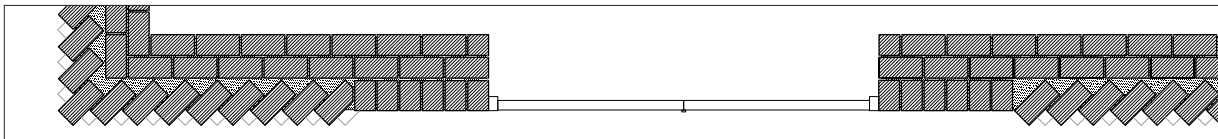
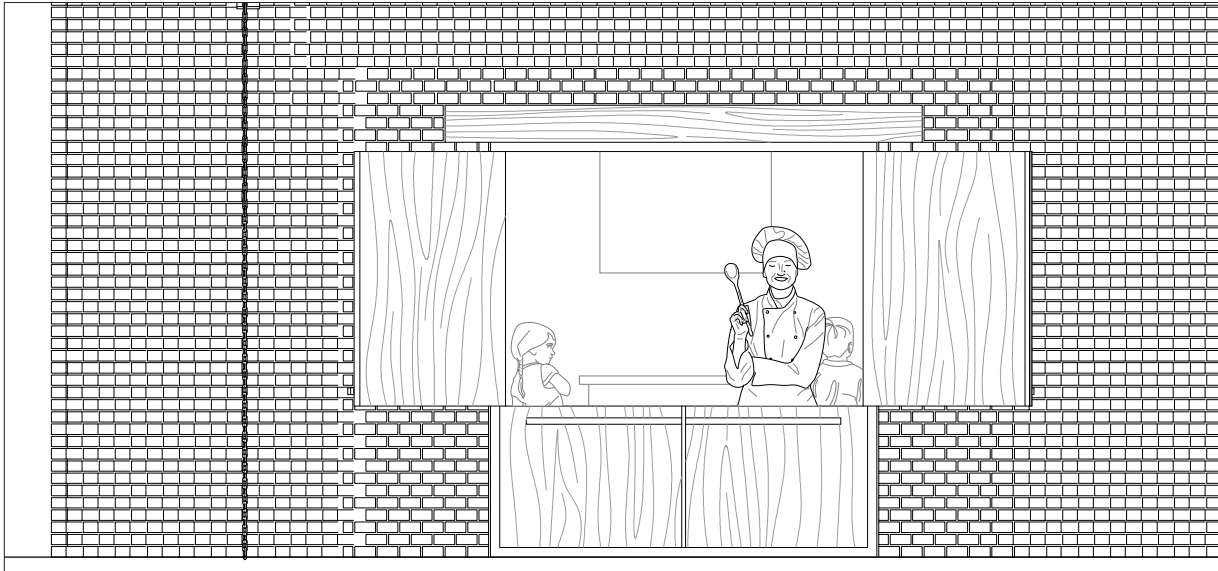
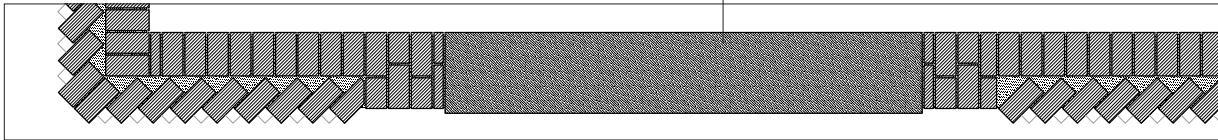
Läkt 25x35

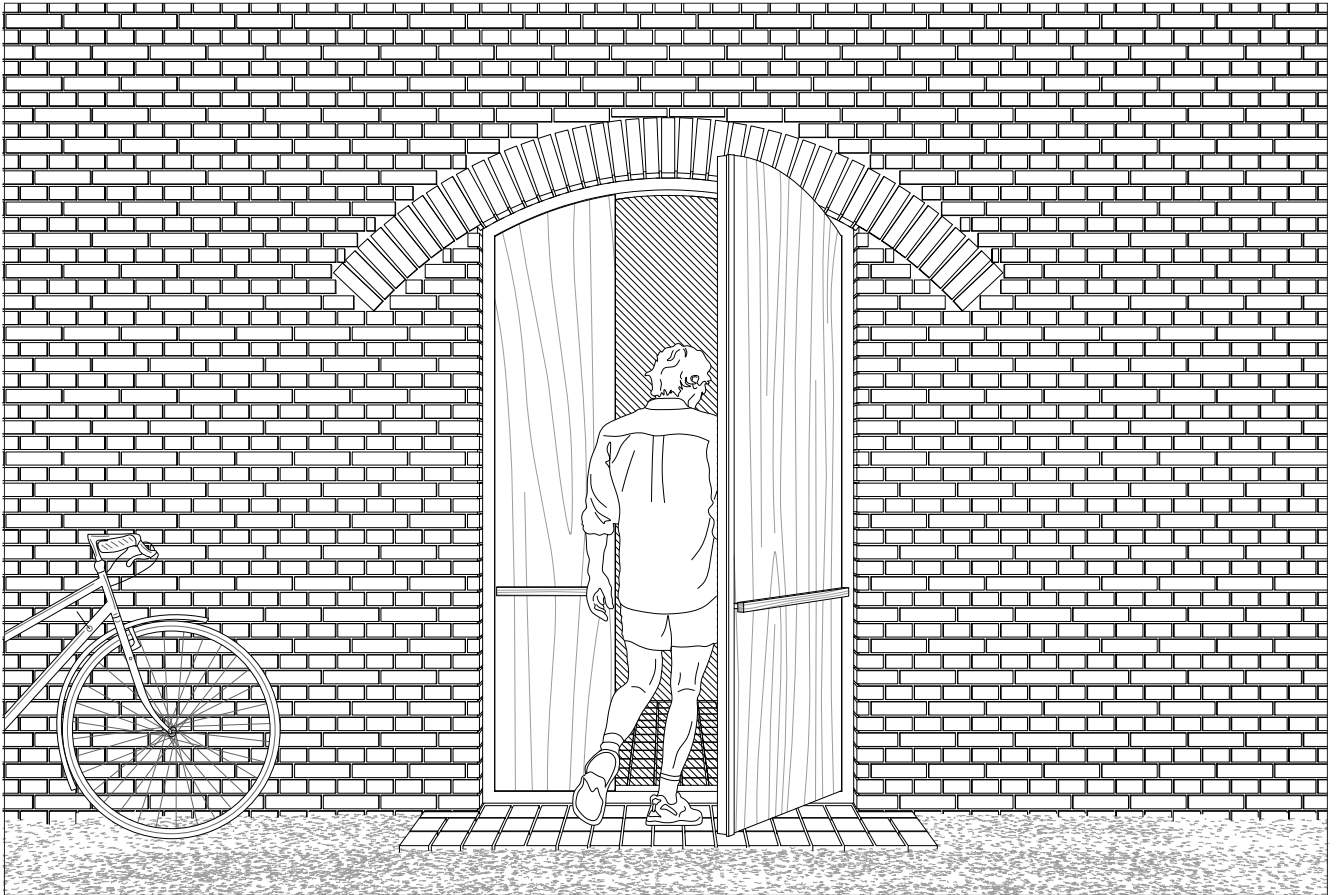
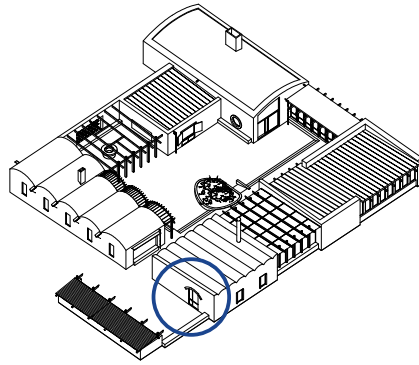
Köksdörren

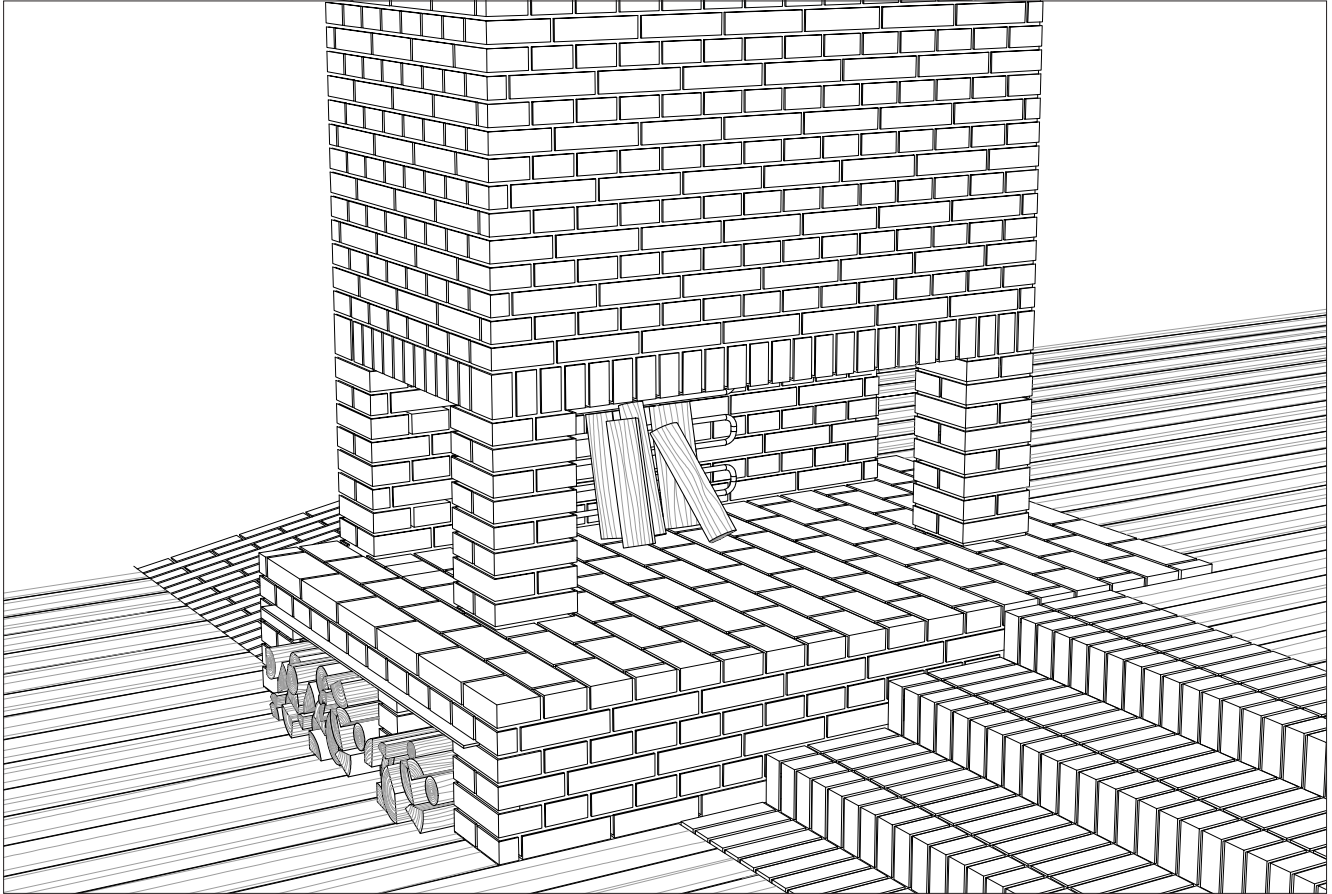
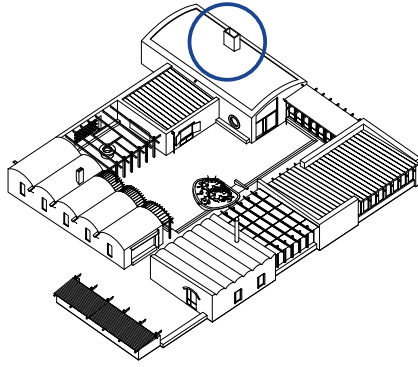

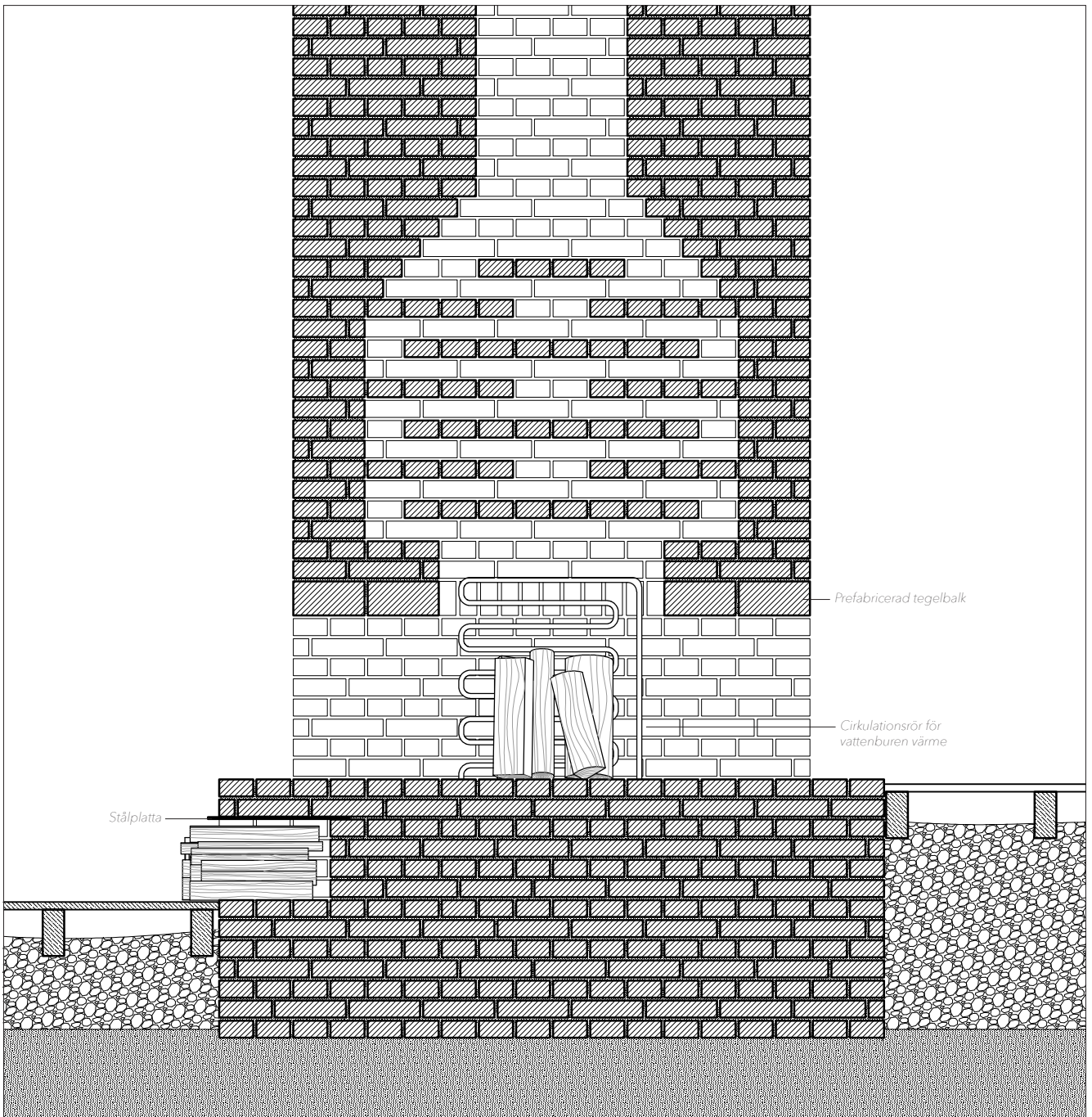
Limträbalk 195x400

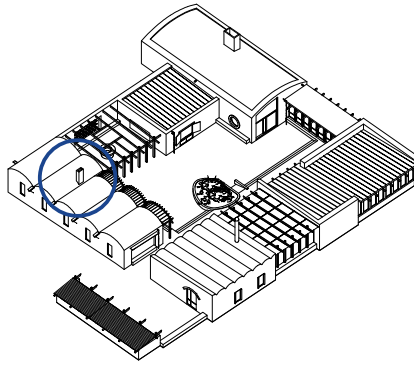
Snitt och elevation genom kökets vägg och dörr. 1:40

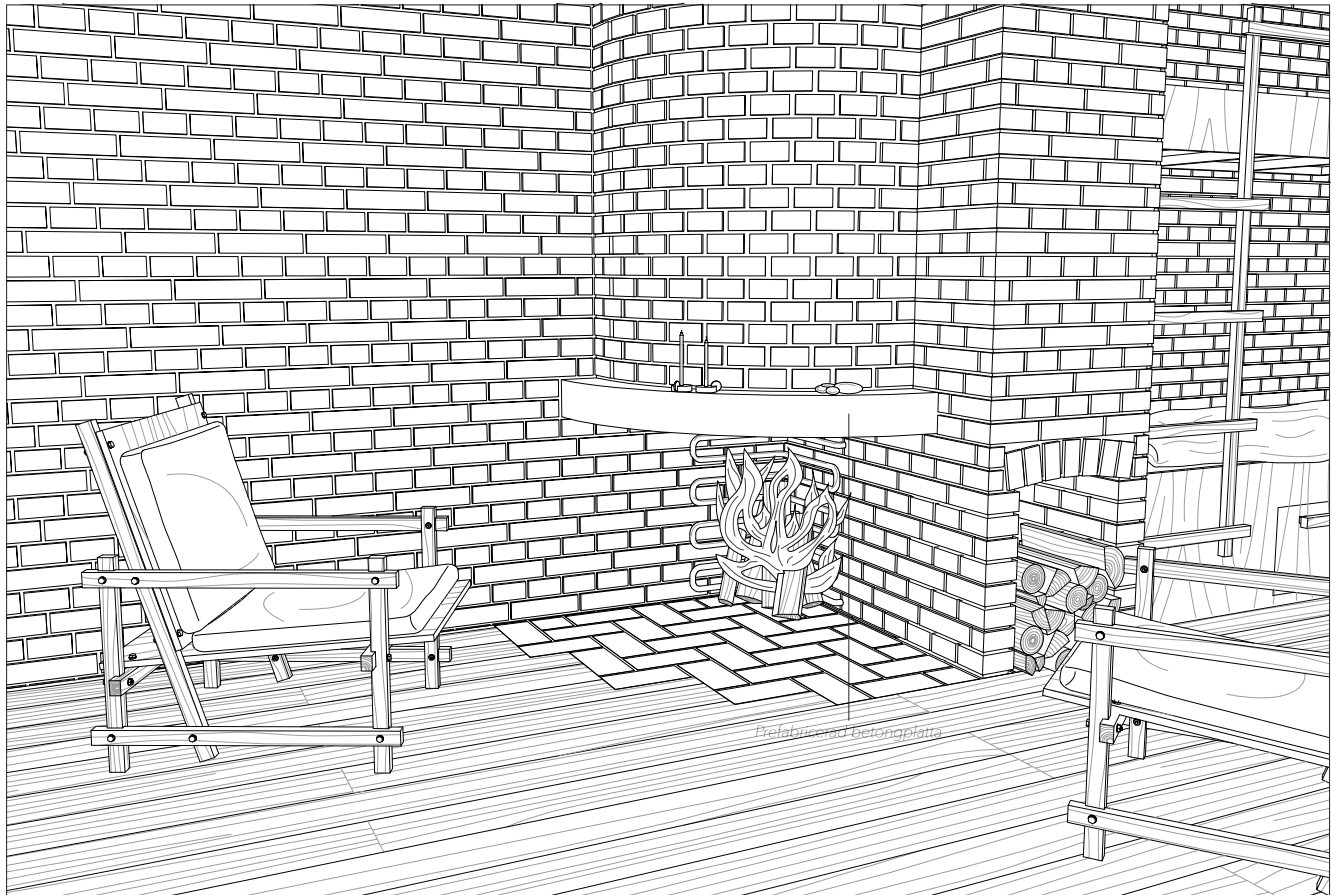

Runda eldstaden

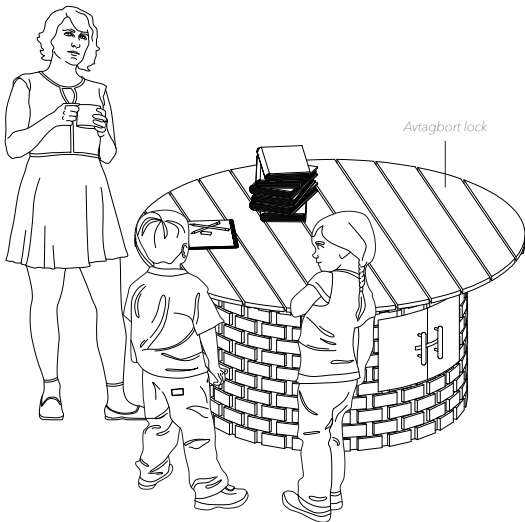
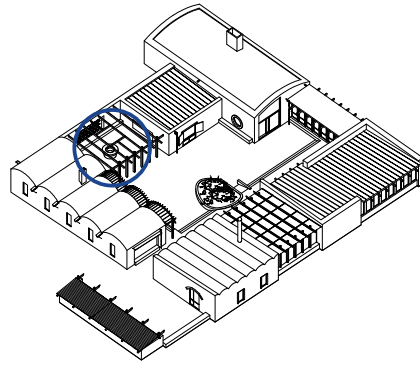

King stenarna - 90

Eldstaden i ett av de stora sovrummen. Värmen fördelas till hela byggnaden genom vattenrörren och bevaras i rummet med hjälp av den tunga murstocken.

Grillplatsen

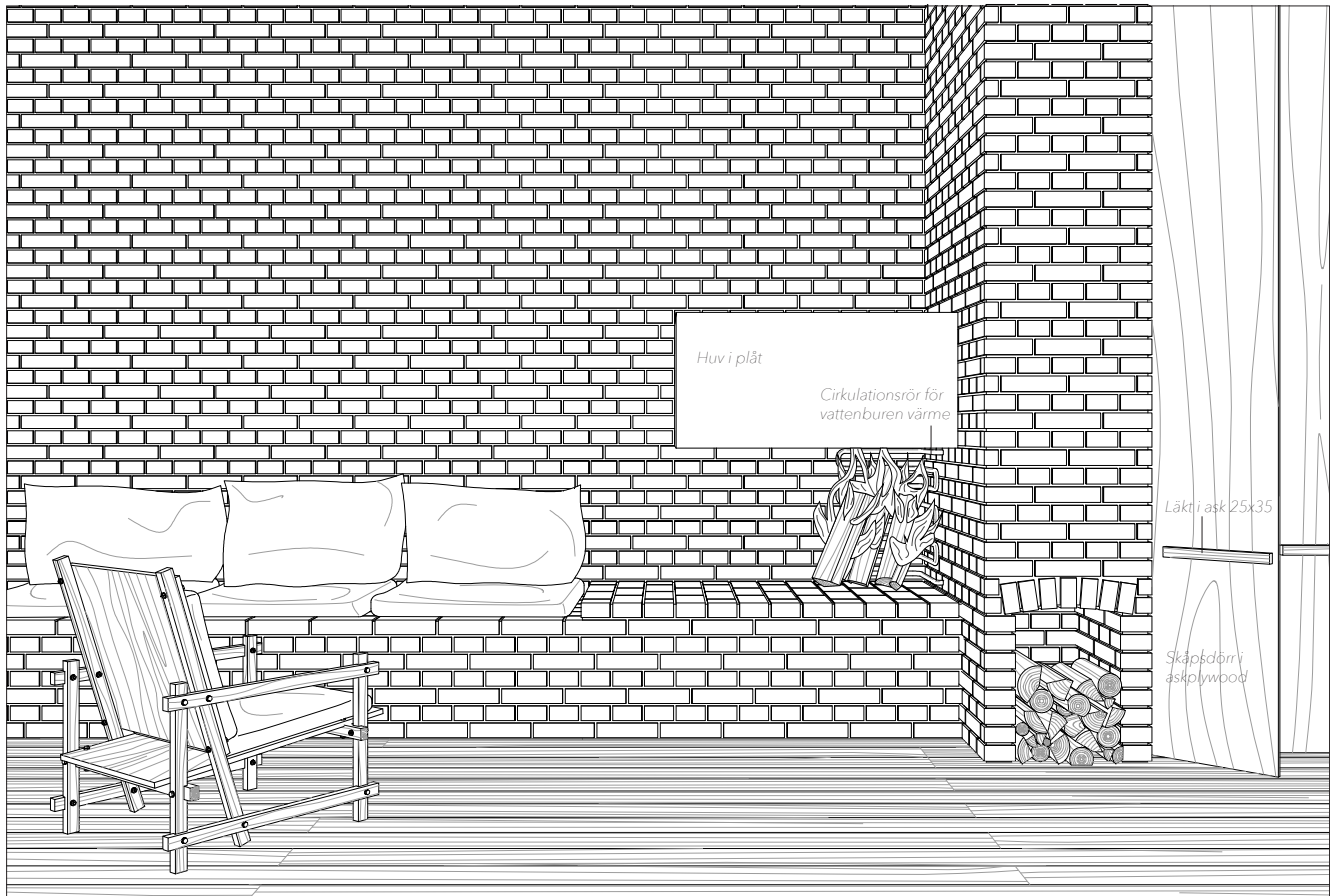
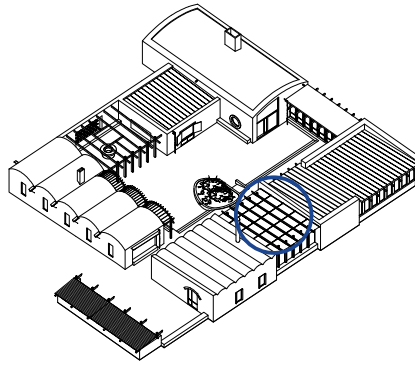
Bord för undervisning

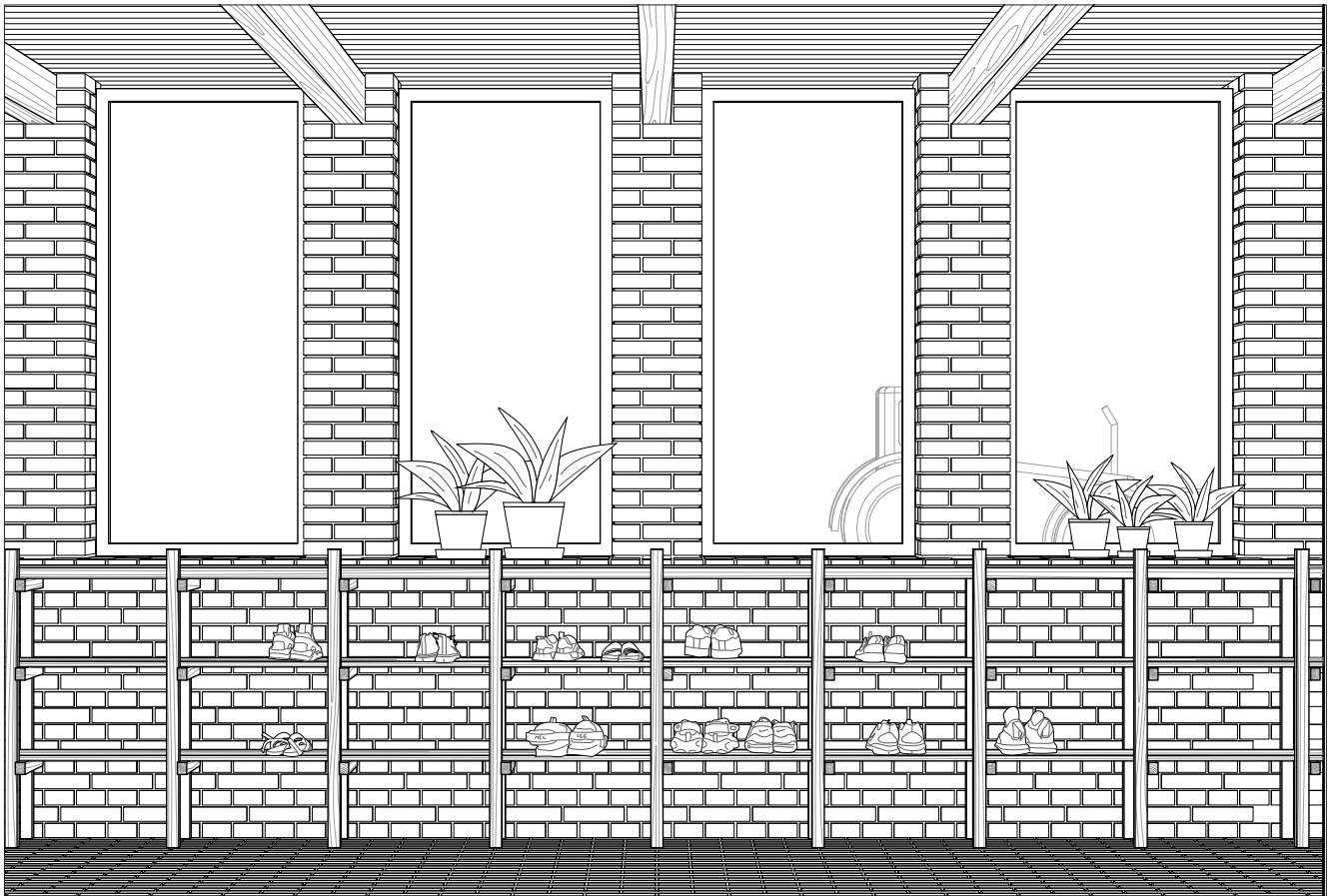
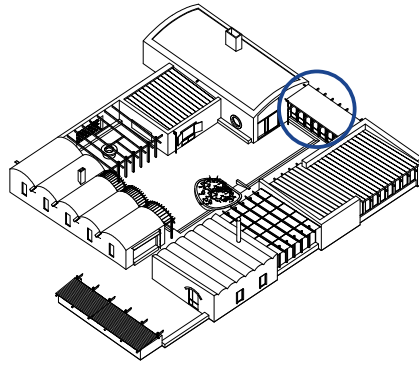
Lucka för införel av ved

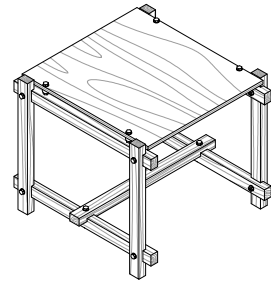
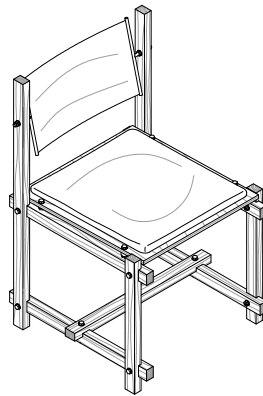
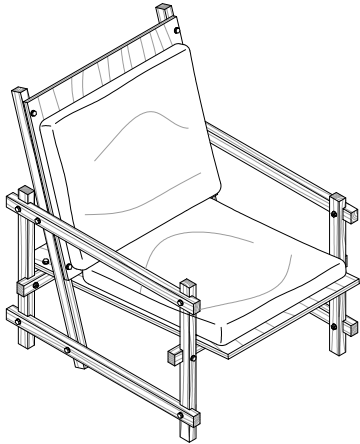
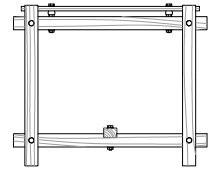
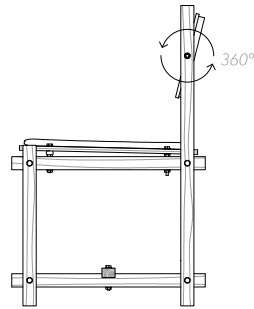
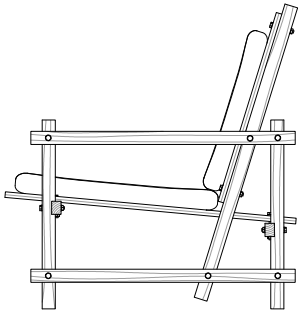
Grillplats

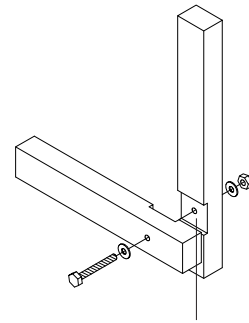
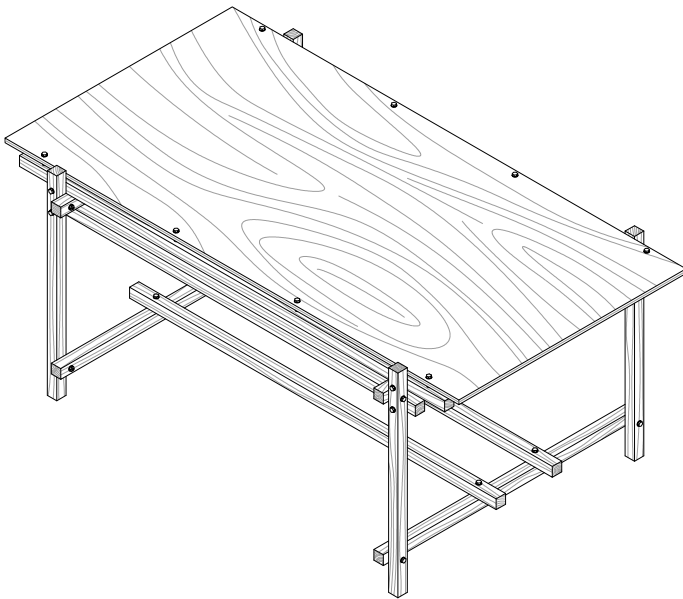
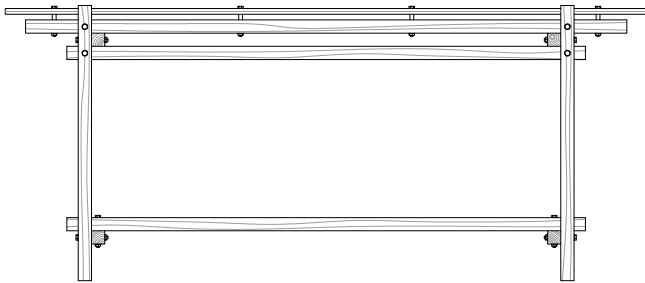
Eldstaden i stora sovrummet

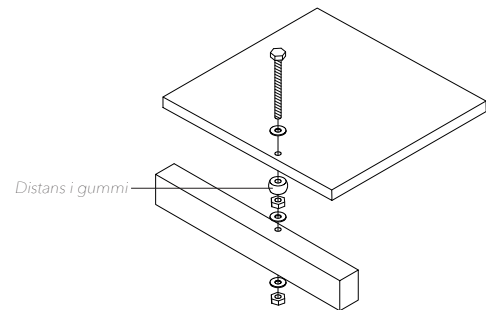
Eldstaden i det andra stora sovrummet.

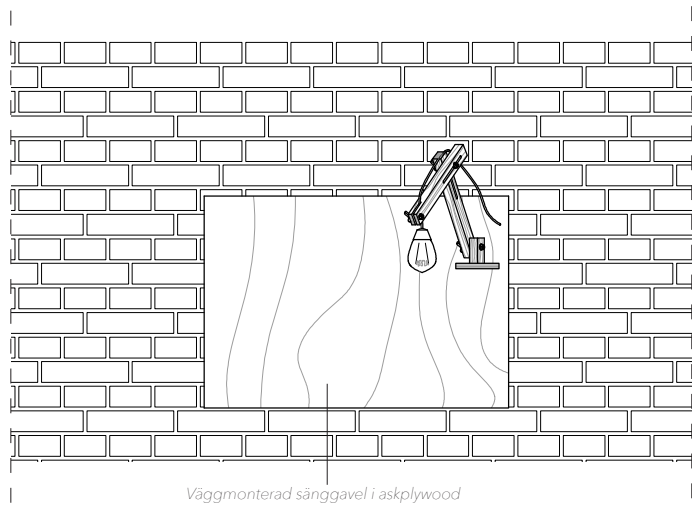
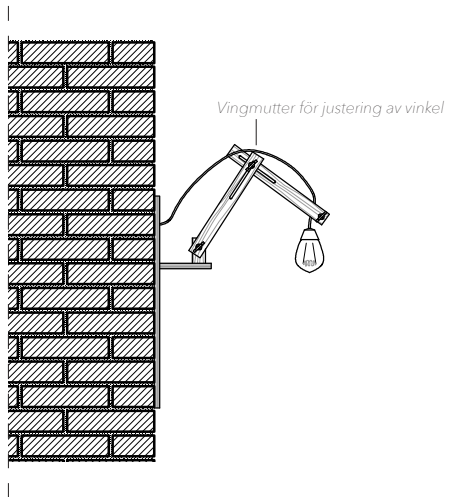

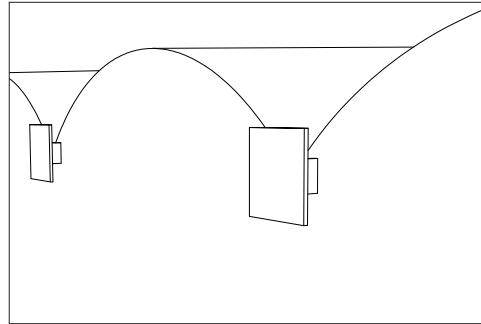
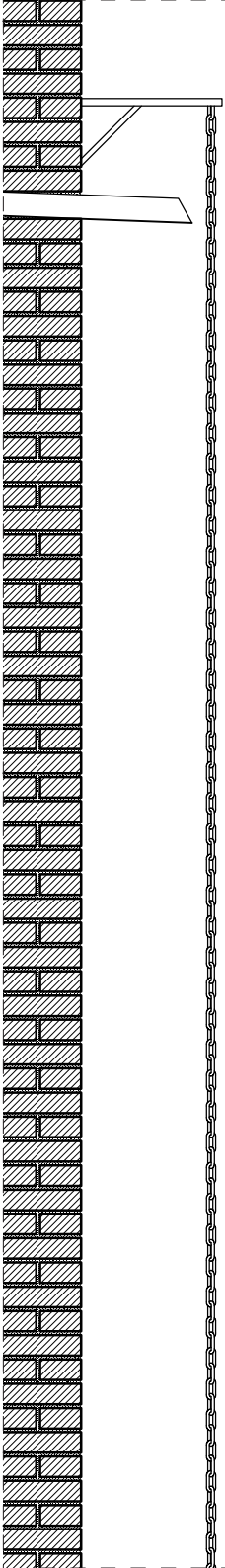
Monteras med en droppe lim mellan delarna för ökad stabilitet

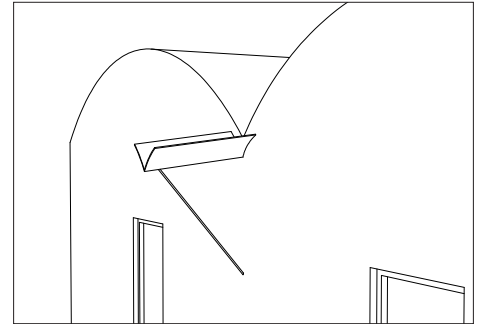
Sänglampa

Kring stenarna - 96

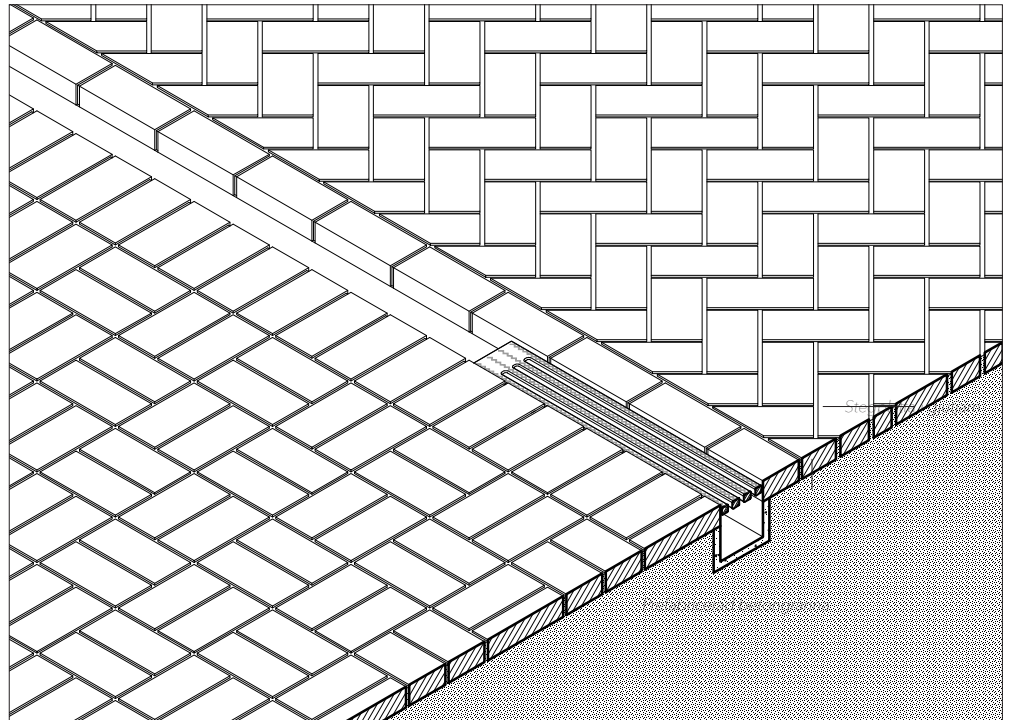

Utkastare i plåt

Utkastare i plåt

Snitt genom regnkedja och vattenränna. 1:20

Alexandersson, Hans. SMHI. 2006. Vinstatistik för Sverige 1961–2004. http://www.smhi.se/polopoly_fs/1.18951/meteorologi_121-06%5B1%5D.pdf (Hämtad 2018-05-05).

Jönsson, Åke. 1999. Historien om en ö. Malmö: Bokförlaget Arena.

Länsstyrelsen i Malmöhus Län, 1990, Fastställelse av skötselplan för naturreservatet Vens backafall i Landskrona kommun. <http://www.lansstyrelsen.se/skane/SiteCollectionDocuments/Sv/djur-och-natur/skyddad-natur/naturreservat/landskrona/vens-backafall/Vens-backafall-skoetselplan-1990.pdf> (Hämtad 2018-05-05)

Magnusson, Per. AGRIBI. u.å. Marknadsundersökning av skolornas intresse för ett naturum på Ven. http://www.agribi.com/pdf/Naturrum_Ven.pdf (Hämtad 2018-05-05)

Petersson, Lennart och Hermansson, Jan Ingvar. 1999. Norrebrog mellan Laebrink och Haken. Landskrona: Norrebrogs Föreningshamn.

SMHI. 2017. Vind i Sverige, <https://www.smhi.se/kunskapsbanken/klimat/vind-i-sverige-1.31309> (Hämtad 2018-05-05)

Tägil, Tomas, Gustavsson, Tomas, Bergkvist, Kristina, och Magnusson Staaf, Björn. 2011. Modernismens tegelfasader. Stockholm: Arkus.

